

นิตยสารคาทอลิกรายเดือน

จุดประกาย

พฤษภาคม 2016

พ.วิเวียงวรรังษิณ ค.ศ. 1917 / ว.ศ. 2460

“จงสรรเสริญพระเยซูเจ้า ในศีลมหาสนิท”

"Love is the
measure of
FAITH."

Pope Francis

**“...พระศาสนจักรไม่ต้องการความยากจนในเชิงทฤษฎี
แต่ความยากจนต้องเรียนรู้จากการรับใช้
ผู้ที่มีความจำเป็นต่อสิ่งต่างๆ อย่างแท้จริง”**

ข้อคิดจากสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส
วันที่ 8 พฤษภาคม 2013

**พระประสงค์ของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส
ประจำปี ค.ศ. 2016 เดือนพฤษภาคม**

เพื่อให้สังคมในทุกประเทศทั่วโลกเคารพยกย่องบรรดาศาสนี
และมองเห็นคุณค่าในบทบาทของพวกเธอ ซึ่งไม่อาจทดแทนได้

เพื่อให้การสวดสายประคำได้แพร่หลายในครอบครัว ในชุมชน
และในกลุ่มต่าง ๆ เพื่อการประกาศพระวรสารและเพื่อสันติภาพ

พระเจ้าทรงสำแดงพระองค์แก่อับราฮัม (ปีหน้าเราจะกลับมา... นางซาราห์ภรรยาของท่านจะมีบุตร...)

(ปฐมก 18:1-15)

น่าสนใจมากที่พระคัมภีร์ตอนหนึ่งบันทึกว่า พระผู้เป็นเจ้าทรงสำแดงพระองค์แก่อับราฮัม โดยทรงมาหาท่านที่กระโจม ณ หมู่ต้นโอ๊กของมัมเร ในรูปแบบมนุษย์ มีตัวตนมาร่วมรับประทานอาหาร พร้อมเทวทูตอีกสององค์ ...อับราฮัมก็ลุกจอต้อนรับชายแปลกหน้าทั้งสาม โดยไม่ทราบว่าเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า อับราฮัมนำน้ำมาล้างเท้าผู้มาเยือน และส่งซาราห์ ภรรยาของตนให้ทำอาหารมาต้อนรับ ส่วนท่านยืนอยู่ที่ต้นไม้นั้นรับใช้ขณะที่ผู้มาเยือนทั้งสามกำลังรับประทานอาหาร

ขณะนั้นเป็นเวลาแดดร้อนจัด การต้อนรับผู้มาเยือนที่ตนเองไม่รู้จักคุ้นเคยบ่งว่า อับราฮัมเป็นคนมีจิตใจดีงาม แต่ในขณะเดียวกันก็ยังบ่งถึงแผนการของพระผู้เป็นเจ้าต่อผู้ที่พระองค์เลือกสรร ท่านต้องทำดังนี้ เพื่อผู้มาเยือนทั้งสามจะได้ทำให้พันธสัญญาของพระผู้เป็นเจ้าต่อท่านสำเร็จไปนั่นคือ ซาราห์ ภรรยาของท่านจะตั้งครรภ์อันเป็นของขวัญเหนือความคาดหมายที่อับราฮัมได้รับการต้อนรับครั้งนี้

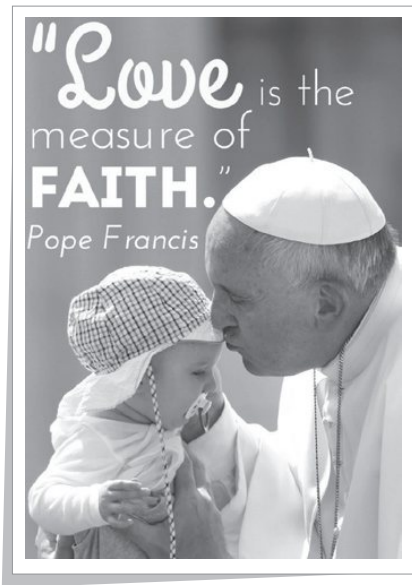
ณ เวลานั้น หรือแม้แต่ช่วงที่ประชากรของพระผู้เป็นเจ้าบันทึกเรื่องหนึ่งไว้ในพระคัมภีร์ พวกเขายังไม่มีความรู้เรื่อง พระตรีเอกภาพ พระบิดา พระบุตร และพระจิต ทรงเป็นพระเจ้าหนึ่งเดียว แต่มีสามพระบุคคล นักปราชญ์หลายท่านจึงอธิบายเรื่องนี้ในเชิงว่า เป็นการเกริ่นให้มนุษย์ได้รู้จักพระตรีเอกภาพตั้งแต่หนังสือปฐมกาลตอนนี้แล้ว หลังจากเหตุการณ์นี้เทวทูตสององค์เดินทางไปเพื่อช่วยเหลือโลกซึ่งเป็นหลานชายของอับราฮัม ณ เมืองโสโดม (ปฐมก 19-1-29)

ข้าแต่พระเจ้า... พระคัมภีร์ได้รับการดลใจจากพระองค์ แต่บันทึกไว้ด้วยโลกทัศน์ของผู้คนตามยุคสมัย อย่างไรก็ตามก็ทรงให้มนุษย์เขียนสิ่งที่พวกเขาเองก็อาจไม่เข้าใจว่า บ่งถึงความจริงที่องค์พระเยซูเจ้า พระบุตรของพระบิดาเจ้าได้มาไขแสดง ณ แม่น้ำจอร์แดน เมื่อพระเยซูเจ้าทรงรับพิธีล้างจาก นักบุญยอห์น บัปติสต์ ท้องฟ้าเปิดออก และมีเสียงของพระบิดาเจ้าตรัสว่า “ท่านผู้นี้คือ บุตรสุดที่รักของเราที่เราพอใจมาก จงเชื่อฟังท่านเถิด” ...พระบุตรทรงยืนอยู่ที่แม่น้ำ และพระจิตเจ้าในรูปนกพิราบบินมาอยู่เหนือศีรษะพระบุตร เพื่อประทับอยู่ในพระองค์ วันนั้นเองที่เราได้รับการเผยแสดงเรื่องพระตรีเอกภาพขององค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างชัดเจน **ซ**

ปกหน้า

ศีลมหาสนิทได้รับการเกิดทูนบรรจุอยู่ในรัศมี (MONSTRANCE) ที่งดงามทำด้วยฝีมือช่างผู้เชี่ยวชาญ ส่วนคำบรรยายบนภาพนั้นนำมาจากบท “จงสรรเสริญพระเป็นเจ้า” หลังจากที่พระสงฆ์อวยพรสัตบุรุษด้วยศีลมหาสนิทบรรจุอยู่ในรัศมีแล้ว สัตบุรุษและพระสงฆ์จะร่วมกันสวดบทภาวนานี้เป็นการสรรเสริญพระเยซูเจ้า ก่อนที่พระสงฆ์จะนำศีลมหาสนิทไปเก็บที่ตู้ศีลฯ อย่างไรก็ตามนี่เป็นปีศักดิ์สิทธิ์แห่งเมตตาธรรม การจะได้รับพระคุณการุณย์บริบูรณ์ จะต้องไปรับความเมตตาและสัมผัสความเมตตาจากพระเจ้าอันสูงสุดเสียก่อน นั่นคือไปรับศีลออกบาป และรับศีลมหาสนิท ความซาบซึ้งในพระเมตตา จากศีลศักดิ์สิทธิ์ทั้งสองนี้เองที่จะเป็นแรงบันดาลใจและพระพรหมทานให้สัตบุรุษออกไปทำกิจการเมตตาต่อผู้อื่นต่อไปได้ในชีวิตจริง

ปกหน้าใน

สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสทรงเน้นในปีศักดิ์สิทธิ์แห่งเมตตาธรรมปีนี้ว่า ขอให้เรากาตอลิกได้ออกไปทำกิจการเมตตา เป็นคนแรก พระองค์ตรัสคำสำคัญว่า “ด้วยท่าทีเล็กๆ น้อยๆ สามารถเปลี่ยนแปลงโลก” (Little gestures can change the world) ท่าทีความเมตตาที่เราแสดงออกเพียงเล็กน้อยในชีวิตประจำวันนั้นสำคัญมาก การเลิกพูดกระซอกกระซิบ เลิกเอ็ดตะพึด มีรอยยิ้มให้แก่คนอื่น ไม่บิบบแตร์ใส่คนเดินเท้าหรือใส่รถคันหน้าที่เราไม่พอใจ การให้ความช่วยเหลือด้วยเต็มใจ ฯลฯ พระองค์ทรงแสดงท่าทีเล็กๆ น้อยๆ แบบที่เราเห็นในภาพนี้ทั้งต่อเด็กเล็ก คนพิการ คนป่วย คนชรา คนทุกข์ใจ ท่าทีของพระองค์ที่เราพบเห็นในภาพผ่านทางอินเทอร์เน็ต ยูทูป เฟซบุ๊ก ฯลฯ แสดงพระเมตตาของพระเจ้าออกมาให้เราสัมผัสได้และเชื่อว่า พระเจ้าประทับอยู่กับเรา อันใด ท่าทีเล็กๆ น้อยๆ ของเราก็สามารถแสดงความจริงนี้ได้เช่นกัน

ใครจะเชื่อว่า ปีคือหนังสือมือสอง

Lynn Quitman Troyka และ Douglas Hesse ศาสตราจารย์ 2 ท่าน ผู้เขียนหนังสือคู่มือสำหรับนักเขียน (Handbook for Writers) ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 7 เป็นตำราเรียนในมหาวิทยาลัยสำหรับนักศึกษาหรือผู้สนใจคนแรกเป็นอเมริกัน อีกคนเป็นชาวอังกฤษ ผมหยิบหนังสือเล่มนี้ขึ้นมาอีกครั้ง ความหนาของมันคือ 960 กว่าหน้า ปกแข็งแลคซัน ความหนักของมัน ต้องมีเป็นหนึ่งกิโลกรัมอย่างต่ำ ไม่น่าเชื่อว่าหนังสือเพียงเล่มเดียวพาผมย้อนไปสู่ชีวิตในอดีตที่มีความสุขไม่หยอกในช่วง 3-4 ปีที่ผ่านมา

เมืองตาโกไต ประเทศฟิลิปปินส์ มีร้านสะดวกซื้ออยู่ห่างจากที่พักราว 15 นาที แต่ถ้าออกไปอีกสักหน่อยเราจะพบห้างประมาณ บิ๊กซี โลตัส สถานที่เหล่านี้หาหนังสืออ่านยาก วันที่ว่างยาว ๆ ผมจึงนั่งรถต่อไปอีกสักหน่อยเพื่อไปห้างสรรพสินค้า ผมจำชื่อห้างสรรพสินค้าไม่ได้แล้ว แต่จำได้ว่า คนฟิลิปปินส์ชอบไปใช้เวลาที่ห้างสรรพสินค้าสาย ๆ หน่อยคนก็แน่นแล้ว ที่นั่นมีร้านหนังสืออยู่ 3-4 ร้าน ร้านหนึ่งเป็นร้านใหญ่ที่มีสาขาทั่วประเทศชื่อ National Bookshop อีกร้านหนึ่งน่าจะเป็นร้านของพี่น้องโปรเตสแตนต์ ที่นี้มีหนังสือส่งเสริมความเชื่อ ซิตี และดีวีดีน่าสนใจ ส่วนอีก 2 ร้านน่าจะเป็นร้านหนังสือมือสอง ผมเข้าออกร้านหนังสือเหล่านี้เป็นประจำ และหนังสือที่พูดถึงข้างต้น ผมก็ซื้อกลับมาจากร้านหนังสือมือสองร้านใดร้านหนึ่งในสองร้านนี้ ผมดูปกหลังพบว่าสนนราคาอยู่ที่ 350 เปโซ ประมาณ 300 กว่าบาทต้น ๆ ถ้าคิดเป็นเงินไทย เมื่อหนังสือเล่มนี้กองอยู่ที่ตู้หนังสือในห้องที่เมืองไทย มันจะปะปนไปกับหนังสือ สนามหญ้า หนังสือรวมนักเขียนไทยรุ่นใหม่เมื่อปี 2543 จำนวน 23 ท่าน ผมไล่อ่านรายชื่อแต่ละคนตอนนี้คนเหล่านั้นไม่ใหม่แล้ว หลายคนเป็นมีออาชีพ มีชื่อเสียง มีแนวทางของตนเองไปแล้ว คนเราอ่านอะไรก็เป็นแบบนั้น ใครเคยพูดไว้ไม่สำคัญ แต่สำคัญก็คือ มันเป็นความจริง

เอกสารปีศาจดีลิทซ์แห่งเมตตาธรรมมากมาย ทั้งที่เป็นซีพีแผ่นบาง หรือหนังสือเล่ม หรือใครใช้เทคโนโลยีคงมีข้อมูลทั้งไทยและเทศให้เห็นอยู่อย่างสม่ำเสมอ สื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทยเองก็พยายามส่งเสริมทุกสื่อที่เกิดขึ้น อุดมสาร/อุดมศานต์เอง ก็พยายามที่จะนำเรื่องราวแห่งปีศาจดีลิทซ์แห่งเมตตาธรรมมาลงเช่นกัน เรามาถึงครึ่งทางของปีศาจดีลิทซ์แห่งเมตตาธรรมกันแล้วนะครับ ช่วงที่เหลือจะเข้มข้นขึ้นหรือจะแผ่วก็อาจจะไม่ได้ขึ้นอยู่กับหน่วยงานกลางของสำนักวาติกัน หรือกิจกรรมตามสังฆมณฑล วัด หรือหน่วยงานต่าง ๆ แต่อาจจะอยู่ที่การพาตนเองเข้าไปในงานหรือกิจกรรมนั้น ๆ เพื่อเสริมสร้างชีวิตคริสตชนของเราให้ตระหนัก รู้ชัด และเป็นบุคคลแห่งเมตตาดังพระพักตร์ขององค์พระบิดาเจ้า ที่มองมายังเราเสมอด้วยสายพระเนตรแห่งความเมตตา

ขอแรงใจจากพี่น้องนักอ่าน และมิตรรักสื่อมวลชนคาทอลิกฯ ทุกท่าน สำหรับกิจกรรมใหม่ที่เราจะเริ่มทำในกลางเดือนนี้ คือการไปถ่ายทำรายการนอกประเทศ ฟังดูยิ่งใหญ่ครับ แต่จริง ๆ คือเราจะเริ่มรุกไปยังประเทศ AEC ที่เป็นเพื่อนบ้านของเรา เพื่อนำเรื่องราวความเชื่อ เพชรพลอยแห่งการเจริญชีวิต สายใยแห่งมิตรประเทศ มาส่งต่อกันในรายการ Power of Love เป็นพิเศษ และในทุกสื่อของเรา เริ่มด้วยประเทศกัมพูชาก่อน ทางทีมงานเคยเข้าไปให้คำแนะนำเรื่องสื่อกับทางประเทศนี้แล้ว แต่ในรายละเอียด เมื่อต้องเดินทางจริง การขออนุญาตนำกล้องไปถ่ายทำ สถานที่บางแห่งทुरกันดารทีเดียว อาหาร ภาษา แต่ถ้าเป็นแผนการและพระประสงค์ของพระทุกอย่างจะไปได้ดีตามน้ำพระทัย ผมเชื่อเช่นนั้น

ผมเคยสงสัยเหมือนกันว่าทำไมเกือบ 50% ของพื้นที่ในห้องอุดมไปด้วยหนังสือ ซึ่งทั้งชีวิตคงอ่านไม่หมดแต่วันหนึ่งเมื่อพบประโยคนี้ที่เหมือนพบทางสว่าง “คนเราอ่านหนังสือมากมาย เพื่อจะแปรเปลี่ยนมันเป็นวิถีคิดและการใช้ชีวิต” สำหรับผมอาจจะเพิ่มไปได้อีกโดยไม่ต้องขัดเขินว่า พระเป็นเจ้ามีแผนการของพระองค์ในตัวของผู้คนทุกคน ขอขอบคุณที่พระเจ้าใช้เครื่องมือชิ้นนี้อะไรนี่ ค่อย ๆ ส่งเสริม สนับสนุน ให้โอกาส เพื่อวันหนึ่งเครื่องมือชิ้นนี้และความทรงจำทุกอย่างที่มี ก็ได้ย้อนกลับมาขอบคุณผู้สร้างมัน ยิ่งเราเห็นความบกพร่อง ความไม่สมบูรณ์ การต้องเสาะแสวงหาต่อไปในชีวิตเท่าไร เรายิ่งพบความรักของพระมากขึ้นเท่านั้น เชื่อเถอะ...

ปฏิทิน

เดือนพฤษภาคม

<p>1</p> <p>วันที่ 1 พฤษภาคม ฉลองนักบุญโยเซฟกรรมกร / วันแรงงานแห่งชาติ</p>	<p>3</p> <p>วันที่ 3 พฤษภาคม ฉลองนักบุญฟิลิปและยากอบ ศาสนนามพระสังฆราชบรรจว ไชยรา</p>	
<p>5</p> <p>วันที่ 5 พฤษภาคม วันฉัตรมงคล</p>	<p>8</p> <p>วันที่ 8 พฤษภาคม สมโภชพระเยซูเจ้า เสด็จสู่สวรรค์</p>	<p>9</p> <p>วันที่ 9 พฤษภาคม วันพืชมงคล</p>
<p>15</p> <p>วันที่ 15 พฤษภาคม สมโภชพระจิตเจ้า</p>	<p>22</p> <p>วันที่ 22 พฤษภาคม สมโภชพระตรีเอกภาพ</p>	<p>27</p> <p>วันที่ 27 พฤษภาคม วันเกิด พระคาร์ดินัล ฟรังซิสเซเวียร์ เกรียงศักดิ์ โกวิทวาณิช</p>
<p>29</p> <p>วันที่ 29 พฤษภาคม สมโภชพระวรกายและพระโลหิต พระคริสตเจ้า</p>	<p>31</p> <p>วันที่ 31 พฤษภาคม ฉลองนักบุญซิลวีโอ ศาสนนาม พระสังฆราชสิริพงษ์ ราษฎร์</p>	

อุดมการณ์

คณะผู้จัดทำ

ประธานสื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย
พระคุณเจ้าประธาน ศรีदारุนดี

คณะกรรมการที่ปรึกษา

พระสังฆราชกิตติคุณ ยอร์ช ยอด พิมพิสาร
ภราดาหลุยส์ ซาเนล
อ.ประคิดิน ชุมสาย ณ อยุธยา
อ.ชัยณรงค์ มนทียรวชิรชัยฉาย

เจ้าของ

สภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย

ผู้อำนวยการ

คุณพ่ออนุชา ไชยเดช

บรรณาธิการบริหาร

คุณพ่ออนุชา ไชยเดช

หัวหน้ากองบรรณาธิการ

วัชรวิ กิจสวัสดิ์

กองบรรณาธิการ

เสกสรร กองคำ
สุพร เล่าเรียนธรรม

อุดมการณ์ นิตยสารรายเดือน

คำบำรุงปีละ 400 บาท
โอนเข้าบัญชี ธนาคารกรุงเทพ
สาขาย่อยโอเรียนเต็ล บัญชีสะสมทรัพย์
ชื่อบัญชี การพิมพ์คาทอลิก เลขที่ 226-0-006040
เช็คขีดคร่อมสั่งจ่าย การพิมพ์คาทอลิก

สำนักงาน

122/11 ซ.นนทรี 14 (นาคสุวรรณ) ถ.นนทรี แขวงช่องนนทรี
เขตยานนาวา กรุงเทพฯ 10120 โทร. 0-2681-3900 ต่อ 1805
โทรสาร 0-2681-5401
CATHOLIC PRESS OF THAILAND UCIP/SEACPA (THAILAND)
122/11 Soi Nonsi 14 (Nak Suwan) Nonsi Rd.,
Chong Nonsi, Yannawa Bangkok 10120 Thailand
Tel. 0-2681-3900 ext. 1805 Fax 0-2681-5401
E-mail : udomsarn@gmail.com
Website : udomsarn.com

พิมพ์ที่

โรงพิมพ์อัสสัมชัญ โทร. 0-2268-1646-8

lwan

บริษัท วิ.ไอ.พี. โทร. 0-2683-5544-5

สารบัญ

Content

สรุป/บทความพิเศษ/สัมภาษณ์

- 6 ปฏิทินคาทอลิก
8 นายแพทย์อ็อกัสติน สันติ ลาภเบญจกุล
ประจักษ์พยานชีวิต คุณหมอต่อม
หมอ (เพื่อ) ชาวบ้าน ผู้มีมือพิเศษ

ชีวิตคริสตชน

- 32 ระหว่างเดือน
34 วันละก้าวกับพระเยซู
36 ข้างธรรมาสัน
38 คุยกับเภสัชกร
40 บ้านที่ภรรยาทุต
43 บทความเตือนใจตนเอง
มรดกโลก: เซบิยา
46 ลือศึกษา
48 บัญญัติศัพท์
49 ท่วงทำนองแห่งรัก
50 กว่าจะเป็นนักบุญ
51 มุมเล็กๆ ของนักเดินทาง
54 ผ่านมา 55 ปี พอจะมีเรื่องเล่าสู่กันฟัง
62 ดูหนึ่ง
65 ใต้ตามโค้งตะวัน
68 เยวชนของเรา

เด็กและเยาวชน

- 71 ชวนน้องคุย
74 ผ่อนคลายสไตล์ที่อ้อวัย
78 สโมสรรอดมถานต์
81 มุมเด็กศิลป์
84 เงินหนึ่งทะลันต์

กวี-ศิลป์

- 77 พงศ์ ประมวล
86 จดหมายจากผู้อ่าน
88 เขียนบทกวี เขียนชีวิต

วิสัยทัศน์

ประชากรของพระเจ้าร่วมเป็น
หนึ่งเดียวในความรัก แสวงหา
ติดตามและประกาศพระเยซู
คริสต์เจ้า

พันธกิจ

พระศาสนจักรในประเทศไทยมุ่งอุทิศตนฟื้นฟู
ชีวิตให้สนิทกับพระคริสตเจ้าโดยอาศัยพระ
วาจาและศีลศักดิ์สิทธิ์ เป็นหนึ่งเดียวร่วมมือ
และแบ่งปันซึ่งกันและกัน แสวงหาคุณค่าพระ
อาณาจักรในบริบทสังคม เสวนาอันพี่น้องกับ
ผู้มีความเชื่ออื่น ประกาศพระเยซูคริสต์เจ้า และ
เป็นประจักษ์พยาน ด้วยการทำนุชีวิตเรียบง่าย
รักและรับใช้ปวงชน โดยเน้นผู้ยากไร้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเป็นสื่อสัมพันธ์ระหว่างพระสงฆ์
นักบวช และฆราวาสทั่วไป
2. เพื่อเสนอข่าวสาร บทความ สารคดี
บันเทิงคดี บทความที่มีคุณค่าต่อชีวิต
ตามจิตตารมณ์พระวรสาร
3. เสริมสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจ
อันดีระหว่างประชาชนในด้านศาสนา
สังคม และวัฒนธรรม

นายแพทย์ออกัสติน สันติ ลากเบญจกุล ประจักษ์พยานชีวิต คุณหมอต่อม หมอ (เพื่อ) ชาวบ้าน ผู้มีมือพิเศษ

เกือบจะครึ่งวันแล้ว เรายังไม่ถึงที่หมาย รถตู้สี่ล้อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย มุ่งหน้าสู่อำเภอลำสนธิ จังหวัดลพบุรี เรากำลังไปโรงพยาบาลประจำอำเภอ ที่นั่นมีคุณหมอตานหนึ่ง ซึ่งใช้ชีวิตเพื่อชาวบ้าน

คุณหมอสันติ ลากเบญจกุล หรือ หมอต่อม คุณลักษณะภายนอกเรียบง่าย สุขุม ค่อย ๆ พูด หน้าตาสะอาดสะอ้าน บุคลิกครบมาตรฐาน หมอ แต่สิ่งที่เราจะฟังต่อไปนี้ คุณหมอมีมากกว่าที่เราพบเห็นภายนอกนัก คุณหมอทำงานเหมือนคนที่มีมือมากกว่า 2 มือ และมันก็เป็นเช่นนั้นจริง ๆ มากไปกว่านั้นคุณหมอมือมีมือพิเศษอีกต่างหาก คุณเชื่อไหมล่ะ ลองค่อย ๆ อ่านบทสัมภาษณ์นี้ดู

คุณหมอช่วยแนะนำตัวหน่อยครับ

นายแพทย์ออกัสติน สันติ ลากเบญจกุล ปัจจุบันเป็นผู้อำนวยการ โรงพยาบาลลำสนธิ ซึ่งเป็นอำเภอหนึ่งในจังหวัดลพบุรี ผมเป็นคาทอลิกมาตั้งแต่เกิด ลัทธิบวรราชินีแห่งสันติสุข ซอย 101

คุณหมอกำอะไรบ้าง หรือมีกิจกรรมอะไรบ้างเกี่ยวกับโรงพยาบาลครับ

โรงพยาบาลลำสนธิ เป็นโรงพยาบาลชุมชนแห่งหนึ่งที่ตั้งอยู่ในอำเภอลำสนธิ จังหวัดลพบุรี อำเภอลำสนธิมีประชากรประมาณ 30,000 คน

ปกติในส่วนของโรงพยาบาลชุมชนจะ
ทำหน้าที่รักษาพยาบาล ส่งเสริม ป้องกัน และฟื้นฟู
ซึ่งก็เป็นธรรมชาติของโรงพยาบาลอยู่แล้ว

ที่นี่จะมีแผนกผู้ป่วยนอก แผนกผู้ป่วยใน
ห้องฉุกเฉิน และแผนกห้องคลอด ในขณะที่
เดียวกันเราก็ทำการเสริมและป้องกันโรคด้วย
แล้วก็มีเครือข่ายสุขภาพ มีเจ้าหน้าที่อนามัย
โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล (รพ.สต.)
อยู่กระจายกันไป ซึ่งตอนนี้มี 7 รพ.สต.

ผมคิดว่า ทั้งหมดนี้ก็เป็นกระบวนการ
หรือว่าหน้าที่ตามปกติของโรงพยาบาลชุมชน แต่
ว่ามีสิ่งหนึ่งที่ได้ลุกขึ้นมาทำ เมื่อประมาณ 10 ปี
ที่แล้ว ก็เป็นกระบวนการที่เราไปดูแลผู้คนตาม
บ้าน โดยเฉพาะคนที่เข้าไม่ถึงการรักษาพยาบาล
คนที่น่าเห็นใจ หรือคนที่น่าสงสาร ก็คือกลุ่มคน
ที่อยู่บ้านที่ที่เป็นกลุ่มคนติดบ้านติดเตียง
ประมาณ 300-400 คน กระจายกันไป ซึ่งเราก็
ทำประมาณ 10 ปีแล้ว

การดูแลผู้คนตามบ้าน เหมือนกับเป็นเสีย เรียกร้องภายในใจเรา คุณหมอกำเพราะ ความสมสาร หรือเพราะเป็นหน้าที่?

ปกติ ถ้าถามว่า มันเป็นเรื่องใหม่?
ผมคิดว่าไม่ใช่หน้าที่ของเราโดยตรง เพราะว่า
โดยนโยบายสมัยก่อน ก็ไม่ได้บอกว่า เราจะต้อง
ลงไปทำเรื่องพวกนี้อย่างต่อเนื่อง เราแค่ตรวจ
รักษา แต่เหตุผลที่ลุกขึ้นมาทำนั้น ผมคิดว่ามัน
เริ่มจากประมาณสัก 10 ปี ที่แล้ว ได้มีโอกาส
ไปเยี่ยมคนตามบ้าน แล้วได้เห็นภาพของคนแก่ที่
ติดบ้านติดเตียง ถูกทอดทิ้ง ซึ่งจริงๆ ครอบครั
ไม่ได้ไม่อยากทอดทิ้ง แต่ว่าความยากจน ความเป็น
ชนบท ทำให้การดูแลได้อย่างไม่ต่อเนื่อง เราไป
เห็นภาพของคุณยายที่ไม่ได้อาบน้ำมาหลายวัน
ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ นอนอยู่ท้ายครัว ภาพที่
เห็นก็ไม่ใช่แค่คนไข้คนเดียว หรือสองคน แต่
มันมีเต็มไปหมด ภาพตรงนั้นเป็นตัวจุดประกาย

ที่เกิดความรู้สึก คือ พอเราเห็นแล้วมันน่าเห็นใจ
เขา แล้วเราก็สงสารเขา ตรงนั้นเป็นแรงผลักดัน
เรื่องที่จะคิดว่า ในฐานะที่เราเป็นผู้อำนวยการ
โรงพยาบาล เป็นหมอคนหนึ่ง ที่อยู่ในพื้นที่นี้
เราจะทำอะไรที่นอกเหนือไปจากบทบาทหน้าที่
ประจำ แล้วเราจะไปเยี่ยมเขาได้อย่างไร
ผมคิดว่าตรงนี้น่าจะเป็นจุดเริ่มต้น

คุณหมอไปเห็นได้อย่างไร?

ปกติจะมีการไปเยี่ยมบ้านบ้าง แล้วเรา
เป็นหมอเราก็มีโอกาสได้ไปเยี่ยม เหตุผลหนึ่ง
ที่เราไปเยี่ยมบ้านก็คือ อย่างเวลาที่คนไข้ขาดนัด
เราก็สงสัยว่าทำไมถึงขาดนัด อย่างนี้เป็นต้น
ตรงนั้นก็เป็จุดเริ่มต้นที่ไปเยี่ยมตามบ้าน ก่อน
ออกจากโรงพยาบาลที่จะไปเยี่ยมก็ไม่ได้คิด
อะไร แต่พอไปเห็นภาพแบบนี้แล้วมันรู้สึกเห็นใจ
สะเทือนใจ แล้วก็สงสาร

แล้วทำอะไรบ้าง?

ผมคิดว่า ในช่วงแรกที่เราไปนั้นเราทำ
อะไรไม่ได้เลย เพราะเนื่องจากมันไม่มีระบบ
หรือไม่มีกลไก เราไปอย่างมากเราก็ทำได้แค่
วัดความดัน แล้วก็ให้กำลังใจเขา พอเรากลับ
มาเราก็มานั่งคิดว่า จริงๆ เราควรจะทำให้เขา
สัก 10 หรือ 20 อย่าง เช่น อาบน้ำ รักษา ทำ
กายภาพบำบัด หรือไปทำให้เนื้อตัวเขาสะอาดขึ้น
จึงเป็นการจุดประกายที่ทำให้คิดว่า ถ้าเราอยาก
ที่จะดูแลคนกลุ่มนี้ เราน่าจะต้องมีกระบวนการ
ทำอะไรที่มากกว่านี้

แล้วเราก็อ่อยๆ สร้างระบบขึ้นมา

เราก็อ่อยๆ ที่จะโตขึ้น จาก 10 ปีที่แล้ว
ผมก็มาเริ่มต้นจากตัวผมเอง แล้วก็ไปชวน
พยาบาล มาร่วมด้วย ระบบโตขึ้นเรื่อยๆ วิธีการ

คิดก็คือ เรามีกระบวนการว่า

1. เราจะทำอย่างไรในการดูแลอย่างนี้ให้ดีที่สุด

2. เราจะทำอย่างไรถึงจะทำให้การดูแลครอบคลุมคนทั้งหมดที่อาศัยอยู่ในอำเภอนี้ ซึ่งตัวเลขสมัยนั้นก็มีอยู่ประมาณ 300-400 คน แล้วก็มีคนอยู่ตามบ้านที่ต้องการการดูแลอย่างต่อเนื่อง การดูแลอย่างเข้มข้นขึ้น ในขณะที่ระบบไม่มีอะไรเลย แล้วจุดเริ่มต้นก็เริ่มจากผมกับพยาบาลอีก 2 คน ตลอด 10 ปีที่ผ่านมา มันก็ค่อยๆ โตขึ้น มีคนมาช่วยเรามากขึ้น มีระบบมากขึ้น มีคุณภาพมากขึ้น มีความครอบคลุมมากขึ้น

แนวร่วมส่วนใหญ่มาจากไหนครับ?

เราต้องรู้ก่อนว่า ถ้าเราอยากจะออกแบบระบบพวกนี้ให้มันดูแลคนได้ดีที่สุด จะต้องมีส่วนอะไร จากคนไข้ 1-2 คน เมื่อประมาณ 10 ปีที่แล้ว สมัยนั้นมันก็เริ่มจากผมกับพยาบาล 2 คน แล้วเราก็ลงไปดูแลเขา แต่ว่าประเด็นของจุดเริ่มต้นในการลงไปดูนั่น มันไม่ใช่ลงไปดูเพราะความเป็นหมอ หรือเพราะความเป็นพยาบาล แต่เราลงไปดูเพราะความเป็นคน เพราะความเป็นเพื่อนมนุษย์ คือเมื่อเห็นแล้วมันเกิดความสงสาร เห็นแล้วเกิดความเห็นใจเขา ตอนที่ลงไปดูนั่น มันเป็นมิติของความเป็นเพื่อนมนุษย์ มากกว่าความเป็นหมอ จึงทำให้การที่เราลงไปดูดูแลเขา ทำให้เราเข้าใจเขา เข้าใจความรู้สึกของเขาได้อย่างลึกซึ้ง ผมคิดว่าบทเรียนในช่วงปีแรกๆ จากการลงไปดูแลคนไข้จากหนึ่งรายสองรายนั้น แล้วจากการที่เราเอาวิธีคิดที่ลงไปดูเพราะความเป็นเพื่อนมนุษย์นั้น เราทอดทิ้งเขาไม่ได้ และทำให้เข้าใจว่า ถ้าอยากจะ

ดูแลเขาให้ดีๆ นั้น จำเป็นจะต้องมีองค์กรประกอบ
อะไรบ้าง

ผมคิดว่า บทเรียนที่เราเรียนรู้จากชีวิต
ของคนกลุ่มนี้ หรือจากคนไข้ของเราเนี่ย เรารู้อยู่
2-3 ประการ คือ

1. คนไทย หรืออาจจะทุกคนบนโลกนี้
ก็ได้ ไม่มีใครอยากที่จะออกจากบ้านของตัวเอง
ไม่มีใครอยากจะทำออกมาอยู่บ้านพักคนชรา หรือ
มาอยู่โรงพยาบาลนานๆ ฉะนั้นประเด็นที่ 1 คน
กลุ่มนี้ ถ้าเราจะออกแบบดีๆ จะทำอย่างไรให้
บ้านของเขาเป็นโรงพยาบาล ให้บ้านเขาเป็นสถาน
ดูแลเขาอย่างดีที่สุด

2. การดูแลที่บ้าน หรือใช้ครอบครัว
เป็นฐานหลัก พอเราดูไปๆ มันไม่พอ เหตุผล
ที่ไม่พอก็เพราะว่า ทุกวันนี้ครอบครัวมันเล็กลง
และคนหนุ่มสาวเข้าเมือง ภาพที่เราเห็นก็คือ มี
แต่คนแก่ทั้งนั้นที่ดูแลคนติดบ้านติดเตียง ซึ่ง
ลำพังตัวเขาเองก็จะไม่ไหวอยู่แล้ว แต่ยังต้องได้
รับภาระอันหนักหน่วงที่จะต้องคอยดูแลคนที่
ติดบ้านติดเตียง จึงคิดประเด็นที่ 2 ก็คือคนที่
จะเข้าไปช่วยเขา ต้องช่วยเขาอย่างเป็นระบบด้วย
ไม่ใช่ไปช่วยตามเวลาว่าง เช่น คนเราต้องทานข้าว
3 มื้อ อาบน้ำทุกวัน แปร่งฟันทุกวัน เพราะฉะนั้น
ต้องเข้าใจและให้ตรงกับจังหวะด้วย จึงคิดใน
ประเด็นที่ 3 ก็คือต้องมีทีมที่จะเข้าไปช่วยเหลือเขา
ซึ่งทีมนี้ก็จะแบ่งออกเป็น 3 ส่วนใหญ่ๆ

ส่วนแรกคือ ทีมสุขภาพ เช่น คนติดบ้าน
ติดเตียง จำเป็นจะต้องหรือมักจะมีสายสวน
สวนจมูก สวนคอ สวนปัสสาวะ ก็ต้องมี
พยาบาลลงไปช่วยเหลือ ซึ่งกลุ่มนี้มักจะมี
ข้อขัด ข้อติด กล้ามเนื้อลีบเล็ก จะทำอย่างไรให้มี
นักกายภาพบำบัดลงไปดูแลเขา ไปทำกายภาพ

บำบัด หรือคนกลุ่มนี้มักจะมีผมแห้ง แรงแน้อย
เนื่องจากภาวะโภชนาการ ทำอย่างไรจึงจะมี
นักโภชนาการลงไปดูแลเขา เป็นต้น

แต่ถ้ามีเพียงแค่นี้ทีมสุขภาพนั้นไม่พอ
เราต้องมีอีกทีมหนึ่งที่เรียกว่า ทีมดูแลในเชิงมิติ
ของสังคม ไม่ว่าจะเป็นการดูแลในเรื่องกิจวัตร
ประจำวัน เรื่องการช่วยเหลืออะไรต่างๆ นานา
ตามปัจจัย 4 เช่น ถ้าเขาทานข้าวเองไม่ได้ ใคร
จะไปป้อนข้าวให้เขา ในเมื่อคนกลุ่มนี้เขาไม่
สามารถที่จะใส่เสื้อผ้าเองได้ เนื่องจากแขนขา
ไม่มีแรง ติดบ้านติดเตียง จะทำอย่างไรให้มีคน
ไปใส่เสื้อผ้าให้เขา ไปติดกระดุม หวีผม แปร่งฟัน
เปลี่ยนแพมเพอร์ส และชำระล้างร่างกายให้เขา
ประเด็นตรงนี้เขาเรียกว่า “ทีมดูแลในเชิงมิติ
ของสังคม”

ส่วนที่ 2 ที่เราต้องเรียนรู้ก็คือ ทีม
สุขภาพ และทีมดูแลในเชิงมิติสังคม ที่จะร่วมกัน
ลงไปช่วยเหลือระดับครอบครัว โดยที่
สามารถทำหน้าที่ได้อย่างดี

และส่วนที่ 3 จากทั้งหมดที่พูดมานี้
จำเป็นเหลือเกิน จะต้องต่อเนื่อง แล้วก็เข้มข้น
เพราะว่า คนต้องทานข้าว 3 มื้อ ต้องอาบน้ำ
ทุกวัน พอเรารู้เช่นนั้นแล้ว กับสถานการณ์ที่
เจอเมื่อ 10 ปีที่แล้ว ลองจินตนาการดูว่า มีคน
300-400 คน ซึ่งเขาต้องการการดูแลแบบนี้ ซึ่ง
ในขณะที่ ณ วันนี้เรามีกันแค่ผมกับพยาบาลอีก
2 คนเท่านั้น แล้วเราจะทำอย่างไร เพราะฉะนั้น
ตรงนี้นั้นเป็นคำตอบของคำถามเมื่อสักครู่
แล้วใครล่ะที่จะเป็นแนวร่วม ผมก็เลยเริ่มที่จะ
ต้องค่อยๆ โตขึ้น แล้ววันนั้นเราก็รู้ว่าต้องมีทีม
สุขภาพ ซึ่งทีมสุขภาพ เราก็ต้องถือว่าโชคดี
เพราะพอดีเราก็เป็นผู้อำนวยการโรงพยาบาล

และในขณะเดียวกันเราก็มีอนามัยอีก 7 แห่ง (รพ.สต.) ซึ่งตรงนั้นก็ก็เป็นระบบที่ค่อยๆ โตขึ้นแล้วค่อยๆ ดิ่งทึม มีพยาบาลมากขึ้น เริ่มมีนักกายภาพบำบัดมากขึ้น แล้วเราก็เริ่มที่จะไปชักชวน และให้ความรู้กับเจ้าหน้าที่อนามัย

ในขณะเดียวกัน การดูแลในเชิงมิติของสังคม เราก็มองไปว่า เราอยากจะได้กลไกในส่วนของอาสาสมัคร ซึ่งเราก็มี อสม. อยู่ในมืออยู่แล้ว เราก็ชวน อสม. มาทำร่วมกันด้วย แต่ในขณะเดียวกันเราก็ต้องการกลไกที่มากกว่านั้น คือ เราต้องการคนดูแล เรียกว่า “นักบริบาลชุมชน” ผมต้องการคนที่มีจิตใจดีที่อยู่ในหมู่บ้าน มาดูแลคนกลุ่มนี้ และดูแลแบบใกล้ชิด ดูแลตลอดเวลา มันจึงเกิดเป็นกลไก เกิดเป็นนักบริบาลชุมชนขึ้นมา ภายใต้ความร่วมมือ อบต. ทั้ง 6 ทางอบต. ก็ให้ค่าตอบแทนในระดับที่พออยู่ได้ โดยไม่ต้องกังวลเรื่องการทำงานประจำ แต่ว่าเงินที่ได้นี้ไปดูแลคนตามบ้านอย่างต่อเนื่อง

คนติดบ้านติดเตียงที่นี่ เราไม่ได้หมายถึงคนชราอย่างเดียว?

คนที่ติดบ้านติดเตียงที่นี่ ถ้าเป็นตัวเลขกลมๆ ก็ประมาณสัก 70-80 เปอร์เซ็นต์ อีก 20-30 เปอร์เซ็นต์ จะเป็นกลุ่มวัยอื่น ไม่ว่าจะเป็นอุบัติเหตุ วัยหนุ่มสาว ถูกรถชน ติดบ้านติดเตียง เจาะคอ หรือเป็นโรคประจำตัวต่างๆ เช่น เส้นเลือดสมอง ก้อนเนื้อในสมอง อะไรต่างๆ และ ณ วันนี้แนวโน้มเรื่องพวกนี้จะเป็นปัญหาใหญ่ของประเทศ เนื่องจาก

ประเด็นที่ 1 ณ วันนี้ประเทศไทยก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุแล้ว พอมีคนเริ่มอายุมากขึ้นเรื่อยๆ คนที่อยู่บ้าน ติดบ้านติดเตียง ก็จะเพิ่มมากขึ้นโดยวัย

ประเด็นที่ 2 ณ วันนี้พฤติกรรมเรื่องสุขภาพ ก็เป็นไปตามโลกที่เปลี่ยนแปลงไป คนเริ่มรับประทานอาหารไม่ถูกต้อง เริ่มมีอันจะกิน เริ่มมีความเครียด เพราะฉะนั้น เริ่มมีปัจจัยเสี่ยงทั้งหลายจึงทำให้คนเป็นเส้นเลือดสมองแตก เส้นเลือดสมองตีบ อัมพฤกษ์ อัมพาต ในวัยที่อายุยังไม่มาก ซึ่งมีจำนวนมากขึ้นเรื่อยๆ

ณ วันนี้จากที่เราทำไปดีๆ ผมคิดว่ามีคนที่ต้องการดูแลอย่างใกล้ชิด คือเมื่อ 10 กว่าปีที่แล้ว มีประมาณ 300-400 คน ณ วันนี้คนที่ติดบ้านติดเตียงเหลือประมาณ 100 คน แต่ก็ยังเป็นตัวเลขที่สูง แล้วก็ยังต้องการการดูแลอย่างเข้มข้นอีก

แล้วมีคนอีกกลุ่มที่บกพร่องหน่อยด้วยใช่ไหม?

เราเริ่มจากการที่เราไปดูแลคนติดบ้านติดเตียง แล้ว ณ วันหนึ่งกระบวนการนี้ก็เริ่มขยาย วันนี้เราก็ไม่ได้ดูแลแค่คนที่ติดบ้านติดเตียงเท่านั้น เราก็ขยายออกไปดูแลกลุ่มคนที่ต้องการการช่วยเหลืออย่างต่อเนื่อง ในทุกๆ ประเภท โดยเฉพาะคนที่เข้าถึงการบริการได้ยาก คนที่มีภาวะต้องพึ่งพิงคนอื่น ยกตัวอย่างเช่น มีกลุ่มหนึ่งที่ทำแล้วต้องทำต่อ คือ กลุ่มคนที่เป็นพวกผู้ป่วยจิตเวช หรือที่เรียกกันตามภาษาชาวบ้านว่า “คนบ้า” ซึ่งวันนี้เรามีผู้ป่วยจิตเวช ประมาณ 100 กว่าคน

คุณหมอบอกว่า อยากให้คนป่วยอยู่บ้านมากกว่า แล้วในส่วนที่บ้านพักคนชราหรือสถานสงเคราะห์ ประเด็นนี้ถกอย่างไรครับ?

ผมคิดว่า ถ้ามองในเชิงยุทธศาสตร์แล้วสำหรับคำตอบของประเทศ สมมุติถ้าเอา

ประเทศไทยเป็นตัวตั้ง ที่นี้เป็นบทเรียนจากต่างประเทศ คือ พอเราทำเรื่องพวกนี้มากๆ ขึ้น เราก็เริ่มมีองค์ความรู้ บทเรียนในโลกใบนี้ เรื่องอย่างนี้เขาเรียกว่า “การดูแลระยะยาว” มันจะมีวิธีการดูแล 2 แบบ

แบบที่หนึ่ง เรียกว่า การดูแลแบบ Institute care คือ การดูแลโดยมีบ้านพักคนชรา แล้วพอถึงเวลาก็เอาเขาเข้ามา หลากๆ ประเทศทำแบบนี้ เช่น ประเทศสิงคโปร์ ฮองกง

แบบที่สอง เราเดินเรื่อง โดยการ ใช้บ้านและครอบครัวเป็นฐาน แบบนี้เราอาจจะเรียกว่า เป็นแบบ Community base long term หรือ Family base มี 2 ระบบ แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าระบบใดระบบหนึ่ง แล้วทั้งอีกระบบหนึ่ง เพราะว่าทั้งสองระบบนี้ มันเอื้อต่อกันได้ แต่เราต้องหาจุดเน้น

สำหรับประเทศไทย คำถามก็คือว่า เหมาะไหม? หรือเหมาะกับแบบไหน? มันมีบทเรียนจากต่างประเทศในหลายๆ ประเทศ ที่เขาเริ่มต้นจากการทำ Institute care พบว่า ค่าใช้จ่ายมหาศาล การลงทุนมหาศาล แล้วการเข้าถึงการบริการ ระยะเวลารอคอยค่อนข้างสูง

อย่างนี้ 2 ในแง่ของความรู้สึก คือ แยกแยกจากบ้าน เพราะฉะนั้นคือ ผมเห็นแนวโน้มของหลายๆ ประเทศ ที่เขาเริ่มจากการทำแบบ Institute care หรือมีบ้านพักคนชรา แล้วเขาก็ค่อยๆ เริ่มที่จะกลับมา สำหรับประเทศไทย ผมคิดว่า ค่าใช้จ่ายของประเทศไทย ในภาคมวลชนในภาคคนทั้งประเทศ คำตอบมันชัดมาก

แต่เนื่องจากหนึ่ง เราไม่ได้เป็นประเทศที่ร่ำรวย ประเทศไทยเขาเรียกว่า แก่ก่อนรวย

ไม่ใช่รวยก่อนแก่ ตอนนี้อะไรแก่กันหมดแล้ว แล้วค่อยรวย ฉะนั้น ประเทศไทย Institute care จึงไม่ใช่คำตอบสำหรับภาพความเป็นธรรมของทั้งหมดในสังคม ประเด็นมันอยู่ที่ Community base แต่ว่า Institute base อาจจะเป็นตัวเสริม

จริงๆ คือ ที่นี้เราทำ Community base มาเป็นระยะเวลาประมาณ 10 ปี และตอนนี้เรากำลังสร้างบ้านพักคนชราอยู่ในโรงพยาบาล คาดว่าปีหน้า คงจะรับคนได้ถึง 30 คน แต่บ้านพักคนชราหลังนี้ไม่ได้มีไว้เพื่อเป็นตัวหลัก แต่มีหน้าที่ไว้เสริมกระบวนการการดูแลในชุมชน เช่น ดูแลคุณยายดูแลคุณตา แต่เมื่อวันดีคืนดีวันหนึ่งคุณยายบอกว่า ฉันไม่ไหวแล้ว ฉันเหนื่อย ฉันอยากจะขอพักสัก 2-3 วัน ก็เอามาพักสัก 2-3 วัน ก่อนที่จะคืนสู่ Community base แล้วนี่กำลังจะทำ Institute care แต่ว่าไม่ใช่กระบวนการหลัก

คุณหมอกำลังมาบอกขนาดนี้ หรือริเริ่มมาอย่างนี้ มีปัญหาอะไรบ้างไหมครับ?

เมื่อประมาณ 10 ปีแล้ว ผมก็ไม่คิดว่า มันจะโตได้จนมาถึง ณ วันนี้ แต่ผมคิดว่า พอเราทำไป ๆ สิ่งที่มีมันโตได้นั้น มันเกิดจากหัวใจของความเป็นมนุษย์ของคนทุกๆ คน หมายความว่า พอคนอื่นเห็นเราทำแบบนี้ แล้วเขาก็บอกว่า มันเป็นเรื่องที่ดีจังเลย แล้วเขาก็บอกว่า มาทำกับเราไหม? เขาก็บอกว่า เขาก็อยากทำ พอเขามีโอกาสได้มาทำเห็นภาพจากที่เขาได้ทำให้คนแก่จากเดิมที่เนื้อตัวสกปรก เลอะเทอะ แหวดตาเศร้า แต่วันนี้คนแก่กลับมายิ้มได้ แหวดตาดีขึ้น เรื่องพวกนี้มันทำให้หัวใจของคนพอโต และเป็นตัวนี้นั้นแหละ ที่ทำให้กิจการมันโตขึ้นๆ ถ้าไม่มีตัวนี้

ก็ไม่มีทางเลยที่ระบบนี้จะโตได้ เพราะฉะนั้น สิ่งที่ทำให้มันโตได้มันเกิดขึ้นจากหัวใจของความเป็นมนุษย์

แล้ววันนี้ มีคำถามหนึ่งที่สนใจคือ เมื่อเราไปถามคนที่เขานักบริหาร ซึ่งเขาก็ได้เงินเป็นค่าตอบแทนไม่มากมายอะไรนัก คำถามคือ มีเงินเหลือไหมต่อเดือน? เขาตอบว่า ไม่เหลือ เขาก็ถามว่าทำไมไม่เหลือ? เขาก็ตอบว่าจะไปเหลืออย่างไร อย่างเวลาจะไปเยี่ยมคุณยายที่ท้ายหมู่บ้าน กำลังขับมอเตอร์ไซค์จะเข้ามาก็คิดขึ้นมาได้ว่า คุณยายอยากทานไข่ ก็เอาค่าตอบแทนเล็กๆ น้อยๆ ที่ได้นี้ ซื้อไข่ไปฝากคุณยาย พอขับไป ๆ ตั้งใจจะไปสระผมให้คุณยาย ก็คิดได้ว่า แซมพูสำหรับสระผมหมด ก็เอาเงินก้อนนั้นแหละไปซื้อแซมพูสระผมให้คุณยายด้วย ณ วันนี้ กิจกรรมนี้ ระบบนี้ มันอยู่ได้เพราะคุณค่า เพราะหัวใจของความเป็นมนุษย์ มันก็เลยเข้มแข็ง

เสร็จแล้ว พอมันมีตัวนี้เกิดขึ้นปุ๊บ ผมก็คิดว่า ไม่ว่าจะมันมีอุปสรรคอะไรเกิดขึ้น เราก็ฝ่าฟันไปเลย ไม่มีข้ออ้างของอุปสรรคที่ทำให้เราเดินต่อไปไม่ได้ ทั้งๆ ที่ตลอด 10 ปีที่ผ่านมา เจออุปสรรคมหาศาลตลอดเวลาแล้วไม่ใช่อุปสรรคจากภายในอำเภอ นะครับ แต่เป็นอุปสรรคจากคนภายนอกอำเภอ ไม่ว่าจะ เป็นกฎระเบียบ ไม่ว่าจะเป็นการมอง การตีความ ไม่ว่าจะเป็นอย่างอื่น นานา หรือกระทั่งเรื่องของกลไกของรัฐ เราก็ต้องเข้าใจ เพราะบางอย่าง เป็นเรื่องที่ดี แต่บางอย่างก็เป็นเรื่องที่มีข้อจำกัดในตัวของมันเอง

คุณหมอครับ แล้วเวลาที่เจออุปสรรค ในฐานะที่เป็นคริสตชน คุณหมอมีหนทางหรือเดินต่ออย่างไร หรือคิดอะไรครับ?

จะให้ตอบจริงหรือครับ ผมคิดอย่างนี้นะครับว่า ถ้าเรามองให้ลึกๆ มองไป มองมา ตอนแรกเราอาจจะมองว่า กิจกรรมนี้เป็นของเรา แล้วพอวันหนึ่งเราก็บอกว่า เอ้ย กิจกรรมนี้มันไม่ใช่ของเราแล้ว มันเป็นกิจการของชุมชนทั้งหมดที่อยู่ที่นี่แล้วก็ร่วมกันทำ เรามีคำขวัญอันหนึ่งคือ “คนล้าสนธิไม่ทอดทิ้งกัน” แต่ผมว่ามองไป มองมาให้ลึกๆ จริงๆ กิจกรรมอันนี้อาจจะไม่ใช่ของมนุษย์ มันเป็นกิจการของพระ แล้วถ้าเมื่อไรก็ตามที่มันเป็นกิจการของพระแล้วก็ปล่อยให้มันเป็นไปตามน้ำพระทัย ฉะนั้นหลายครั้งที่ผมรู้สึกว่ามันเริ่มจมนุ่มแล้ว เริ่มที่จะตันแล้วเริ่มที่จะไปต่อไม่ได้แล้ว มันก็จะมีมือที่เรามองไม่เห็นที่จะคอยมาช่วยเหลือเรา ในเวลาที่เหมาะสม ในเวลาที่ไม่เร็วเกินไป และก็ไม่ใช่ช้าเกินไป

วันหนึ่งที่นี้บอกว่าอยากจะทำเป็น Institute base ต่อ เพราะมันน่าจะเป็นคำตอบที่ดีของชุมชน แต่เงินก็ไม่มี ระเบียบก็ไม่ให้มูลค่าหลักประกัน ต้องหาเงิน 10 ล้านบาท มาสร้างตึก ต้องมีเงิน 3 แสนบาทต่อเดือน เพื่อจะเป็นหลักประกัน พอดีวันหนึ่ง อยู่ๆ ก็มีนักธุรกิจเดินเข้ามาแล้วก็บอกว่า คุณหมอเอาเงินไป 10 ล้านไปทำเลย แล้ววันหนึ่งก็มีนักธุรกิจเดินเข้ามาแล้วก็บอกว่า คุณหมอลุยเลย ให้ 3 แสนต่อเดือน ให้ผมทาวีธีจัดการ ผมก็งงเลย มาจากไหนครับ มาในเวลาที่เราต้องการพอดี แล้วก็ก็มีเหตุการณ์แบบนี้ในหลายๆ ครั้ง

เมื่อเรื่อง..ใหญ่

อาจกลายเป็นเรื่อง..เล็ก

โรคทางนรีเวช

ไม่ใช่เรื่องใหญ่

สำหรับผู้หญิง..อีกต่อไป

โปรแกรมผ่าตัดผ่านกล้องทางนรีเวช

แผลเล็ก เจ็บน้อย ไม่ต้องนอนโรงพยาบาล.. ด้วยความเชี่ยวชาญจากแพทย์เฉพาะทาง

• วินิจฉัยทางนรีเวชโดยการส่องกล้อง ผ่านทางหน้าท้อง Diagnostic Lap	ราคา 75,000.- บาท (นอนโรงพยาบาล 2 วัน 1 คืน)
• ผ่าตัดท่อนำไข่และรังไข่ผ่านกล้อง Minor Laparoscopy (Ovarian Cystectomy , Lysis Adhesion ,Ectopic Pregnancy)	ราคา 105,000.- บาท (นอนโรงพยาบาล 3 วัน 2 คืน)
• ผ่าตัดเนื้องอกในมดลูกผ่านกล้อง Minor Laparoscopy (Myomectomy With or Without Ovarian Cystectomy)	ราคา 120,000.- บาท (นอนโรงพยาบาล 3 วัน 2 คืน)
• ผ่าตัดมดลูกผ่านกล้อง Major Laparotomy (LAVH)	ราคา 135,000.- บาท (นอนโรงพยาบาล 3 วัน 2 คืน)

**ภายใต้เงื่อนไขที่โรงพยาบาลกำหนด

ตั้งแต่ 1 เมษายน - 31 ธันวาคม 2559

สอบถามรายละเอียดได้ที่ : แผนกสูติ-นรีเวชกรรม อาคารร้อยปีขารมย์บุญ ชั้น 2

โทรศัพท์. 0-2675-5000, 0-2210-999 ต่อ 10251-2

เวลาทำการ: จันทร์-เสาร์ เวลา 08.00-19.00 น. อาทิตย์ เวลา 09.00-16.00 น.

ผมก็คิดว่า เพราะฉะนั้น ก็ธรรมดาเนอะครับ คนเป็นมนุษย์ทำเรื่องๆ หนึ่งขึ้นมา แล้วส่งผลกระทบต่อมันสะเทือนไปทั้งประเทศไทย แล้ววันนี้มันก็กลายเป็นนโยบายของรัฐ ของประเทศไปแล้ว ก็ต้องมีความรัก ความห่วงหาอาทรมัน แต่วันหนึ่ง มันเริ่มมีอุปสรรค มันจะไปต่อไม่ไหว เราก็เริ่มแน่นอนว่า เราเป็นมนุษย์ มันก็เลือด มีเนื้อ มันก็ฟูบ มันก็ถอย แต่ทุกๆ ครั้งที่เป็นอย่างนั้น ผมก็คิดว่า เมื่อไรก็ตามที่มันเป็นแบบนี้ และมันเริ่มที่จะจมนุ่ม เป๊บบเดียวผมก็จะมีทางออก ก็มีคนที่คอยช่วยเหลือเราอยู่ต่างๆ ในเวลาที่เหมาะสมและลงตัวอยู่เสมอ

อะไรที่ทำให้เราย้ายถิ่นอยู่ตรงนี้ได้?

คนเราเมื่อเกิดเป็นมนุษย์แล้ว ต้องเติบโต โดยเฉพาะการเติบโตฝ่ายวิญญาณ ฝ่ายร่างกาย ฝ่ายโลก และการเติบโตในฝ่ายจิตวิญญาณ เพื่อทำให้วันหนึ่งเราต้องก้าวไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์แบบมากที่สุด ผมคิดว่านี่เป็นภารกิจหนึ่งที่เราเกิดมาเพื่อเรียนรู้ แล้วก็ทำให้ความเป็นมนุษย์นั้นสมบูรณ์แบบมากขึ้น

แล้วผมคิดว่า ในฐานะคริสตชน ในส่วนเล็กๆ ของหัวใจ เราจะรู้ว่า ทำยที่สุดแล้ว เราเกิดมาเพื่ออะไร อะไรคือความสมบูรณ์แบบของความเป็นมนุษย์ แล้วที่สุดของความรู้อะไรๆ ของจิตวิญญาณเรา ผมเชื่อว่าเราเริ่มจะรับ ว่าทำไมเราต้องไปอ้อมโลกให้มันเสียเวลา หรือไปทำอะไรที่มันไม่เหมาะ แน่นอนครับผมคิดว่า ในฐานะของการเป็นมนุษย์ ฆาหนึ่งเราก็ดำรงชีวิตเพื่อความอยู่รอด แต่อีกขาหนึ่งเราก็ต้องมุ่งไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์แบบมากที่สุด ผมคิดว่าถ้ามองในแง่นี้ ผมอาจจะโชคดีทีเดียว ตรงที่ใน 2 เรื่องนี้ เผอิญมันเป็นเรื่องเดียวกัน งานที่ผมทำเพื่อยังชีพของตัวเอง มันกลับเป็นกิจการที่ตรงกับภารกิจที่เราจะต้องได้ความเป็นมนุษย์

และเรียนรู้ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์แบบมากที่สุด

ถ้ามองในแง่ของความเป็นคริสตชน ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์คือการที่เราเข้าถึงพระเจ้าได้มากยิ่งขึ้นไปเรื่อยๆ ผมว่าตรงนี้มันเป็นสิ่งที่เรามีฐานะที่ต้องเรียนรู้ และมันลึกซึ้งที่สุด ผมอาจจะโชคดีที่ผมพูดตรงนี้ได้ ก็เพราะเผอิญในกิจการที่ทำโดยเนื้อแล้วมันเป็นเรื่องนี้โดยตรงแล้วเรารู้สึกว่า เราเข้าใจตรงนี้มากขึ้นเรื่อยๆ

รถพาผมและทีมงานเคลื่อนออกไปที่ละเล็กที่ละน้อยจากโรงพยาบาลลำสนธิ ฝุ่นและทางโค้ง ทำให้เราแหม่มองย้อนกลับไปก็ไม่เห็นโรงพยาบาลหลังนั้นแล้ว ผมยังจำประโยคที่คุณหมอบอกถึงมือพิเศษนั้นได้ “มองไป มองมาให้ลึกๆ จริงๆ กิจการอันนี้อาจจะไม่ใช่ของมนุษย์ มันเป็นกิจการของพระเจ้า แล้วถ้าเมื่อไรก็ตามที่มันเป็นกิจการของพระเจ้าแล้ว ก็ปล่อยให้มันเป็นไปตามน้ำพระทัย ฉะนั้น หลายครั้งที่ผมรู้สึกว่ามันเริ่มจมนุ่มแล้ว เริ่มที่จะตันแล้ว เริ่มที่จะไปต่อไม่ได้แล้ว มันก็จะมีมือที่เรามองไม่เห็นที่จะคอยมาช่วยเหลือเรา ในเวลาที่เหมาะสม ในเวลาที่ไม่เร็วเกินไป และก็ไม่ช้าเกินไป”

คุณหมอ รวมทั้งศัลยกรรม และลูกทีมยังยืนอยู่ตรงนั้น เพื่อใช้มือของพวกเขาพลิกฟื้นสุขภาพกายและใจ จัดแจงทุกสิ่งทุกอย่างให้ถูกสุขลักษณะทั้งที่โรงพยาบาล และที่บ้าน มือทั้งสองที่แต่ละคนมีเท่ากัน เมื่อคราเหนื่อยล้าและไปต่อไม่ได้ เรามีมือพิเศษแบบนี้กันทุกคน มือที่ไม่ได้ลอยมาจากฟ้าสวรรค์ แต่เป็นมือที่เราเชื่อว่า หลังความตั้งใจ และแรงที่เทไปจนหมดหน้าตัก มือนี้จะมาทำให้ทุกอย่างสมบูรณ์โลกดำเนินไปไม่เพียงแค่มือและความสามารถของมนุษย์ มันยังมีมือที่เราอาจมองไม่เห็น แต่มีอยู่แน่นอน และคุณหมอได้พิสูจน์ให้เราเห็นแล้ว **๕**

ตามหาความเมตตา ตอน 3

คำสารภาพของพระสงฆ์ธรรมทูตแห่งเมตตาธรรม

ในวงสนทนาของคริสตชนกลุ่มหนึ่งประมาณ 5-6 คน มีเพื่อนพี่น้องต่างความเชื่อหนึ่งอยู่ท่ามกลางพวกเราด้วยหนึ่งคน เขาบอกกับคนที่ชวนเขามาร่วมวงสนทนาว่า “พวกคริสตชนี่น่ารักทุกคนเลย” ผมเชื่อเช่นนั้น แม้ว่าโลกของความจริงจะหลากหลายและบอกกับเราว่าอย่าโลกสวยนัก แต่ระหว่างโลกสวยกับโลกไม่สวย ถ้าโลกใบไหนพาเรอื่อมเอิบใจกว่าทำไมเราไม่เลือกโลกใบนั้น

ความน่ารักของคริสตชนวันหนึ่งผมจึงได้รับคำถามว่า “พ่อครับ ในบทภาวนาปีศักดิ์สิทธิ์แห่งเมตตาธรรม เขาพิมพ์ผิด หรือแปลผิดใหม่ บรรทัดที่บอกว่า พระองค์ทรงประสงค์ให้ศาสนบริการของพระองค์มีความอ่อนแอ มันต้องอ่อนโยนมังครับ ถ้าอ่อนแอเราสัตบุรุษก็แยเลย...” วินาทีนั้นผมตอบว่า ถูกแล้วครับ บรรทัดต่อจากนี้เรามาฟังคำสารภาพของตัวแทนพระสงฆ์จาก 15 องค์ของประเทศไทย ที่เข้าร่วมเป็นพระสงฆ์ธรรมทูตแห่งเมตตาธรรมโดยการเชื้อเชิญของพระสันตะปาปาโอกาสปีศักดิ์สิทธิ์แห่งเมตตาธรรม จนถึงบรรทัดสุดท้าย ท่านผู้อ่านจะทราบ ว่าเขียนแบบนี้ภาวนาแบบนี้แหละครับ ถูกต้องทีเดียว

คุณพ่อพงศ์เทพ ประมวลพร้อม
พระสงฆ์อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ
ผู้จัดการแผนก สื่อมวลชนคาทอลิก
อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ และโรงพิมพ์
อัสสัมชัญ จิตตาศิลาจารโรงเรียน
มาแตร์เดอีวิทยาลัย

คุณพ่อสมชาย ัญชสิทธิ์สันต์
พระสงฆ์ อัครสังฆมณฑล
กรุงเทพฯ พักรักษาตัวอยู่ที่
บ้านอับราฮัม และช่วยงานที่วัด
พระชนนีของพระเป็นเจ้า รังสิต

คุณพ่อพรชัย เตชะพิทักษ์ธรรม
คณะนักบวชรอยแผลศักดิ์สิทธิ์
ช่วยงานที่สังฆมณฑลนครราชสีมา
เจ้าอาวาสวัดพระคริสตราชา เมืองคง
เขตบัวใหญ่ และวัดนักบุญอิลิโดร์
บุรีไทย จ.นครราชสีมา

สำหรับประเทศไทยของเรา มีพระสงฆ์ที่เป็นพระสงฆ์ธรรมดาแห่งเมตตารธรรมที่องค์และแตกต่างจากพระสงฆ์ทั่วไปอย่างไรครับ?

คุณพ่อพงศ์เทพ : พระสงฆ์ธรรมดาแห่งเมตตารธรรมทั้งหมด 15 องค์ จาก 10 สังฆมณฑล เป็นตัวแทนของประเทศไทย จากอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ 6 องค์ สังฆมณฑลเชียงใหม่ 6 องค์ สังฆมณฑลนครราชสีมา 1 องค์ สังฆมณฑลราชบุรี 1 องค์ และสังฆมณฑลสุราษฎร์ธานี 1 องค์ รวมทั้งหมด 15 องค์

ถามว่า มีความแตกต่างจากพระสงฆ์ทั่วไปอย่างไรไหม? เราก็เป็นพระสงฆ์เหมือนท่านอื่นๆ เพียงแต่ว่าพระสังฆราชส่งเราไปตามจังหวะเวลาที่เหมาะสม คุณพ่อท่านอื่นๆ อาจจะติดการงานที่ไม่สามารถไปได้ พวกเราอาจอยู่ในฐานะที่พอไปได้ แล้วพระสังฆราชอาจจะคิดว่าพวกเราพอจะทำงานช่วยเหลือท่านในเรื่องเหล่านี้ได้ พระคุณเจ้าจึงส่งเราไป

คุณพ่อคิดว่า เราอาจจะไม่ได้แตกต่างจากพระสงฆ์ทั่วไป เพียงแต่พระสงฆ์เหล่านี้ได้รับสิทธิ์ หรืออาจจะได้รับการศึกษาหรือการพิเศษ?

คุณพ่อพงศ์เทพ : เราได้รับการพิเศษที่อยู่ในฐานะที่พอจะมีโอกาสได้ไป แล้วกลับมาเพื่อช่วยงานพระสังฆราชพูดข่าวสารเกี่ยวกับปีศักดิ์สิทธิ์แห่งเมตตารธรรมที่สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสต้องการจะบอกกับพระสงฆ์เป็นพิเศษ หรืออาจจะเป็นเพราะว่า คุณพ่อ - พระสงฆ์อาวุโสบางองค์ที่ไปกับพวกเรา พระสังฆราชอาจจะเห็นว่า เขามีบุคลิกเหมาะสม แล้วก็จะกลับมาพูดถึงเรื่องเมตตารธรรมที่มีน้ำหนัก เพราะว่า ตัวท่านได้ผ่านวันเวลาและรับศีลบวชมาเป็นเวลายาวนานนั้น ก็เลยส่งท่านไปนะครับ

บางสังฆมณฑล มีวิธีการเลือกพระสงฆ์ธรรมดาแห่งเมตตารธรรมอย่างไรครับคุณพ่อ?

คุณพ่อพรชัย : ทางสังฆมณฑล นครราชสีมา พระคุณเจ้าได้ประกาศในสภาสงฆ์ ตอนแรกไม่มีใครสมัครเลย และสุดท้ายแล้ว คุณพ่อท่านหนึ่งเดินมาบอกผมว่า “คุณพ่อต้องเป็นมโนธรรมของสังฆมณฑล” ผมก็เลยตัดสินใจสมัคร เรียกว่าสุดท้ายเลยจริงๆ ซึ่งหมดเขตแล้ว แต่ผมขอสมัครไป ผมจึงเรียนพระคุณเจ้าว่า พระคุณเจ้าครับขอผมสมัครไป พระคุณเจ้าตอบว่า เอาเลย ยินดีสนับสนุน ผมจึงสมัคร

คุณพ่อครับ อย่างนี้แสดงว่า ถ้าพระสงฆ์ องค์ใดจะสมัคร ก็ได้หรือไม่ครับ?

คุณพ่อพรชัย : ถูกต้องครับ พระสงฆ์ ผู้ที่จะไป ก็ต้องมีเจตนาที่จะเป็นพระสงฆ์ผู้ฟัง แก้บาป เป็นคนที่ดี เป็นคนที่มีเมตตา เป็นคนที่มีมนุษยสัมพันธ์ หลากๆ คนนับถือ และมีความใจดีในที่ฟังแก้บาป และพระคุณเจ้า - พระสังฆราชของสังฆมณฑลนั้นๆ ต้องเขียนจดหมาย และต้องเซ็นรับรอง ว่า พระสงฆ์ที่จะไปนั้น ต้องเป็นผู้ที่ดี มีเมตตา และอยู่ในพระพรของพระ แล้วก็เลือก

อย่างนี้ คือไม่ใช่พระสงฆ์ที่จะไปท่านใดจะสมัครก็ได้เลย แต่ต้องมีคุณสมบัติ มีการรับรองด้วย?

คุณพ่อพงศ์เทพ : ในใบเชิญจากกรุงโรม นั้นต้องมีลักษณะ ทำนองว่า พระสงฆ์ / คุณพ่อ ต้องไปด้วยความสมัครใจ แต่อันหนึ่งเนื่องจากว่า เราบรรดาพระสงฆ์อยู่ใต้อาณัติของพระสังฆราช ถึงแม้เราจะสมัครใจ ก็มีใ้เราจะได้ไปตามใจของเรา แต่เราก็อาจจะพูดได้ว่า เราก็อยากจะไป แล้วเพิกขุพระสังฆราชท่านเองก็เลือกเราขึ้นมา เราก็ขอขอบคุณ และท่านก็คงจะเห็นว่า เราอาจจะเหมาะสมด้วยเหตุผลใด เราก็ไม่สามารถรับทราบได้ แต่ที่สุดพระสังฆราชก็เลือกเรา ทั้ง 15 องค์ ให้เป็นตัวแทนจากประเทศไทยไป

คุณพ่อสมชายครับ เมื่อเราไปแล้ว แล้วเรา กลับมาทำอะไรได้บ้าง หรือมีพันธกิจพิเศษๆ อะไรบ้างไหมครับ?

คุณพ่อสมชาย : เมื่อเรากลับมาแล้ว อย่างผม ๆ เองก็มีสำนึกว่า เราเป็นพระสงฆ์

กรรมทูตแห่งเมตตาธรรม บาปบางประการที่เมื่อคนทำแล้ว ก็สงวนไว้สำหรับพระสันตะปาปา ซึ่งผมเชื่อว่า บาปต่างๆ เหล่านี้ในประเทศไทยเราคงไม่มีอะไรมากมายนัก หรืออาจจะไม่มีขนาดนั้น แต่ว่า เราไปดูเนื้อหาของบาปเหล่านี้ อย่างเช่น บาปการทูลจารศีลมหาสนิทโดยจงใจ เช่น เอาไปเผา เอาไปทำลาย เอาไปทำทูลจาร หรือว่าการเก็บรักษาในที่ที่ไม่เหมาะสม เราจะเห็น

ว่า ศีลมหาสนิทเป็นสิ่งที่เราคริสตชนคาทอลิกจะต้องเคารพสูงสุด แต่ปัจจุบันนี้ ด้วยเรื่องของความเชื่อหรือการให้ความเคารพในศีลมหาสนิทมันค่อนข้างน้อย หรืออย่างเรื่องศีลอภัยบาป เราอาจจะเอามาพูดเล่นกันบ้าง หรือการเปิดเผยความลับของศีลอภัยบาปซึ่งไม่น่าจะมี หรือถ้าจะมีคงน้อยมาก แต่ที่เราไม่เคารพต่อศีลอภัยบาป หรือไม่เคารพศักดิ์ศรีของศีลอภัยบาป ผมคิดว่า ผมกลับมาผมจะมาเน้นในเรื่องอย่างนี้ คือเหมือนกับเราต้องกลับมาทบทวนการให้ความเคารพต่อศีลมหาสนิท และศีลอภัยบาป

จริงๆ แล้ว มันมีกฎหมายหลักอยู่ในเอกสารนี้ด้วยหรือเปล่าครับ

คุณพ่อสมชาย : ใช่ครับ มีหลักๆ อยู่ 4 ประการ

คุณพ่อพงศ์เทพ ช่วยอธิบายหน่อยนะครับ ว่ามีเครื่องหมาย หรือมีสัญลักษณ์อะไรไหม ที่บ่งบอก ถึงความเป็นพระสงฆ์ธรรมทูตแห่งเมตตาธรรม?

คุณพ่อพงศ์เทพ : เวลาเราไป เขาจะมอบเอกสารต่างๆ อยู่ในกระบอกที่สวยงาม แล้วพอเปิดกระบอกออกมา เราก็จะพบว่า มีใบแต่งตั้ง มีชื่อของคุณพ่อทุกคนที่ไป มีตราของพระสันตะปาปา และมอบอำนาจในการอภัยบาปที่สงวนไว้สำหรับพระสันตะปาปา แล้วก็แต่งตั้งให้คุณพ่อเป็นพระสงฆ์ธรรมทูตแห่งความเมตตา หรือว่าเรากำลังเป็นพระสงฆ์ธรรมทูตแห่งเมตตาธรรม

นอกจากนี้ยังมอบสตอลา ที่ทำขึ้นแบบเรียบง่าย แต่มีความหมายว่า เวลาคุณพ่อจะประกอบศาสนกิจ คุณพ่อก็จะสวมสตอลา ในหน้าที่การงาน ก็มอบให้กับคุณพ่อ-พระสงฆ์ที่ไปทุกองค์ ซึ่งดูเหมือนว่า ออกแบบพื้นๆ แต่ก็เพื่อ

ให้พระสงฆ์ใช้สวมเวลาประกอบศาสนพิธี อันเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างมาก แล้วเวลาเราสวมใส่ เราจะได้รำลึกว่า เรากำลังประกอบกิจ เรากำลังเป็นพระสงฆ์ธรรมทูตแห่งเมตตาธรรม

นอกจากนี้จะมีจดหมายรายละเอียดว่า เมื่อคุณพ่อมาแล้ว คุณพ่อจะได้รับอำนาจ ในการที่จะยกบาปที่สงวนไว้สำหรับพระสันตะปาปา แล้วก็กลับไปเพื่อจะได้ทำงาน ให้เราพระสงฆ์ธรรมทูตแห่งเมตตาธรรม กลับไปแล้วให้เรากลายเป็นคนไปเทศน์ ไปเป็นพระสงฆ์ผู้เทศน์ที่ก่อแรงบันดาลใจ ให้ผู้คนไปทำกิจเมตตาปรานีต่อผู้อื่นต่อไป อันนี้เป็นงานที่เราจะไปทำ เป็นคนที่กลับไปรับฟังความทุกข์ยากของคนอื่นอย่างตั้งใจ เพราะว่า ความเมตตา ประการสำคัญคือ คุณพ่อนั้น ต้องให้ความเมตตาต่อผู้คน โดยเริ่มต้นจากการที่ต้องตั้งใจฟังเขาในสิ่งที่เขาบ่น ใส่ใจรับฟังความทุกข์ยากลำบากของเขา แล้วจึงมีจดหมายนี้ให้พระสงฆ์ทุกองค์ซึ่งเป็นจดหมายแต่งตั้ง (จุดจดหมายให้ผู้ชมได้เห็น)

คุณพ่อพรชัยครับ ช่วยแบ่งปันถึงกระบวนการการเดินทางไปรับการแต่งตั้งสักห้อยครับ

คุณพ่อพรชัย : พวกเราเดินทางจากประเทศไทย ในคืนวันที่ 7 กุมภาพันธ์ ถึงเช้าวันที่ 8 แล้วช่วงบ่ายของวันที่ 8 เราก็ต้องไปลงทะเบียน เมื่อไปลงทะเบียน เนื่องจากทางประเทศเราส่งชื่อพระสงฆ์ไปหมดแล้ว คือการลงทะเบียนที่มีระบบมากมาย แต่ละคนมีชื่อ มีหมายเลขของตัวเอง เมื่อเราลงทะเบียนใส่ชื่อของเรา เขาก็จะเอาระบอกรหัส สตอลา ธงเอกสารทุกอย่างเป็นชุดๆ ซึ่งเป็นของเราแต่ละองค์ๆ โดยตรง เขามีจัดไว้ให้เรา แล้วให้เราสำรวจว่าชื่อที่พระสันตะปาปาทรงแต่งตั้งให้ถูกต้องไหม ถ้าถูกต้องก็รับไป แล้วเซ็นรับเรียบร้อย เราก็ต้องรับป้ายชื่อ ใช้สำหรับผ่านประตูเข้าห้องต่างๆ

วันที่ 9 (วันที่สอง) เขาก็เชิญชวนพระสงฆ์ธรรมทูตทุกองค์ให้ไปวัดใดวัดหนึ่ง ในช่วงเช้าเวลา 09.00 น. เราก็ไปเพื่อที่จะไปเผ่าศีล

มหาสนิท และสวดภาวนาต่อหน้าศีลมหาสนิท แล้วก็เชิญชวนพระสงฆ์แต่ละองค์ให้แก้บาปก่อน เพราะฉะนั้นพระสงฆ์แต่ละองค์ก็ต้องสุภาพ ถ่อมตนลง สำนึกในความผิดบกพร่อง ความอ่อนแอของตัวเอง แล้วไปแก้บาป พวกเราพระสงฆ์จากประเทศไทย ทั้ง 15 องค์ ก็ไปแก้บาปกัน และในวันเดียวกันนั้นเองเวลา 5 โมงเย็น พวกเราพระสงฆ์ธรรมทูตแห่งเมตตาธรรมทุกองค์จะเข้าพบกับพระสันตะปาปา ช่วงเช้าของวันนั้น จึงให้โอกาสเราพระสงฆ์แต่ละองค์ได้คืนดีกับพระเป็นเจ้าก่อน

แล้วพระสงฆ์ไทยของเราไปวัดไหนกันครับ?

คุณพ่อสมชาย : เขาเรียกว่า วัดแห่งไม่ทางเขนคักดีลลิตี หรือบางคนก็เรียกวัดพระผู้ไถ่ คือพระสงฆ์องค์ไหนหรือใครก็มีสิทธิ์ไปตั้งที่นั่น

คุณพ่อพงศ์เทพ : ในการไปรับการแต่งตั้งครั้งนี้มีพระสงฆ์ 800 องค์ ซึ่งทางเขาก็

นำเสนอว่ามีวัดไหนบ้างที่ควรจะไป ซึ่งมี 3 วัด ส่วนพวกเราเลือกที่จะไปวัดไม้กางเขนศักดิ์สิทธิ์ (วัดซานวาตอเร อิน เลาโร)

คุณพ่อครับ ประเทศไทยนี้มีพระสงฆ์องค์ใด เป็นผู้นำทีม?

คุณพ่อพรชัย : สำหรับผู้นำทีมของประเทศไทยคือ **คุณพ่อปิยะ โรจนะมารวิงศ์** ซึ่งเป็นพระสงฆ์อาวุโสที่เข้าใจภาษาอิตาลี คุณพ่อเคยเรียนอยู่ที่นั่น เพราะฉะนั้น คุณพ่อปิยะ จึงเป็นพี่ใหญ่ของพวกเรา คุณพ่อนำพวกเราไป

พอแสงบุญเสร็จแล้ว เราไปที่ไหนกันต่อครับ?

คุณพ่อพรชัย : พอพวกเราแก่บัพเสร็จแล้ว ผมกับ**คุณพ่อวินัย บุญลือ** คณะเยสุอิตได้ที่วัดพระเยซู ของคณะเยสุอิต คุณพ่อวินัยได้พาผมไปดูตู้ฟ่งแก่บัพ ซึ่งมีความหมายก็คือ มีพระสงฆ์คณะเยสุอิตองค์หนึ่ง ท่านนั่งฟ่งแก่บัพจนตายอยู่ในที่ฟ่งแก่บัพเลย และเวลานี้ท่านได้เป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์ ผมประทับใจที่นั่นมาก

ผมไปวัดนั้นกับคุณพ่อ - พระสงฆ์ที่เป็นนักบวช ซึ่งมีคณะเยสุอิต คณะพระมหาเถร คณะเบธาราม ด้วย พอดีเราเดินไปเจอกันที่นั่นด้วย ผมประทับใจที่นั่นมากๆ คือพระเยซูเจ้าได้ให้อ่านาจแก่มนุษย์ และพระสงฆ์ท่านนี้ได้ทำหน้าที่จนกระทั่งสิ้นใจ ณ ตรงนั้นเลย

แล้วคุณพ่อสมชาย ไปที่ไหนครับ?

คุณพ่อสมชาย : ตอนเช้า เราไปที่วัดไม้กางเขนศักดิ์สิทธิ์ด้วยกัน ไปเผ่าศีล ไปสวดภาวนา ไปแก่บัพ พอตอนเย็นพระสงฆ์ธรรมทูตแห่งเมตตาธรรม จะต้องไปรวมกันที่จุดนัดพบเพื่อร่วมเดินทางแสวงบุญเข้าสู่ประตูศักดิ์สิทธิ์ โดยการเข้าสู่ประตูศักดิ์สิทธิ์นั้น จะแยกเป็นภาษา โดยมีไม้กางเขนเป็นสัญลักษณ์ เขาก็ถามว่าคุณพูดหรือฟังภาษาอะไรเข้าใจ ถ้าเป็นภาษาอังกฤษก็ไปตามไม้กางเขนนี้ ถ้าเป็นภาษาอิตาลีก็ไปภาษานี้ ภาษาเยอรมัน สเปน ก็ว่าตามกันไป แล้วเราก็เดินตามกันไป

วันนั้น ผมคิดว่า เราเดินกันประมาณ 4-5 กิโลเมตร เราเดินไปที่จุดนัดพบ จากจุดนัด

พบเราก็เดินไปที่จัดตั้งต้น เพื่อที่จะเดินไปเข้ายัง
ประตูดักดีลีทรี

ผมประทับใจตรงที่ว่า มีคุณพ่อองค์
หนึ่งคือ **คุณพ่อเคลาดิโอ** ท่านเป็นพระสงฆ์
คณะบิเฆ และมาเป็นมิสชันนารีในประเทศไทย
ของเรา คุณพ่อเดินมากกระชับกับผม และ**คุณพ่อ
บรูโน** ว่า พ่อเดินไปเฉยๆ นั้นคงไม่ตีหรือ
เพราะว่าพระสงฆ์เขาก็มาจากประเทศต่างๆ เขา
มาเจอกัน ซึ่งเขามาจากทั่วโลก แต่เขาก็ใช้ภาษา
อังกฤษเพื่อคุยกัน สื่อสารกัน กว่าจะได้เริ่มเดิน
มันนาน คุณพ่อก่อสวดขึ้นมาเลย แล้วก็สวด
สายประค้ำนั่นแหละ เราคนไทย 15 องค์ ก็เดิน
ไป ผมก่อสวดได้ทศแรก (10 เม็ด) พระสงฆ์
องค์อื่นๆ จากประเทศอื่นๆ ก็เจียบหมด แล้วก็
มีคุณพ่อองค์หนึ่งในกลุ่มของพวกเรา ก่อเพลง
ซาลเวเรจึนา โอโฮ พระสงฆ์ทุกองค์ทั่วโลกขับ
ร้องได้หมด ทุกองค์ร้องเพลงนี้เดินเข้าประตู
ดักดีลีทรี มันสง่างามมาก ผมก็ขอขอบคุณ ที่
ผมได้รับการประสิทธิ์ประสาทวิชาภาษาละติน
มาบ้าง ทำให้ผมร้องเพลงภาษาละตินได้ และ

เราก็ใช้เพลงนี้หลายครั้งมาก อย่างตอนที่เรา
พระสงฆ์ทุกองค์เข้าพบพระสันตะปาปา เราก็
ขับร้องเพลงนี้อีก ทุกองค์ร้องได้หมด

คุณพ่อพวก์เทพคริบ ตอนที่เราเดินไปใน มหาวิหารแล้วยังไม่ต่อไป?

คุณพ่อพวก์เทพ : เราตั้งต้นที่ป้อม
ซานตันเจโล คือใครก็ตามที่เข้าประตูดักดีลีทรี
ที่มหาวิหารนักบุญเปโตรนี้ เขาเสนอให้เราตั้งต้น
กันตั้งแต่ซานตันเจโล เป็นเหมือนกับการจาริก
แสวงบุญสั้นๆ มีความยาวเพียง 1 กิโลเมตร
พอเราผ่านประตูดักดีลีทรีแล้ว เขาก็จะนำ
เราอ้อมไปทางด้านหน้าพระแท่น เพราะที่
หน้าพระแท่นนั้นเขาจะวางพระธาตุของนักบุญ
ปาเตรปีโอ และนักบุญเรียวโป เป็นพระธาตุหุ่
นซี่ผึ้ง มีพระธาตุอยู่ภายใน แล้วเอาไว้ในโลงแก้ว
เพื่อให้คนเข้ามาคารวะ เป็นเหมือนสัญลักษณ์
ว่า นักบุญทั้งสองท่านนั้น เป็นผู้ดักดีลีทรี เพราะ
ว่าท่านทั้งสองฟังแก้บาปตลอด มีคนขอแก้บาป
กับท่านไม่หยุดเลย

พอเราผ่านมาคารวะพระธาตุของท่าน
ก็เดินอ้อมไปออกทางประตูด้านหลัง ซึ่งอย่างนี้

คุณพ่อสมชายบอก ก็น่าจะมีระยะทางประมาณ 5 กิโลเมตร เห็นจะได้ ยาวมาก แล้วก็เดินขึ้นไป หอประชุม The Regia Hall ซึ่งเป็นที่สำหรับ รับแขกของพระสันตะปาปาที่จำนวนไม่มาก ถ้า มากจะไปใช้หอประชุมเปาโล ที่ 6

แต่โอกาสนั้นมีพระสงฆ์ถึง 800 องค์ ก็ทำให้ห้องแน่นขนัด เราไปที่หอประชุมนั้น เพื่อจะพบกับสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส เพราะพระองค์ต้องการจะพบกับบรรดาพระสงฆ์ ธรรมทูตแห่งเมตตาธรรม ในเย็นวันอังคารนั้น เพื่อที่จะมาคุยต้อนรับ เพราะเป็นพระประสงค์ ของพระองค์ที่ให้พระสงฆ์ทั่วโลก จะได้ทราบ ว่า พระองค์ให้พระสงฆ์มาทำอะไรกัน เมื่อคุยกัน แล้วทางวาติกันก็จัดเลี้ยงอาหาร

ขอให้คุณพ่อสมชาย ขยายพระดำริของ พระสันตะปาปาสักหน่อยเนื่องจากคุณพ่อ เข้าใจภาษาอิตาลีด้วยนะครับ

คุณพ่อสมชาย : แรกๆ นั้น ผมเข้าใจ ว่า พระสันตะปาปาคงจะมาอธิบายว่า บาปสงวน นั้นมีอะไรบ้าง แต่ว่าผิดคาดครับ เพราะพระ สันตะปาปานั้น กลับมาพูดว่า เราควรจะเป็น พระสงฆ์ที่แก้บาปที่ได้อย่างไร พระสันตะปาปา ตรัสว่า พระสงฆ์ที่ฟังแก้บาปที่ดีนั้น คือ ต้องมี เมตตากฎเหมือนพระศาสนจักรผู้เป็นมารดา มีใจเมตตากฎเหมือนกับบิดาคณนั้นที่ออกมา ต้อนรับลูกคนเล็ก (ในพระวรสาร) และให้มีความสำนึกว่า เรายังเป็นคนบาป เป็นคนอ่อนแอ เพื่อเราจะได้อ่านใจความอ่อนแอของคนอื่น แล้ว พระองค์ก็บอกว่า ถ้าเราไม่มีความเมตตากฎแบบพระศาสนจักรผู้เป็นมารดานั้น เหมือนบิดา คณนั้น หรือพระบิดาเจ้าสวรรค์ อย่ามาเป็นธรรมทูต แห่งเมตตาธรรมเลย เพราะว่า ถ้ามาเป็นก็จะ ทำเรื่องร้ายมากกว่าเก่าอีก แต่คนที่จะมาเป็น ต้องมีใจเมตตากฎอย่างนี้ คือต้องเป็นอย่าง

พระบิดา อย่างพระศาสนจักร และอย่างบิดา ผู้ใจดีตามพระวรสาร

แล้วพระองค์ตรัสอีกว่า พระสงฆ์ผู้ที่จะ มาฟังแก้บาปนั้น รู้ไหมว่า คนๆ หนึ่งที่จะมา แก้บาปนั้น คือ ผมเข้าใจว่าพระองค์ต้องการ จะพูดถึงคนที่ไม่ได้เข้าไปแก้บาปเป็นเวลานานๆ พระองค์ถามว่า รู้ไหมว่า กว่าจะเข้ามาแก้บาป ได้ นั้น เขารู้สึกอย่างไร เขาคณนั้นมีความกลัว ความกังวล ความละอาย และอีกหลายอย่าง เหลือเกินที่เกิดขึ้นในใจ แล้วก็ยังมีความรู้สึก อื่นๆ อีกที่ภาษามนุษย์นั้นอธิบายไม่ได้ พระ สงฆ์ผู้ฟังแก้บาปที่ดีนั้นจะต้องเข้าไปถึงใจ ของเขาเลย แล้วก็เข้าใจในสิ่งต่างๆ เหล่านี้ ก็ด้วยความรัก ความเมตตา ความเข้าใจ

พระองค์ตรัสเสริมอีกว่า พระสงฆ์ผู้ฟัง แก้บาปที่ดีไม่ใช่ผู้พิพากษา อย่าไปตั้งคำถาม เยอะเยอะ อย่าไปซักไซ้ไล่เรียงว่า บาปนี้ทำที่ไหน อย่างไร อะไร ทำนองนี้ เราต้องเป็นผู้ที่แสดง ความเมตตา แล้วเข้าใจเขา เพราะว่า ถ้าคนที่ มาแก้บาปแบบนี้ ถ้าพระสงฆ์ไม่มีใจเมตตา และไม่มีใจเข้าใจเขา เขาจะมาแก้ครั้งเดียว เขาจะไปแล้วไม่กลับมาอีกเลย

ตอนท้ายๆ พระองค์ทรงสรุปว่า ที่เรามาที่นี่ เราก็คต้องเป็นผู้ฟังแก้บาปที่ดีนะ แล้วพระองค์ตรัสว่า เมื่อเรากลับไปแล้ว เราจะมา อธิบาย มาเทศน์ มาสอน เพื่อสร้างแรงบันดาลใจ ให้ผู้คนให้เขาได้นำความเมตตาที่ได้รับนั้นไป แสดงความเมตตาต่อผู้อื่นต่อไป แล้วเราก็คต้องเป็นผู้ที่สามารถที่จะนั่งนิ่งเพื่อรับฟัง รับฟัง ความทุกข์ร้อนของคนอื่นด้วยความเข้าใจ อุดหนุน และในที่ฟังแก้บาปนั้นจะเป็นที่ที่เราสามารถที่ จะแสดงความเมตตากฎต่อผู้อื่นได้มากที่สุด ได้เยอะที่สุด

แสดงว่า วันนั้นจบด้วยพระโอวาทของ พระสันตะปาปา แล้วก็รับประทานอาหาร?

คุณพ่อพรชัย : วันนั้นพระสันตะปาปา จัดเลี้ยงอาหารสุดยอด เปิดแชมเปญ เปิดไวน์ อาหารอิตาลีเย็น เต็มที่

วันรุ่งขึ้น วันที่ได้รับการแต่งตั้ง เป็นอย่างไรบ้างครับ?

คุณพ่อพรชัย : วันรุ่งขึ้น เป็นวันพุธ รับเข้า

คุณพ่อพงศ์เทพ : ในภาคเช้า เรา ก็ไปเยี่ยมมหาวิหารยอห์น ลาเตรัน วัดบันได คักดีลลิทรี จริงๆ ก็ไป 4 แห่ง คือ มหาวิหาร นักบุญเปโตร มหาวิหารยอห์น ลาเตรัน มหาวิหาร แม่พระเอก และมหาวิหารนักบุญเปาโล ในวันอื่น แต่วันนั้นภาคเช้า เราไป 3 แห่ง มหาวิหาร นักบุญเปโตร มหาวิหารยอห์น ลาเตรัน มหาวิหาร มารี๋ยมายอเร และไปที่วัดบันไดคักดีลลิทรี ก็หมดเวลาแล้ว ตอนบ่ายเราต้องไปเตรียมตัว เพื่อจะร่วมถวายมิสซา เป็นมิสซาวันพุธรับเข้า นอกจากจะเป็นมิสซาวันพุธรับเข้าแล้ว ยังเป็น มิสซาแต่งตั้งพระสงฆ์ธรรมทูตแห่งเมตตาธรรม 800 องค์ พวกเราก็ต้องไปคอยตั้งแต่บ่าย 3 โมง มีพิธี 5 โมง

ขั้นตอนเป็นอย่างไรบ้างครับ?

คุณพ่อพรชัย : เราไปรอตั้งแต่บ่าย 3 โมง การตรวจบัตรอะไรต่างๆ มีแต่คนอยากเข้าไป ในมหาวิหาร แต่พวกเราถือว่าได้รับสิทธิพิเศษ ก็คือ พระสงฆ์ที่จะรับแต่งตั้งให้เป็นพระสงฆ์ ธรรมทูตแห่งเมตตาธรรม ต้องมีบัตร ซึ่งเขา เกร็งครัดมาก เราต้องเดินผ่านชั้นตอนต่างๆ และพระสงฆ์ทุกองค์จะใส่สตอลาที่ทางวาติกัน มอบให้เพื่อให้เราใส่เหมือนกันหมดทุกองค์

ในพิธีมิสซาพิเศษไหม?

คุณพ่อพรชัย : เริ่มพิธีมิสซา ปกติแล้วตามด้วยพิธีเสกน้ำ รับเข้า โดย พระสันตะปาปาจะรอยเข้าให้เฉพาะบรรดาพระ สังฆราชที่ได้รับเลือก จากนั้นพระสงฆ์ที่ได้รับ มอบหมายก็จะมารอยเข้าให้พระสงฆ์ด้วยกัน แต่ที่พิเศษที่สุดก็คือตอนสุดท้ายหลังจากที่ รอยเข้าและรับศีลแล้ว ก็จะเป็นพิธีแห่พระธาตุ ของนักบุญทั้งสององค์นั้น ช่วงนั้นเป็นเวลา ที่สงบ และเพลงไพเราะมาก เป็นเพลงที่ค่อยๆ ขับร้อง แล้วก็ค่อยๆ ดำเนินไป ค่อยๆ แห่พระธาตุ นั้นออกจากมหาวิหาร พร้อมกับพระเมตตา ของพระ แล้วก็ให้ทุกคนเลียนแบบพระเมตตา ด้วยแบบอย่างของการฟังเก็บบาปของท่านนักบุญ ทั้งสอง

ระยะเวลาช่วงของการเป็นพระสงฆ์ธรรมทูต แห่งเมตตาธรรม ระยะเวลาไหน ถึงเวลาไหน?

คุณพ่อพงศ์เทพ : พอพระสันตะปาปา แต่งตั้งพวกเราในวันพุธรับเข้า เราจะได้รับ อำนาจอภัยบาปที่สงวนไว้สำหรับพระสันตะปาปา ไปจนถึงวันที่ 20 พฤศจิกายน ค.ศ. 2016 จะมีระยะเวลาประมาณนี้ เท่ากับที่มีการกำหนด ของพระศาสนจักรไว้ แต่ในเรื่องของบาปที่ สงวนอย่างที่คุณพ่อสมชายบอกไปคือ สำหรับ ประเทศไทยเราคงไม่มี อย่างเช่น บาปทำร้าย พระสันตะปาปา หรือการทำทูลจารีลมหาสนิท อย่างเปิดเผยในที่สาธารณะ แต่ที่เราพระสงฆ์ ธรรมทูตแห่งเมตตาธรรมก็จะทำหน้าที่ตามสิทธิ์นี้ ไปจนถึงวันที่ 20 พฤศจิกายน ค.ศ. 2016 ตาม กำหนดเวลาปีคักดีลลิทรีแห่งเมตตาธรรม

ความตั้งใจ เมื่อกลับมาแล้ว เป็นอย่างไร ครับ?

คุณพ่อสมชาย : หลังจากที่ผมได้ฟัง บทเทศน์ของพระสันตะปาปา ในมิสซาของวัน แต่งตั้ง ในวันพุธรับเถ้า นั่น ซึ่งพระสันตะปาปาได้เห็นถึงเรื่อง “การกลับใจ” และพระสันตะปาปาได้ตรัสว่า การกลับใจจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อคนเขาได้สัมผัสถึงพระเมตตาของพระเป็นเจ้า และได้เปิดใจรับพระเมตตาของพระผู้เป็นเจ้า และการที่คนๆ หนึ่งจะสัมผัสถึงพระเมตตาและจะเปิดใจรับพระเมตตาได้นั้น ก็ต่อเมื่อคนๆ หนึ่งเขารับรู้ว่ บาปมันทำร้ายเขาอย่างไร ทำให้เขาเจ็บช้ำ ทำให้เขามีเดมน ทำให้เขาลำบากอย่างไร เขาถึงจะขอพระเมตตาจากพระเป็นเจ้า แล้วกระบวนการตรงนี้เองที่พระสันตะปาปาตรัสว่า มันมีความยากลำบาก เพราะฉะนั้นจึงเป็นหน้าที่ของพระสงฆ์ธรรมทูตแห่งเมตตาธรรมทุกองค์ ที่จะต้องไปช่วยเขาด้วยการอธิบายไปช่วยให้เขากลับใจ พาเขาให้เข้าไปสัมผัสพระเมตตาของพระเป็นเจ้าให้ได้ แล้วก็ช่วยเขาให้พ้นจากความอับอาย ความละอายใจ ช่วยให้เขาพ้นจากความมีเดมนของชีวิต ให้เขากลับเข้ามาสู่แสงสว่างของพระเจ้า และอย่าให้เขาออกห่างจากแสงสว่างนั้นอีก เพราะว่าอันตราย

แล้วในภาคปฏิบัติจะได้อย่างไร?

คุณพ่อสมชาย : ในภาคปฏิบัติ ผมก็คงจะทำอย่างที่พระสันตะปาปาตรัสคือ ถ้ามีโอกาสใครเชิญผมไปเทศน์ ไปสอน ผมก็จะพูดเรื่องนี้ สอนเรื่องนี้ ว่าพระเมตตาของพระเป็นเจ้านั้น เราจะสามารถสัมผัสได้อย่างไร โดยต้องมีความสำนึกผิด มีความสุภาพต่อมตน

นอกนั้น พระสันตะปาปายังได้เห็นอีกว่า เราต้องรีบกลับมาหาพระเจ้า ซึ่งพระสันตะปาปาก็ตรัสว่า ในพระวรสารให้คำแนะนำอยู่แล้ว ก็คือการพลีกรรม จำศีล อดอาหาร การสวดภาวนา และการให้ทาน อย่างนี้เป็นต้น สิ่งต่างๆ เหล่านี้จะทำให้เราเข้าใจความทุกข์ร้อนของผู้คนที่อยู่

รอบข้างเรา ความต้องการของเขา แล้วเราก็เปิดใจที่จะช่วยเขาในการแสดงความเมตตาต่อเขา เพราะฉะนั้น ผมก็จะมองไปที่คนอื่นมากขึ้น แล้วก็เข้าใจคนอื่น มากขึ้น ในความทุกข์ร้อนในความยากลำบาก ในความอ่อนแอของเขา แล้วก็แสดงความเมตตา พระสันตะปาปาตรัสว่า ถ้าหากเราแสดงความเมตตาต่อเขา ทุกครั้งที่เราทำแบบนี้ เขาก็จะสัมผัสถึงพระเมตตาของพระเจ้า

คุณพ่อพรชัยครับ มีความตั้งใจ หรือมีความประทับใจอะไรบ้างครับ?

คุณพ่อพรชัย : ความประทับใจของผมก็คือ ต้องออกจากตัวเอง ไม่ว่าจะเป็พระสังฆราช พระสงฆ์ พวกเราแต่ละคนที่ได้รับหน้าที่เป็นพระสงฆ์ธรรมทูตแห่งเมตตาธรรม เราต้องออกจากตัวเองไปพบกับสัตบุรุษของเรา ฉะนั้น ผมมีความตั้งใจว่าสังฆมณฑลนครราชสีมา ซึ่งพระสังฆราชชูศักดิ์ ก็ได้ขอแล้วว่าต้องไปฟังแก้บาปทุกวัด ในสังฆมณฑล โอกาสฉลองวัด ยินดีสมัครไปเพื่อที่จะฟังแก้บาปทั้งก่อนและหลัง และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในทุกๆ วัดที่ไม่มีใครไป หลังจากวันที่ผมได้รับแต่งตั้ง 1 วัน ผมได้ไปที่วัดมิลาน แล้วที่นั่นมีสัตบุรุษซึ่งเป็นคนไทย พอเขารู้ว่า เราเป็นพระสงฆ์ธรรมทูตแห่งเมตตาธรรม เขาก็ขอแก้บาปทันเลย ในมหาวิหารที่ดูโอโม แล้ววันนั้นก็มีคนมาขอแก้บาปกันเยอะ ผมรู้สึกว่ามันเหมือนมีพลัง มีพระพรพระเมตตาของพระหลั่งผ่านตัวผมไป

พอผมกลับมาถึงเมืองไทยก็มีคนไทยหลายคน มาบอกว่า คุณพ่อผมขอแก้บาปกับคุณพ่อ ผมถือว่าโอกาสนี้เป็นโอกาสที่พอธารของพระได้หลั่งไหลลงมาแล้วก็อภัยบาปต่างๆ

คุณพ่อพงศ์เทพ : สำหรับผม ผมตั้งใจว่าเมื่อผมกลับมาจะพูดเรื่องแนวคิดของสมเด็จพระ

พระสันตะปาปาฟรังซิส คือ มีคนไปถามพระองค์ว่า ทำไมต้องประกาศปีศักดิ์สิทธิ์แห่งเมตตาธรรม พระองค์ตรัสว่าโลกทุกวันนี้ลำบาก มีกลุ่มผู้ก่อร้ายระหว่างประเทศ มีความยากลำบาก มีสงคราม เช่น ในประเทศซีเรีย พระสันตะปาปาพระองค์ตรัสว่า เราจะทำอะไรเพื่อให้คนเหล่านั้นรู้ว่าพระเป็นเจ้ายังอยู่กับเรานะ แล้วเราจะได้ผ่านความยากลำบากนี้ไปได้ มีวิธีเดียวที่จะทำให้ผู้คนเขารู้สึกได้ว่า พระเป็นเจ้าอยู่ใกล้เราก็คือว่า คริสตชนต้องออกไปทำกิจเมตตาปราณี เมื่อไรที่เราทำกิจเมตตาปราณี ผู้คนที่เขายากลำบาก เขาก็จะมีกำลังใจต่อไป เขาจะจับได้ว่า พระยังอยู่กับเรา

แต่คนที่จะออกไปทำกิจเมตตาปราณีได้ คนๆ นั้นต้องมีแรงบันดาลใจ และแรงบันดาลใจที่สำคัญที่สุดก็คือ เราต้องเข้าไปในวัด แล้วเราสำนึกได้ว่า พระเจ้ายังเมตตาเราอยู่ แล้วเราออกจากวัดเราก็จะไปทำกิจเมตตาต่อผู้อื่น เราสำนึกได้ว่าพระเจ้ายังทรงยกโทษบาปให้เราหมดเลย แล้วเราก็จะไปยกโทษให้คนอื่น ผมกลับมาผมก็ตั้งใจจะถ่ายทอดความคิดของพระสันตะปาปาที่พระองค์ตอบนักข่าวว่า ทำไมพระองค์จึงต้องมีปีศักดิ์สิทธิ์แห่งเมตตาธรรม

เพราะฉะนั้น ประเด็นที่พระองค์ให้เรา พระสงฆ์ได้ไปทำกิจเมตตาปราณี ฆราวาสจะทำการกิจเมตตาปราณีได้ คุณพ่อจะต้องทำก่อน คุณพ่อต้องรับพระเมตตาจากก่อน คือในวันพุธรับเถ้า คุณพ่อเข้ามาเป็นทุกข์เสียใจ แล้วคุณพ่อก็จะสามารถให้ความเมตตาต่อเขา และสถานที่ที่แรกที่คุณพ่อให้ความเมตตากับเขา ซึ่งเป็นที่สำคัญที่สุด นั่นคือที่ฟังแก้บาป แล้วหลังจากนั้นสัตบุรุษก็จะไปทำกิจเมตตา เพราะจำได้ว่าพระเป็นเจ้าพระองค์ทรงเมตตาต่อเขาในที่ฟังแก้บาป เขาจะได้ออกไปทำกิจเมตตาต่อไป

หรือแม้แต่การที่เขาได้ไปรับพระคุณ การุณย์ครบบริบูรณ์ในวัดที่พระสังฆราชกำหนด เขาก็จำได้ว่า พระเป็นเจ้าทรงอภัย และยกโทษให้กับเขาที่เขาทำมาทั้งชีวิต มันเป็นเรื่องยิ่งใหญ่ นะ แล้วเมื่อเขามีสำนึกอย่างนี้ได้ ใจของเขาก็เปิดและพระหรรษทานก็เข้ามา เพื่อเขาจะได้ออกจากวัดไป แล้วไปทำกิจเมตตาปราณี ผมก็คิดว่า ผมก็จะถ่ายทอดเรื่องนี้ว่า พระสันตะปาปามีพระประสงค์ให้เราถ่ายทอดเรื่องนี้

“พระองค์ทรงประสงค์ให้ศาสนบริกรของพระองค์มีความอ่อนแอ เพื่อ...จะได้มีใจเมตตาตาสงสารผู้ที่ไม่รู้และหลงผิด โปรดให้ทุกคนที่เข้ามาพบ เขารู้สึกว่า พระเจ้าทรงแสวงหา รัก และให้อภัยเขา” (บางส่วนจากบทภาวนาปีศักดิ์สิทธิ์แห่งเมตตาธรรม)

คืออภัยบาปเป็นขุมทรัพย์หนึ่งของพระศาสนจักรที่บ่งบอกถึงความเมตตาจากพระเจ้าสู่มนุษย์ แต่จะไม่สามารถสมบูรณ์ได้ถ้าไม่มีศาสนบริกรเป็นสะพานเชื่อมโยง พระสงฆ์จึงทำหน้าที่นั้น เราจึงสนับสนุนพระสงฆ์ให้ทำหน้าที่นั้น และอีกมากมายที่บรรดาตัวแทนสงฆ์ไทยที่เป็นพระสงฆ์ธรรมทูตแห่งเมตตาธรรมได้เล่าให้เราฟัง

ที่สุดแล้ว เมื่อโลกใบนี้ร้อนแรงไปด้วยความขัดแย้ง และปัญหามากมาย สายลมแห่งความเมตตาจะพัดพาสันติสุขให้เย็นขึ้นขึ้น ความสงบสุขเป็นสิ่งที่ทุกคนปรารถนา ไม่ใช่คำตอบที่ลอยเคล้งคว้าง แต่พระศาสนจักรได้ช่วยตอบแล้วว่า เมตตา คือสิ่งที่ชัดเจนที่สุดในศตวรรษนี้ เพื่อจะช่วยให้การอยู่ร่วมกันบนโลกของมนุษย์ ได้พบกับสันติสุขที่แท้จริง ตลอดไปเรา..จะช่วยกันครับ **ซ**

พระเมตตา-เมตตาธรรม

ในระหว่างวันที่ 8 ธันวาคม ค.ศ. 2015/ พ.ศ. 2558 - 20 พฤศจิกายน ค.ศ. 2016/ พ.ศ. 2559 นั้น สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส ได้ทรงประกาศกำหนดให้พี่น้องสมาชิกคาทอลิกทั่วพระศาสนจักรทุกระดับทั่วทุกที่ได้ถือปฏิบัติปฏิบัติตนให้สมกับเป็น **“ปีศักดิ์สิทธิ์ (พิเศษ) แห่งเมตตาธรรม”** ในบริบทสถานการณ์ที่ตนอาศัยอยู่

ถึงวันนี้เรากำลังเข้าสู่เดือนที่ห้าแล้ว จึงน่าจะประเมินผลดูบ้าง ประจวบกับในช่วงเมษายนนี้เรายังถือเป็นเทศกาลสงกรานต์หรือวันตรุษปีใหม่ไทยของเราก็น่าจะมีความหมายอีกด้วย

ในประเทศไทยเราอยู่ในบริบทเมืองพุทธ ซึ่งมีพี่น้องชาวพุทธเป็นจำนวนมากถึงกว่า 94% และต่างก็รู้ซึ่งถึงคุณค่าของ**เมตตาธรรม** เนื่องจากในหลักธรรม “พรหมวิหาร 4” ก็ถือเอา “เมตตา” มาเป็นธรรมอันดับแรกและตามมาด้วยธรรมอีก 3 ข้ออันได้แก่ “กรุณา มุทิตาและอุเบกขา” ตามลำดับ

ยิ่งกว่านั้น พุทธพจน์ที่ชาวพุทธกล่าวถึงกันทั่วไปว่า “เมตตาธรรมค้ำจุนโลก” นั้น ย่อมถือได้ว่าเป็นคติธรรมล้ำค่าน่าตั้งดูดีใจ

ชาวโลก หนึ่ง ฐานคติความเชื่อศรัทธาของพี่น้องชาวพุทธนั้นอยู่ที่ “ธรรมาธิษฐาน” เน้นที่ธรรมะอย่างไรก็ดี มาถึงวันนี้เมตตาธรรมดังกล่าวสามารถมีอิทธิพลหรือส่งผลในเชิงประพฤติปฏิบัติ หรือปฏิบัติอันชอบธรรมกำกับบทบาทและแบบอย่างให้กับพี่น้องชาวพุทธ - ชาวไทยได้มากน้อยเพียงใด

สำหรับพี่น้องชาวคาทอลิกในบริบทประเทศไทยของเราและโดยเฉพาะใน **“ปีศักดิ์สิทธิ์ (พิเศษ) แห่งเมตตาธรรม”** ดังกล่าวข้างต้นนั้น ได้สร้างความบันดาลใจให้เกิดขึ้นและพากันส่งเสริมและสร้างสรรค์ทำให้บรรลุถึงเป้าหมายได้ขนาดไหนแล้ว

ส่วนฐานคติความเชื่อศรัทธาของพี่น้องชาวคาทอลิกนั้นอยู่ที่ “บุคลาธิษฐาน” เพราะเราถือว่าพระเจ้าคือองค์ความรัก บ่อเกิดและต้นธารของความรักที่มีลักษณะเป็นความรักแบบเมตตา (Merciful Love) บนฐานความเชื่อศรัทธาที่ว่าพระบิดาทรงสร้าง พระบุตรทรงไถ่ และพระจิตทรงดลใจเรา โดยเป็นผลประโยชน์แก่มวลมนุษยชาติเท่านั้น พูดสั้นๆ ก็คือความรักเมตตาของพระเจ้านั้นล้วนมีแต่ “ให้” เพื่อความรอดของเรา

ในสภาพที่พระเจ้าทรงเป็นจิตล้วน พระองค์จึงทรงสามารถสถิตอยู่ในจิตใจของบุคคลที่รักแท้ ไม่ว่าจะรักพระเจ้าสูงสุดหรือรักมนุษย์จุดจนอันเป็นบัญญัติสำคัญสูงสุดทั้ง 2 ประการ ทำให้มีคำพูดที่ว่า “ที่ใดมีรักที่นั่นมีพระเจ้า”

และที่สำคัญที่สุดองค์พระบุตร พระเยซูคริสต์เจ้าผู้เสด็จลงมาบังเกิดเป็นมนุษย์ ทำให้ความรักของพระบิดาปรากฏในวิถีชีวิตตลอดพระชนม์ชีพของพระองค์นั้น เป็นผู้ให้ “บทความรักแท้” ในพระวรสาร “บาท” คือการดำเนินชีวิตด้วยความรักแท้บนทางกางเขน และ “แบบ” คือผู้ให้ทั้งชีวิตเป็นความรักแท้ โดยสิ้นพระชนม์บนกางเขนและกลับคืนชีพเพื่อเรา พระองค์จึงเป็นผู้ให้ “บท-บาท-แบบ” ที่สมบูรณ์ที่สุด

ในโอกาสวันสมโภชและฉลองพระเยซูเจ้ากลับเป็นขึ้นมาในเทศกาลปัสกา เราฟื้นฟูความเชื่อของเราด้วยการสำนึกถึงพระประสงค์ของพระองค์ที่ทรงมาประทับอยู่ที่ท่ามกลางเรา เพื่อประกาศ เป็นประจักษ์พยานและประทาน “สันติสุขแห่งการกลับคืนชีพของพระองค์” ให้เกิดขึ้นอย่างสอดคล้องและกลมกลืนด้วยความชื่นชมยินดีในท่ามกลางวิถีชีวิตประจำวันในยุคโลกาภิวัตน์ปัจจุบันของเรา ดังเช่นที่พระองค์ทรงปรากฏมาท่ามกลางบรรดาอัครสาวกในครั้งกระโน้น

ขอให้เราเป็นเครื่องหมายเครื่องมือที่ดีที่มีประสิทธิภาพประสิทธิผลสำหรับการประกาศถึงชัยชนะแห่งพระสิริรุ่งโรจน์ของพระองค์ เหนือความบาป ความตายและความมืดมนบนแผ่นดินนี้ **✠**

เราถือว่าพระเจ้าคือองค์ความรัก บ่อเกิดและต้นธารของความรักที่มีลักษณะเป็นความรักแบบเมตตา (Merciful Love) บนฐานความเชื่อศรัทธาที่ว่าพระบิดา ทรงสร้าง พระบุตรทรงได้และพระจิตทรงดลใจเรา โดยเป็นผลประโยชน์แก่มวลมนุษยชาติเท่านั้น

วันละก้าวกับพระเยซู

ซาฟาแอล

มธ 6:26, 28, 31-34

.....จงดูนกในอากาศเถิด มันมิได้หว่าน มิได้เก็บเกี่ยว มิได้สะสมไว้ในยุ้งฉาง แต่พระบิดาของท่านผู้สถิตในสวรรค์ทรงเลี้ยงมัน ท่านทั้งหลายมิได้มีค่ามากกว่านกหรือ

.....ท่านจะกังวลถึงเครื่องนุ่งห่มทำไม จงสังเกตดูดอกไม้ในทุ่งนาเถิด มันเจริญงอกงามขึ้นได้อย่างไร มันไม่ทำงาน มันไม่ปั่นด้าย

.....ดังนั้น อย่ากังวลและกล่าวว่า ‘เราจะกินอะไร หรือจะดื่มอะไร หรือเราจะนุ่งห่มอะไร’ เพราะสิ่งต่างๆ เหล่านี้คนต่างศาสนาแสวงหา พระบิดาของท่านผู้สถิตในสวรรค์ทรงทราบแล้วว่าท่านต้องการทุกสิ่งเหล่านี้ จงแสวงหาพระอาณาจักรของพระเจ้าและความชอบธรรมของพระองค์ก่อน แล้วพระองค์จะทรงเพิ่มทุกสิ่งเหล่านี้ให้” “ดังนั้น ท่านทั้งหลายอย่ากังวลถึงวันพรุ่งนี้ เพราะวันพรุ่งนี้ จะกังวลสำหรับตนเอง แต่ละวันมีทุกข์พอกอยู่แล้ว”

เมล็ดข้าว

ในชนบทแห่งหนึ่ง มีอิกาทัวหนึ่งอาศัยอยู่ในบ้านหลังใหญ่หลังหนึ่งที่ตั้งอยู่ริมถนนใหญ่ บ้านนี้เป็นของเจ้าของนา เจ้าของฟาร์มที่ใหญ่โต ทุกปีเจ้าของนารายนี้เก็บเกี่ยวข้าวได้มากมาย ยังผลให้อิกาทัวนี้พลอยเก็บสะสมเมล็ดข้าวไว้ในรังที่มุมหลังคาอยู่จนงอแงมากมายตามไปด้วย....

.....มาวันหนึ่ง คนงานของโรงนาทำการขนย้ายข้าวเปลือกจากยุ้งฉางขึ้นรถโกดังเพื่อนำไปส่งโรงสีข้าว

ข้าวเปลือกกองนี้เป็นผลผลิตที่ดีเลิศสำหรับปีใหม่นี้ แต่ละเมล็ดใหญ่ - อ้วน สีสอก เป็นทองสว่างสุกใส อิกาทัวตาโตเพราะมันเห็นเมล็ดข้าวที่อ้วนอวบใหญ่โตเหล่านี้หล่นกลางถนนหลายเมล็ด อิกาก็บินไปที่ริมถนน มองซ้ายมองขวาเพื่อดูว่ามีรถวิ่งผ่านไปมาไหม เนื่องจากถนนนั้นเป็นถนนใหญ่เชื่อมระหว่างจังหวัด มีรถใหญ่วิ่งไปมามากมาย

กว่าอิกาทัวนี้จะได้จังหวะบินไปกลางถนนเพื่อจิกเมล็ดข้าวที่ตนเองหมายปองนั้นก็ต้องรออยู่นานหลายนาทีทีเดียว....

.....แต่...

.....มีนกกกระจอกตัวเล็กๆ เกาะอยู่บนกิ่งไม้ใกล้ๆ 2-3 ตัว กำลังคุยกัน.....

.....นกตัวแรกพูดว่า “น่าเสียดายนะ อีกาเขาก็มีเมล็ดข้าวมากมายในบ้าน เขาไม่จำเป็นต้องหามาเพิ่มเลย....”

.....ตัวที่สองก็เสริมว่า “อืม นั่นนะสิ ที่ฟีกาเขาสะสมไว้ที่มุมยุ่งฉางนั้น กินทั้งปีก็ไม่หมด.....”

.....ตัวที่สามมาร่วมคุยด้วย ทำท่าถอนหายใจพร้อมพูดว่า “ไม่เข้าใจฟีกาเลยว่า ฟีกาบินไปกลางถนนให้รถทับทำไม มันไม่คุ้มเลยที่จะได้เมล็ดข้าวเพิ่มอีก 2-3 เมล็ด แต่ต้องมาเสียชีวิตบนติดถนนอย่างที่เราเห็นอยู่ที่นี่.... ไม่เข้าใจจริงๆ....” ๕

ส่งร่วมให้ หลังฝนตก

สุภาษิตจีน “Yǔ hòu sòng sán” – (อิว ไช้ว ซัง ลั่น) แปลว่า “ส่งร่วมให้ หลังฝนตก” ฟังดูดีที่ว่า หลังฝนตก ส่งร่วมให้ หมายความว่า ให้ความช่วยเหลือแก่ใครเมื่อมันสายไปแล้ว เช่น คนกำลังป่วยหนัก ไม่ช่วยอะไร พอเขาตายแล้วก็พาไปหาหมอ อะไรทำนองนี้แหละ

ฉะนั้น ถ้าจะช่วยเหลือใคร ต้องช่วยให้ตรงกับสิ่งที่เขาต้องการ และให้ทันกาล ทันเวลาด้วย สุภาษิตละตินว่า “ให้ทันที เท่ากับให้สองเท่า” – สุภาษิตอังกฤษว่า “A little help is worth a lot of pity” – “ให้ความช่วยเหลือเพียงเล็กน้อย ยังดีกว่าให้ความสงสารมากๆ”

ตรงกับบัญญัติสำคัญที่สุดของพระเจ้า ข้อสอง คือ “จงรักเพื่อนมนุษย์เหมือนรักตนเอง” (มธ 22:39) ถ้ามนุษย์ทุกคนถือตามบัญญัตินี้อย่างดี โลกนี้ก็จะกลายเป็นสวรรค์บนดินไปแล้ว ความวุ่นวายต่างๆ ทั้งหลายทั้งปวงในโลกนี้เกิดขึ้น เพราะมนุษย์ไม่รักกันเท่าที่ควร

ความช่วยเหลือกันและกัน เป็นส่วนหนึ่งของความรัก ในคำสอนแบ่งเป็น 2 ประการ คือ

1) ช่วยเหลือฝ่ายวิญญาณ 7 อย่าง ดูในหนังสือคำสอนครับ แต่จริงๆ มันมีมากกว่า 7 อย่างอีก ช่วยกันคิดดูครับ

2) ช่วยเหลือฝ่ายกาย 7 อย่าง จริงๆ ก็มากกว่า 7 อย่างอีก ช่วยกันคิดดูครับ

ความช่วยเหลือที่ดีที่สุด และเป็นประโยชน์โดยตรง สำหรับผู้รับความช่วยเหลือ และผู้ให้ความช่วยเหลือ น่าจะต้องมีเงื่อนไข ดังนี้คือ

1. ช่วยอะไรใคร ต้องทำเพราะเห็นแก่พระเจ้าเท่านั้น
2. ช่วยด้วยความยินดี เต็มใจ ทันที ตามความสามารถ
3. ช่วยทุกคนที่ช่วยได้ แม้คนที่เราไม่ชอบ แม้ศัตรูด้วย
4. ช่วยในทางที่ดี ถูกต้อง ถูกวิธีด้วย ตัวอย่างเช่น

– ช่วยให้เขาไปทำผิด ทำชั่ว ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อนไม่ได้เลย

– ช่วยให้เราพยายามช่วยเหลือตัวเองด้วย เช่น คนกำลังจะจมน้ำ เราใจดีรีบกระโดดลงไป

ช่วยเขาทุกๆ ที่เราเองก็ว่ายน้ำไม่เป็น ตายทั้งคู่เลยโง่ไหม? – เรียกให้คนอื่นช่วย โยนเชือก เสื้อชูชีพ ท่อนไม้ ฯลฯ ไปให้ ถ้าเขายังไม่เกาะ ไม่จับ แถมบดทิ้งอีก (จริงๆ คงไม่มีแน่ๆ) เราคงช่วยอะไรเขาไม่ได้เป็นแน่ (จริงๆ อยากจะพูดเรื่องเครดิตยูเนียนด้วยครับ)

สรุป โลกเรานี้จะโสภาน่าอยู่อย่างมีสุข และสันติแท้จริง ถ้าเรารักกันและกันอย่างจริงจัง และจริงใจ ครับ ๕

สันติสุขในใจ

“เรามอบสันติสุขไว้ให้ท่านทั้งหลาย เราให้สันติสุขของเราแก่ท่าน เราให้สันติสุขแก่ท่าน ไม่เหมือนที่โลกให้ ใจของท่านอย่าหวั่นไหว หรือมีความกลัวเลย”
(ยอห์น 14:27)

“สันติสุข” หรือ “Shalom” เป็นคำทักทาย หรือคำอำลาของชาวยิว “สันติสุข” หรือ “Shalom” หมายถึงสุขภาพร่างกาย แต่ในภายหลังมีความหมายเพิ่มขึ้น หมายถึงความสุขสมบูรณ์ และการรอดพ้นที่พระเมสสิยาห์จะนำมาให้ (อ้างอิงเชิงอรรถ “S” จากพระคัมภีร์คาทอลิก ในพระวรสารนักบุญยอห์น 14:27)

พระเยซูเจ้าตรัสว่าพระบิดาจะทรงส่งพระผู้ช่วยเหลือคือพระจิตเจ้ามายังเรา ลงมาสู่เรา ผู้มีความเชื่อ พระจิตเจ้าจะทรงสอนทุกสิ่งแก่เรา จะนำพระคุณและพระพรลงมาสู่เรา ใจของเราจะไม่หวั่นไหวและหวาดกลัวต่อสิ่งใด ใจของเราจะเปี่ยมด้วยสันติสุขในพระพรของพระเจ้า

ข้าพเจ้าค้นหาข้อความบางตอนที่เกี่ยวข้องกับศาสนาและความเชื่อ ในโลกออนไลน์ทุกครั้ง ที่ข้าพเจ้าได้เข้าไปอ่าน ข้อความ หรือ Comment ในนั้น มันเหมือนเป็นสงครามศาสนาย่อมๆ บนโลกออนไลน์ และพร้อมที่จะทำให้ผู้อ่านเอนในความเชื่อต้องหวั่นไหวหวาดกลัว ข้าพเจ้ารู้สึกเศร้า และสะท้อนในใจกับบาง Comment แต่ก็รู้สึกเกิดสันติสุขในใจกับบาง Comment ด้วยเช่นกัน

“สาร” มีไว้ให้เราเลือกที่จะ “รับ” อยู่บนพื้นฐานความมั่นคงทางความรัก ความเชื่อ และความไว้วางใจในพระของเราในกลุ่มผู้เชื่อเราจะเป็นเสมือนสายใยที่ถูกเชื่อม และถักทอจนเหนียวแน่นไว้ด้วยกัน แม้จะไม่เคยได้รู้จักกันโดยส่วนตัวก็ตาม พลังของพระจิตเจ้าจะทำให้เรากลับที่จะเผชิญและแยกแยะสิ่งดี และไม่ไปข้องเกี่ยวกับสิ่งที่ไม่ดี พลังของพระจิตเจ้าจะทำให้เราเกิดสันติสุขในใจ ไม่สร้างสงครามในทุกช่องทาง แต่เติมเต็มความรัก ความเชื่อ ความไว้วางใจในทุกช่องทาง และพร้อมนำสันติสุขไปสู่ทุกคน สมดังที่เราได้รับสันติสุขนั้นมา

ผู้มีสันติสุขในใจ ถึงแม้เราจะตกอยู่ในปัญหา ใจเราก็จะมีสันติสุข สันติสุขจะเติมพลังให้เรา ช่วยเราให้รอดพ้นจากปัญหานั้นไปได้เร็วยิ่งขึ้น และสันติสุขจะทำให้พระวาจาของพระเจ้าเจริญเติบโตในใจเรา แต่ความหวั่นไหวหวาดกลัวจะสกัดกั้นเราจากพระวาจานั้น ❀

น้ำผึ้งหวาน

(Theresa Paradee Thescharee)

คุยกับเภสัชกร

ผศ.ดร. มนต์ชลิ นิติพน ชมรมเวชบุคคลากทอเล็ก

ร้อนจนละลาย

ปีนี้มีความรู้สึกว่าร้อนเป็นพิเศษ เดิน
ชั่วคราวเดียว เหงื่อไหลเป็นทาง เหงื่อไหลเข้าตา
ด้วยความรีบๆ ใช้หลังมือปาดเหงื่อ เหงื่อไหล
เข้าตาจนแสบตา ช่างมันเถอะ กลับมาถึงบ้าน
รู้สึกคันตา ล้างมือให้สะอาด ล้างหน้า ปกติจะ
มีแอลกอฮอล์แบบน้ำพกดัดตัวประจำ ใช้สเปรย์
ทำความสะอาดมือ เวลาเข้าห้องน้ำสาธารณะ
จะใช้แอลกอฮอล์สเปรย์ก่อนเข้าเสมอ คันตา
อยู่สองวัน หน้าร้อน เดินในถนนฝุ่นเยอะมาก
ฝุ่นเข้าตาอีก คันตา เริ่มมีขี้ตา แต่สีขาว แสดงว่า
ยังไม่ติดเชื้อ ยังวางใจ พรุ่งนี้คงหาย ตื่นเช้า เริ่มมี
อาการปวดตาพร้อมด้วยแล้ว ชักไม่ค่อยดีแล้ว
รีบไปหาหมอใช้ดีกว่า เริ่มต้นด้วยยาหยอดตา
จะใช้แบบไหนดี ยาหยอดตามีประเภทแก้แพ้

อย่างเดียว แต่เอ อายุขนาดนี้แล้ว เริ่มมี
ต่อกระจกพร้อมด้วย การใช้ยาหยอดตาแบบนี้
ไม่ดีแน่ เพราะจะทำให้อาการต้ออาจจะกำเริบได้
อยากได้ยาแบบมีปฏิชีวนะ เพราะเกรงว่าจะ
เริ่มติดเชื้อ สมัยก่อนมียาหยอดตาแบบมียา
ปฏิชีวนะซึ่งตัวยานี้ต้องใส่ตู้เย็น ดังนั้นตาม
ร้านขายยาทั่วไปจึงเลิกเอามาขาย จึงมีตัวเลือก
แค่ยาแก้แพ้ ผสมกับยาปฏิชีวนะ แต่ด้วย
ความที่คันตา คือ คันเปลือกตา เอาอย่างนี้ดีกว่า
ใช้หยอดเปลือกตา ให้เข้าไปในลูกตา อาการเริ่ม
ดีขึ้น ทำทางจะจวนหายแล้ว คันตาน้อยลง ขี้ตา
ไม่มีแล้ว

มาดูยาหยอดตากันดีกว่า การใช้ยา
หยอดตา ห้ามใช้ร่วมกับคนอื่นโดยเด็ดขาด

เพราะจะทำให้ติดกันได้ เวลาหยอดตา ห้ามสัมผัส
กับลูกตา เปลือกตา หยอดตาที่ละข้าง เมื่อเปิด
ขวดยาหยอดตา ให้เขียนวันที่เปิดใช้ เพราะยา
สามารถใช้ได้เพียงเดือนเดียวเท่านั้น ความจริง
ผู้ป่วยไม่น่าจะมีอาการถึงเดือน น่าจะหายภายใน
สัปดาห์ หากยาไม่หมด แต่หายแล้ว ไม่ต้อง
เสียดาย ควรทิ้งไป

ทำไมยาหยอดตาจึงเรื่องมากขนาดนี้ การ
ผลิตยาหยอดตานั้น ระดับความสะอาดเท่ากับการ
การผลิตยานีตเลยที่เดียว ดวงตาเรามีเพียง
คู่เดียว ต้องระวังให้มาก โดยเฉพาะเรื่องการติดเชื้อ
นอกจากการติดเชื้อแล้ว สิ่งอื่นๆก็ควรระวัง
ด้วย เมื่ออายุมากขึ้น ตาต้อ แบบต้อกระจก ทำให้
การมองเห็นลดน้อยลง ควรปรึกษาจักษุแพทย์
เพื่อรักษาอย่างถูกต้อง อย่าปล่อยจนมองไม่เห็น
ตาต้อหิน ทำให้เกิดความทรมานกับผู้ที่
ต้องรักษา จอประสาทตามีปัญหา จะทำให้
การเห็นผิดไป บางท่านละเลย เกิดการเห็นที่
ผิดไป แต่ไม่รีบปรึกษาจักษุแพทย์ ปล่อยไป
เรื่อยๆ อาจเกิดจอประสาทตาได้ ขาดแล้ว
ขาดเลย ถึงแม้จะผ่าตัด แต่การเห็นจะไม่ดีขึ้น
แค่นี้เป็นมากขึ้น การมีปัญหากับดวงตา
การละเลย อาจทำให้เกิดอุบัติเหตุได้ง่าย
การมองเห็นจะเป็นลูกคลื่นได้ ทำให้การเดินทาง
มีปัญหา หกล้มได้ การขับรถในตอนกลางคืน
การมองเห็นลดน้อยลง ทำให้ไม่ปลอดภัยในการขับ
เกิดอุบัติเหตุได้ง่าย ปัญหาเกี่ยวกับดวงตามี
มากมาย ในบางราย การมองเห็นของดวงตา
สองข้างไม่เหมือนกัน ทำให้เกิดตาขี้เกียจขึ้น
(lazy eye) จะเกิดในเด็ก คือตาข้างที่มีปัญหา
จะเลิกมอง จะใช้ตาเพียงข้างเดียว ในที่สุดดวงตา

ข้างที่ไม่ใช้ก็จะไม่ถูกใช้อีกเลย ดังนั้นผู้ปกครอง
ต้องสังเกตบุตรหลานของท่านเองด้วยว่ามี
ปัญหาในการมองหรือเปล่า และต้องรีบรักษา
อย่าปล่อยปละละเลยเป็นอันขาด

นอกจากการดูแลดวงตาแล้ว ดวงใจ
ของเราต้องคอยดูแลเป็นประจำด้วย คุณพ่อ
คุณแม่ต้องเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับบุตรหลาน
ของท่านเอง ต้องปลูกฝังบุตรน้อยให้เติบโต
เป็นคนดี รู้จักแยะแยะสิ่งที่ดีและสิ่งที่ไม่ดี
และทำแต่ความดี ขอให้ทุกท่านอยู่ในพระพร
ของพระตลอดไปด้วย **ศ**

BUBPHA WEDDING

คุณบุบผา ทิมเจริญ (คุณคุณ)
089-524-0602
ผู้บริหาร ร้าน บุบผา เว็ดดิง

เว็บไซต์ : www.bubpha-wedding.com
E-mail : bubpha-wedding@hotmail.com

~o-----o~

BUBPHA WEDDING STUDIO
สำนักงาน : ถนนจ๊กกษพาก ปากน้ำ สนุทรปราการ
02-701-6871, 02-701-6873, 085-090-9549 (คุณน้ำ)

BUBPHA WEDDING DRESS
สำนักงาน : ถนนเพชรบุรีตัดใหม่-ตัดแยกเอกมัยเหนือ กรุงเทพฯ
02-716-6551-2, 081-758-5119 (คุณน้ำ)

BUBPHA WEDDING
สำนักงาน : ถนนสุขุมวิท(สายเก่า) รสทิพย์(ตำหรุ) สนุทรปราการ
02-323-1055, 089-870-4334 (คุณศาล)

เราเป็นคนแปลกหน้า ท่านก็ต้อนรับ (มธ 25:35)

ถ้าเราคิดจะทำอะไรสักอย่างในปีศักดิ์สิทธิ์แห่งเมตตาธรรม มันไม่ใช่แค่เรื่องที่เราได้รับพระคุณการุญย์ที่เราได้รับจากพระเจ้าผ่านทางพระศาสนจักร แต่เป็นโอกาสที่เราจะแสดงพระพักตร์แห่งความเมตตาอันแก่เพื่อนมนุษย์ด้วยกันด้วย ผมจำวันที่ผมได้รับการแต่งตั้งเป็นเจ้าอาวาสวัดในพนมเปญวันแรก พระคุณเจ้าได้เทศน์ในมิสซาเช้าว่า ทำอย่างไรให้วัดต้องเปิดออกสำหรับทุกคน ทันทีอาทิตย์เย็นวันนั้นเอง ผมก็ได้ต้อนรับเพื่อนมนุษย์ในนามของพระเยซู เป็นอเมริกันตักยาก ถูกขโมยพาสปอร์ต และมีลักษณะติดยาอยู่นิดหน่อย ผมบอกให้ทุกคนในวัดช่วยดูแลเขาและพูดคุยกับเขา เขาขออยู่ประมาณหนึ่งเดือน และก็ยาวไปเกือบสามเดือนระหว่างที่เขามาพัก บางคนตกเดือนผมด้วยความหวังดี และให้ระวังคนแปลกหน้าที่มาขอพัก

ในวัด แต่ผมคิดว่าความเมตตาที่พระเยซูเจ้าสอนยิ่งใหญ่กว่าความกลัว ดังนั้น ผมจึงกล้ารับ เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าสอนเราอย่างนั้น แต่กระนั้น เราก็ระวังตัวอยู่บ้างเหมือนกัน

กรณีที่คุณไม่มีที่พึ่งแล้วมาพึ่งวัด เราเห็นเป็นประจำในวัดของเราที่พนมเปญ มีทั้งชาวกัมพูชาเองและเวียดนาม บางคนก็ติดเหล้ามา บ้างก็มีปัญหาครอบครัวมา บางคนมาแล้วมาอีก แต่เราก็ไม่เคยปฏิเสธที่จะให้เงินเล็กน้อย และอาหารติดไม้ติดมือเขาไป เรามีหลายกรณี บ้างก็ช่วยในระยะสั้น บ้างก็ช่วยในระยะยาว แต่เบื้องหลังที่เราทำมาจากสิ่งที่พระเยซูเจ้าได้สอน

วันนี้ผมได้ข่าวว่า ที่วาติกัน พระสันตะปาปา ทรงต้อนรับครอบครัวลี้ภัยชาวซีเรีย สามครอบครัว ซึ่งอาจเป็นเรื่องที่หลายคนอาจจุดประเด็นทางการ

เมื่อได้ ผมคิดว่า พระสันตะปาปากล้ามากและ จะถูกต่อว่าอย่างมาก แต่เชื่อว่าพระองค์กำลังทำ ในสิ่งที่พระองค์สอน และให้ชาติยุโรปอ่านแผนต้อนรับ พวกลี้ภัย เหล่านั้น นี่เป็นการกระทำแบบรูปธรรมว่า และกำลังทำสิ่งที่พระเยซูเจ้าได้เคยสอนเรา

ผมขอแบ่งปันกรณีหนึ่งที่ผมกำลังหนักใจ และถอนหายใจอยู่หลายครั้ง สามเดือนที่แล้ว มี ปากีสถานคนหนึ่งเข้ามาในวัด ชื่อ **ซัน** (นามสมมุติ) แต่ชีวิตของเขาไม่สดใสเหมือนแสงอาทิตย์เลย เขามา อยู่ในกัมพูชา เพราะวีซ่าที่อยู่ในประเทศของเราหมดอายุ เราทราบหรือไม่ว่า ปากีสถานเป็นประเทศที่มีการเบียดเบียนศาสนาอันดับสองของโลก และซัน เหมือนกับหนึ่การเบียดเบียน มีเพื่อนร่วมชาติของเขา อยู่ในประเทศเรากว่าหกพันคน สร้างความปวดหัว ให้กับทางราชการพอควร เพราะหลายคนอยู่จนหมดอายุวีซ่า แต่ถ้ากลับไปแล้วถูกทำร้ายและไม่มีอนาคต พวกเขาก็เลยเสี่ยงที่จะอยู่ต่อ ซึ่งรวมทั้งพี่ชายของซัน ด้วย ซันเป็นคนมีความรู้สูง เป็นอาจารย์สอน คณิตศาสตร์ และจากเอกสารซึ่งตอนแรกก็ดูจะเชื่อถือ ยากอยู่ เพราะความที่ไม่รู้จักกัน เขาเป็นอาสาสมัคร ช่วยงานพระสงฆ์และวัด ไร่ครับ เขาเป็นคาทอลิก ที่อยู่ในความเสี่ยงและอันตรายจากการแค่คนหนึ่ง บอกว่า เขาถูกประกาศหรือพระคัมภีร์ ของ ศาสนาประจำชาติ เขาและครอบครัวก็อาจจะถูก ฆ่าตายได้ทันที

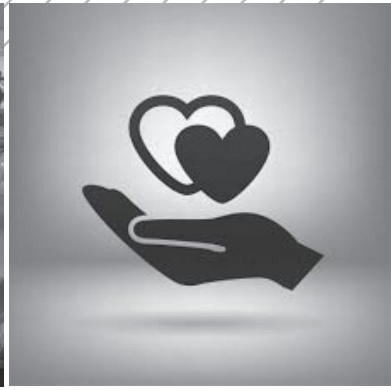
เขามาถึงวัดในช่วงเทศกาลมหาพรต เพราะ หมดที่พึ่ง หลังจากเงินที่นำมาหมดลง เพราะคิดว่า อาจแค่สองสามวันก็กลับไปไทยได้ ผมช่วยเขา ติดต่อกับสถานทูตเราในพนมเปญ เพื่อได้รับวีซ่า กลับไปทำงานอย่างถูกต้อง ซึ่งที่จริงกว่าจะได้วีซ่า มาประเทศเรา เขาจ่ายให้เอเยนซีที่ประเทศเขา เป็น หนึ่งบาท เขาได้งานเป็นผู้จัดการในบริษัทแห่งหนึ่ง ในกรุงเทพู แต่เพื่อต้องการถูกต้อง ก็ต้องออก ประเทศเพื่อกลับเข้าใหม่ แต่หลังจากยื่นขอวีซ่า เขา ถูกเลื่อนการพิจารณาหลายครั้ง ครั้งแรกหนึ่งเดือน ครบเดือนไปก็บอกให้รออีกหนึ่งเดือน ทำให้เขา

เครียดมาก ซึ่งผมคิดว่า ถ้าให้เงินไปก็คงจะจบปัญหา แล้วเขาก็จะพันทหน้าเราไป...แต่วันที่ผมฟังเรื่องราว ของเขา ผมรู้สึกที่เราต้องทำอะไรมากกว่านั้น และ อีกอย่างปีแห่งเมตตากรุณาในเทศกาลมหาพรตด้วย ผมจึงตัดสินใจให้เขาพักที่วัดเพื่อรอวีซ่ากลับไป ประเทศอย่างถูกต้อง ผมพาเขาไปสถานทูต พร้อมกับได้คุยกับเจ้าหน้าที่ให้ช่วยพิจารณา แต่ฐานะ และความเป็นคนไทยของผมไม่ได้ช่วยอะไรเขาเลย

วัดจึงช่วยจ่ายค่าต่อวีซ่าเพื่อยืดเวลาออกไปอีกหนึ่งเดือน แต่ก่อนจะหมดอายุก็ไปติดต่อกับ สถานทูตอีก ผลก็คือให้รอ.... ระยะเวลาที่อยู่ที่วัด ซันพยายามเสนอตัวเพื่อช่วยวัดหลายเรื่อง ได้สอน ภาษาอังกฤษให้เด็กๆ ช่วยเตรียมกิจกรรมในช่วง ปีสกา ตัดใบลาน และเข้าวัด ผมบอกให้เขาอธิษฐาน เพื่อให้พระเป็นเจ้าช่วยหาทางออกให้เขาด้วย และ ผมให้สายประคำข้อมือเขา เขาก็ใส่มันไว้เสมอ

ช่วงก่อนหมดอายุวีซ่ารอบสอง ผมให้เขา ออกไปทางชายแดนเวียดนาม เพื่อให้เข้ามาใหม่ แต่ผลคือ เจ้าหน้าที่ฝั่งเขมรไม่ให้ออก เพราะเขา ไม่มีวีซ่าเวียดนาม เขากลับมาพร้อมกับเจ้าหน้าที่วัด ที่ให้ช่วยพาไป เสียทั้งเวลาและค่าใช้จ่ายในการ เดินทาง แต่ไม่ได้ผลอะไรเลย ช่วงสัปดาห์ศักดิ์สิทธิ์ ผมกับเจ้าหน้าที่พยายามช่วยเหลือเขา ที่สุดทาง มิสซังได้ออกเอกสารรับเป็นเจ้าหน้าที่อาสาสมัคร แต่ที่สำคัญคือ ถ้าเป็นคนที่มาจากประเทศบัญชีดำ ยังไงมันก็ไม่ง่าย

ผมให้เจ้าหน้าที่วัดติดต่อตำรวจ เพื่อรับรู้ ว่าเขาได้มาช่วยงานวัด เป็นอาสาสมัคร แต่เพราะ สัญชาติปาเกีสถานของเขา ทำให้อะไรก็ดูยากไปหมด ตำรวจเรียกค่าเดินเรื่อง ออกเอกสารรับรองแพงมาก (เกือบสองหมื่นบาท) และนั่นคือเงินทำบุญและ ขอมิสซาของวัดสองสามอาทิตย์รวมกัน แต่ที่สุด ตำรวจออกเอกสารรับรองให้ เพื่อให้เขาได้กลับ เข้ามาอย่างถูกต้อง

ผมให้เจ้าหน้าที่ใช้เอกสารนี้ติดต่อกับเอเยนซี เพื่อขอวีซ่าเวียดนาม แต่ถูกปฏิเสธ ขอวีซ่าเพื่อ ไปลาว ก็ถูกปฏิเสธ ซึ่งจุดประสงค์แค่ออกนอก ประเทศและเข้ามาใหม่อย่างถูกต้อง ผมโมโหมาก เพราะจะให้ออกก็ออกไม่ได้ จะอยู่ต่อก็ผิดกฎหมาย การพยายามทำอะไรของเราเพื่อให้ถูกต้อง กลับกลายเป็นเรื่องยากเย็น ผมได้พยายามขอ ความเห็นจากพวกเรารธรรมทูต และองค์กรต่างๆ และพยายามทำทุกวิถีทางเพื่อช่วยชั้น

ที่สุด ก็ได้รับคำแนะนำว่าให้ลองไปมาเลเซียดู เพราะประเทศถือศาสนาคล้ายๆ กัน ชั้นได้ไปยื่น ของวีซ่าที่สถานทูต และต้องได้รับสัมภาษณ์ด้วย ที่สุด ก่อนปีใหม่เขมร ชั้นได้รับวีซ่า เป็นชาวดิหลัง ปีสกาของผมเกี่ยวกับเขา ค่าวีซ่าหลายพันบาท แต่ ด้านต่อไปคือ ต้องเตรียมค่าเดินทางให้เขาสำหรับ ตัวเครื่องบิน และค่าปรับล่วงหน้า รวมแล้วก็เกือบ หนึ่งบาท งานนี้ผมทุ่มสุดตัวแล้ว...

ผมไปนั่งคุยกับเอเยนซีหาเที่ยวบินที่ เหมาะสมที่สุด เพราะเขาได้รับวีซ่าแน่นอน เราจึง หาตัว เพื่อแน่ใจว่าจะไม่ซื้อเสียฟรี แต่การเดินทาง ให้เร็วที่สุดและในช่วงเทศกาลสงกรานต์ แน่แน่นอน ว่าไม่มีของถูกในช่วงนี้ ผมเช็คคร่าวๆ ตัวไปกลับ

สองหมื่นกว่าบาท ไหนจะค่าที่พัก ค่าอาหารซึ่งต้อง เตรียมให้เขาอีก หลังจากซั๊งน้ำหนัก เรายอมจ่าย ค่าปรับวันละร้อยห้าสิบบาท ซึ่งรวมแล้วกว่าจะถึง วันเดินทางออกก็เกือบร้อยดอลลาร์ แต่นั่นก็ยัง ถูกกว่าให้เขาไปอยู่มาเลเซียสามสี่วัน ผมได้ตัวถูกสุด ไปกลับเกือบหกพันบาท จุดประสงค์ให้เขาไป และกลับมาทักมพูชาโดยได้รับวีซ่าอย่างถูกต้อง

ก่อนเดินทางผมคุยกับเขาเป็นชั่วโมง ผมให้กำลังใจเขาโดยพูดว่า พระเป็นเจ้ามีแผนการ ที่ดีสำหรับเรา ให้มีความเชื่อว่า อย่างน้อยพระก็ ทำให้เขาได้มารู้จักวัดแห่งนี้ ที่พร้อมเปิดกว้าง ช่วยเหลือทุกคน ตอนนั้น...พระเป็นเจ้าได้ช่วยเรา แล้ว เขากลับมาพร้อมกับวีซ่าที่อยู่ในเขมรได้อย่าง ถูกต้อง และก่อนหน้านี้ ผมให้เขาไปยื่นประวัติ ส่วนตัวตามโรงเรียนต่างๆ เพื่อหางานทำเป็นอาจารย์ ตามที่เขาถนัด และโดยความช่วยเหลือของ เพื่อนคาทอลิก ก็มีโรงเรียนนานาชาติแห่งหนึ่ง ได้รับเขาเป็นอาจารย์สอนคณิตศาสตร์เป็นภาษา อังกฤษ เมื่อได้งานได้เงิน เขาก็จะคิดถึงเรื่อง ที่พักของเขา และหาทางช่วยเหลือครอบครัวของเขา ต่อไป...

พี่น้องครับ วัดของเราสงบเพราะในสังคมเรา ไม่มีคนยากลำบาก หรือเพราะเราไม่ออกไปหาความ ลำบาก ถ้าเราจะให้ปีศาจสี่ลิทซ์แห่งเมตตาธรรมนี้มีผลทางจิตใจอย่างแท้จริง ก็ต้องลองทำสิ่งทำหาย เพื่อคนที่กำลังทนทุกข์รอบตัวเราดูสิครับ

สนับสนุนงานประกาศพระวรสาร โอกาส 25 ปีคณะธรรมทูตไทย ได้ที่ **คุณพ่ออาดรีอาโน** 0-2975-8198-9 E-mail: pelosin.adriano@gmail.com **อ๋**

มรดกโลก: เซบิยา

ในปัจจุบันหากพูดถึงทีมสโมสรฟุตบอลดังๆ แล้ว คงไม่มีใครเกินสเปน แฟนบอลพันธุ์แท้ต้องนึกถึงทีมราชันชุดขาวรีลเมดริด (Real Madrid) หรือทีมเจ้าบุญทุ่มอย่างบาร์เซโลนา (Barcelona) สเปนนั้นมีของดีอยู่อีกมากมาย โดยเฉพาะในเรื่องประวัติศาสตร์และศิลปวัฒนธรรม นับเฉพาะที่ขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกโดยองค์การยูเนสโกนั้น สเปนมีมากถึง 44 แห่ง น้อยกว่าอันดับ 1 อิตาลีเพียง 5 แห่ง และน้อยกว่าอันดับ 2 จีนเพียง 1 แห่ง ผมจะขอพูดถึงบางแห่งที่ได้พารรยาไปตะลอนๆ เห็นมา เริ่มกันด้วยเมืองเซบิยา

เซบิยาเป็นเมืองเก่าแก่ร่วมสองพันปีทางใต้ของประเทศสเปน มีแม่น้ำสำคัญไหลผ่าน อยู่เกือบติดทะเลเมดิเตอร์เรเนียน ในอดีตเป็นเมืองสำคัญทางประวัติศาสตร์ นับตั้งแต่สมัยโรมันมายึดครองดินแดนในคาบสมุทรไอบีเรียอันเป็นที่ตั้งของประเทศโปรตุเกสและสเปน เมื่อโรมันล่มสลายก็เปลี่ยนมือมาเป็นของกลุ่มวิสิกอธ (Visigoth) ที่เป็นชนเผ่าอพยพมาจากตอนกลางของยุโรปแถบประเทศเยอรมนีมาอยู่อาศัยปกครองตั้งแต่ประมาณ ค.ศ. 400 เรื่อยมาสักพัก หลังจากนั้นก็โดนชาวแขกมัวร์จากทวีปแอฟริกาเหนือที่นับถือศาสนาอิสลามเข้ามายึดครองอยู่เกือบ 700 ปี ใหม่ๆ แขกมัวร์ก็ได้ดินแดนเพียงใต้สุดแล้วก็รุกขึ้นเหนือมาเรื่อยๆ มาได้เมืองเซบิยา และขึ้นมามาตั้งศูนย์กลางบริหารที่เมืองคอร์โดบาร์เกือบถึงกลางประเทศ

ฝรั่งหลายเมืองทางตอนเหนือที่นับถือคริสต์ศาสนา ก็พยายามรวมตัวกันป้องกันดินแดน

ไม่ให้แขกมัวร์รุกคืบ มายันกันตรงกลางประเทศ จนกระทั่งตอนหลัง แขกมัวร์เริ่มแตกความสามัคคี ในขณะที่ฝรั่งเริ่มรวมตัวกันระหว่างสองอาณาจักรใหญ่คืออารากอน (Aragon) และคาสติล (Castile) การรวมตัวกันของฝรั่งก็เหมือนกับสมัยโบราณของเมืองไทย คือจับคู่ระหว่างรัชทายาทมาเป็นเครือญาติกันเสียด้วยการแต่งงานกันเลย ฝ่ายอารากอนเป็นเจ้าชายเฟอร์ดินันด์ที่ 2 กับฝ่ายคาสติลคือ อิซาเบลที่ 1 พอขึ้นครองราชย์ก็เป็นราชาและราชินีที่อำนาจเสมอกันของอาณาจักรสเปนยุคใหม่ สเปนเลยสามารถไล่แขกมัวร์ถอยร่นไปเรื่อยๆ ตีเอาเมืองคอร์โดบาร์และเซบิยากลับคืนใน ค.ศ. 1248 เซบิยาเลยกลายเป็นหัวเมืองเอกของสเปน และเป็นศูนย์กลางค้าขายโดยเฉพาะกับทวีปอเมริกา เมื่อเสียเซบิยาไปแล้วอำนาจของแขกมัวร์ก็ลดลงเรื่อยๆ เหลือที่มั่นสุดท้ายคือเมืองเกรนาดาและในที่สุดก็ถูกขับออกไปจากดินแดนยุโรป

คำว่าอัลคาซาร์ (Alcazar) นั้นคนไทยเรายืมเอามาตั้งชื่อเป็นสถานบันเทิงต่างๆ ที่โด่งดังคือในพัทยา มีการแสดงของหญิงประเภทสองที่หลายคนบอกว่าสวยกว่าหญิงแท้ ต่างประเทศมาพัทยาก็ต้องไปเที่ยวชมการแสดงที่อัลคาซาร์ฉันใด คนไทยไปเที่ยวเซบิยาก็ต้องไปชมอัลคาซาร์ของเขาคันนั้น แต่คำว่าอัลคาซาร์มีความหมายถึงที่อยู่ของพระราช หรือพระราชวังนั่นเอง หรืออาจหมายถึงป้อมปราการทางทหารก็ได้ ไปเมืองไหนๆ ที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ก็มีอัลคาซาร์อยู่หมด แต่ที่ไหนก็ไม่สวยงามเท่าที่เซบิยา

เนื่องจากแขกมัวร์นับถือศาสนาอิสลาม และรับวัฒนธรรมจากตะวันออกกลางมา ที่อยู่ของ พระราชวังของแขกมัวร์จึงมีความวิจิตรพิสดารแบบ อาหรับ ทั้งกระเบื้อง ฝาผนัง มีลวดลายละเอียด อ่อน และที่โดดเด่นที่สุดคือต้องมีสวนและมีสระน้ำ มีน้ำพุ ขนาดเราที่ไม่เป็นพระราชวัง เข้าไปเดินก็ยิ่ง รู้สึกว่าเงียบสงบชวนให้เกิดความเอื่อยเย็น

พอขับไล่แขกมัวร์ออกไป กษัตริย์สเปนก็เข้ามาอยู่ คนสเปนนั้นชื่นชอบเสียงทางด้านนิยมชมชอบ เรื่องศิลปวัฒนธรรมอยู่มาก เห็นศิลปะแบบแขกมัวร์ สวยงามก็คงรักษาไว้ แถมกษัตริย์บางคนเวลาสร้างวังใหม่ก็ให้สร้างแบบแขกมัวร์แทน ส่วนกษัตริย์ที่นิยมชมชอบวังแบบยุคโรมันหรือยุคฟื้นฟูศิลป วัฒนธรรม ก็สร้างขึ้นมาประกบแต่ไม่ทำลายกัน เวลาเดินจากวังที่หนึ่งที่เป็นแบบอาหรับออกไปอีกประตู กลายเป็นแบบยุโรป รอบๆ วังก็มีสวนกว้างขวาง ให้เดินออกกำลังกายลดความอ้วนได้สบายๆ สวน ที่มีต้นส้มเป็นหลัก ตอนผมไปต้นส้มกำลังออกดอก สะพรั่งกลิ่นหอม และมีผลส้มเต็มต้น ต้นส้มนั้น ตามข้อมูลบอกว่าแขกมัวร์เป็นคนเอามาปลูก พื้นสวนนั้นเขาปลูกทางเดินแต่ให้มีร่องน้ำจากน้ำพุ ไหลไปหล่อเลี้ยงต้นส้มทุกต้น ด้วยการผสมผสาน ศิลปะของยุโรปและอาหรับเข้าด้วยกัน เลยถือเป็นเอกลักษณ์สมควรได้รับการขึ้นทะเบียนเป็น มรดกโลก

เดินออกจากอัลคาซาร์ก็เป็นอาสนวิหารใหญ่ ประจำเมือง (The Cathedral) จัดเป็นมรดกโลก อีกเช่นกัน วิหารนี้สร้างหลังจากชนะแขกมัวร์ มีชื่อว่า Cathedral of Saint Mary of the See บังเอิญไม่มีคำแปลเป็นไทย หากมีใครทราบวาน ช่วยแนะนำด้วย ความโดดเด่นของที่นี่คือเป็นอาสน

วิหารทรงโกธิคที่ใหญ่เป็นลำดับต้นๆของยุโรปเลย ที่เดียว วิหารแบบโกธิคนี้มีลักษณะเด่นสามสิ่งอย่าง คือ มียอดแหลมพุ่งเสียดฟ้า ตัวอาคารนั้นจะพุ่งด้วย เสาขนาดมหึมาหลายสิบต้น ผนังกำแพงก่ออิฐก้อน ใหญ่หนาเป็นคอกกันความหนาวเย็น และด้านนอก ก็มักแต่งผนังมีลายหยดย้อยดูให้แปลกไปอีกแบบ ชุ่มทางเดินจะเป็นทรงโค้งแบบปลายบรรจบ (pointed arch) ผนังเพดานด้านบนจะมีความ โค้งเว้าเป็นกลีบ บานกระจกรอบตัววิหารมักเป็น บานใหญ่ให้แสงสว่างผ่านเข้ามาและประดับประดา ด้วยกระจกสีเป็นรูปเล่าเรื่องราวต่างๆ ตามไปเบื้อง ทากนี้ก็ไม่ออกก็ดูอาสนวิหารอัลสัสมัซญูเป็นตัวอย่าง

แค่เห็นอาสนวิหารด้านนอกก็ดูน่าเกรงขาม แล้ว แต่ผู้คนต่างมุ่งเข้าไปดูข้างใน ไม่ใช่เดินเข้าไป เหยยๆ แต่ต้องจ่ายสตางค์ 9 ยูโรหรือ 360 บาท ในวัด มีแต่นักท่องเที่ยวเดินกันขวักไขว่ เห็นการตกแต่ง ภายในวัดแล้วก็รู้สึกอลังการยิ่งกว่าในพระราชวัง จุดที่มีคนไปห้อมล้อมดูกันมากที่สุดน่าจะเป็น ที่บศพของนายคริสโตเฟอร์โคลัมบัส นักเดินเรือชาว เจนัว ที่เสนอความคิดว่าจะเดินทางมาอินเดียโดยเล่น เรือไปทางทิศตะวันตกข้ามมหาสมุทรแอตแลนติก เพราะเชื่อว่าโลกกลม และหากไปเส้นทางนี้จะร่น ระยะทางสั้นกว่าเดินทางบกผ่านตุรกี ตะวันออกกลาง เข้ามาทางปากีสถานและมาถึงอินเดียในที่สุด และ ที่อยากมาอินเดียก็ไม่ใช่เพราะอะไรอื่นนอกจาก เครื่องเทศต่างๆ ซึ่งสมัยก่อนขายได้ราคาดีมาก ไม่น่าเชื่อว่าเครื่องเทศจะเป็นแรงจูงใจให้เกิดการ ค้นพบดินแดนและเส้นทางใหม่ๆ ถึงกับเปลี่ยน หน้าประวัติศาสตร์โลก

โคลัมบัสเอาความคิดนี้ไปขายใครก็ไม่มีใคร ซื้อ จนกระทั่งได้มีโอกาสเสนอขายให้กับกษัตริย์เฟอร์

รูปอาสนวิหารในเมืองเซบิยา สเปน

รูปในพระราชวังเมืองเซบิยา สเปน

ดินันและราชินีอิซาเบล ตามเรื่องราวนั้น ตอนแรกก็ขายไม่ออกจนถึงนาที่สุดท้ายที่กำลังจะเดินออกจากวัง กษัตริย์เฟอร์ดินันด์เกิดเปลี่ยนใจซื้อความคิดนี้และสนับสนุนการเงินให้

โคลัมบัสเดินเรือข้ามมหาสมุทรแอตแลนติกสำเร็จใน ค.ศ. 1492 ไปพบทวีปใหม่ที่ต่อมาเรียกอเมริกา แต่เจ้าตัวนั้นยังยืนยันว่าเป็นอินเดีย การบุกเบิกของโคลัมบัสส่งผลให้สเปนเป็นประเทศที่สามารถเข้าไปกอบโกยทรัพยากรของทวีปใหม่ได้ โลกศพของแกเลยได้เข้ามาตั้งในอาสนวิหารแห่งเมืองเซบิยาหลังจากต้องย้ายหลุมฝังถึงสามครั้งสามครา

จุดที่มีคนไปเยี่ยมชมกันมากในวัดอีกจุดคือห้องเก็บสังฆภัณฑ์ เนื่องจากสะสมข้าวของมีค่าที่ทำด้วยทองคำ เงิน ทองเหลือง ดูร่ำมตาไปหมด แต่ละชิ้นคงมีมูลค่ามหาศาล ดูแล้วก็สงสัยเหมือนกันว่า หากพระเยซูมาเยี่ยมชม พระองค์จะรู้สึกเปลิดเปลินไปกับของมีค่าเหล่านี้ หรือพระองค์จะส่ายหน้า คำตอบนี้ดูจะชัดเจนว่าคงไม่แฮปปี้เท่าไร เพราะในห้องเก็บสังฆภัณฑ์นั้นมีรูปวาดของบุคคลสำคัญๆ ต่างๆ เช่น พระสังฆราช เจ้าเมือง แต่ละคนแต่งองค์ทรงเครื่อง

อ้าอ่าร่ำม นิ้วมือมีแหวนเม็ดโตประดับ แต่พอเป็นรูปพระเยซู พระองค์ใส่แต่เสื้อชาวบ้าน ไม่มีเครื่องประดับ และรูปที่สำคัญที่สุดคือรูปมหาทรمانที่เหลื่อเพียงร่างกายเปลือยเปล่า

มุมด้านข้างอาสนวิหารจะมีหอระฆัง (Giralda) ที่ทำเป็นทางลาดวนแทนที่จะเป็นขั้นบันไดให้ผู้คนเดินขึ้นไปถึงยอดได้ รวมความสูง 34 ชั้น น่าจะประมาณ 100 เมตรได้สบายๆ ขึ้นไปถึงยอดก็จะเห็นระฆังใหญ่ 24 ใบแขวนรอบบนยอดสุดนั้นมีลูกศรและข้อความเขียนเป็นปริศนาว่า “Proverb 17” ซึ่งคงหมายถึงข้อความในพระคัมภีร์สุภษิต บทที่ 17 ซึ่งมีใจความว่า

“กินขนมปังแห่งชิ้นหนึ่ง แต่มีความสงบ ย่อมดีกว่าบ้านที่มีงานเลี้ยงเต็มที่แต่มีการทะเลาะวิวาท” นับว่าเป็นสุดยอดของบทสรุปว่า วัด หรือปราสาทราชวังนั้น หากใหญ่โตสวยงามแต่เต็มไปด้วยการแก่งแย่งอำนาจผลประโยชน์ ก็ไม่ใช่สถานที่ซึ่งผู้คนมาแสวงหาความสงบสุขในจิตใจอีกต่อไป ความสุขสงบแท้ๆอยู่ที่การรับพระเจ้ามาประทับและร่วมในชีวิตประจำวันที่เราเรียบง่ายของเรา ๕

สื่อศึกษา

ฝ่ายเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา สภาการศึกษาภาคเอกชน

นักข่าว / ผู้สื่อข่าว ควรทำอะไร (ต่อ)

นักข่าวควรใช้สื่อสังคมออนไลน์?

นักข่าวมักมีประเด็นกังวลใจเกี่ยวกับการใช้สื่อสังคมออนไลน์ เช่น เฟซบุ๊กเนื่องจากมันกระทบต่อการทำงานหลายอย่าง เช่น การค้นหาข้อมูลในโลกออนไลน์โดยตัวนักข่าวเอง การแชร์ข้อมูลข่าวสารออนไลน์ที่เร็วมากจนอาจเกิด

ความผิดพลาด หรือนักข่าวจะสามารถรักษาสถานภาพการเป็นที่รู้จักในสังคมให้เกิดความน่าเชื่อถือ ความไว้วางใจจากสาธารณชนได้หรือไม่หากเปิดเผยชีวิตส่วนตัวมากเกินไป

เกินไป หรือหากสาธารณชนเห็นว่านักข่าวคนนั้นเป็นเพื่อนกับนักการเมืองบางพรรค นั้น

อาจส่งผลทำให้นักข่าวสูญเสียความเป็นกลาง
ไปได้ ที่จริงแล้วอธิบายได้ง่ายมาก การที่นักข่าว
ใช้เฟซบุ๊กนั้น ก็เพื่อลดช่องว่าง ระยะห่าง
ระหว่างนักข่าวกับผู้อ่าน กระทั่งกับแหล่งข่าว
บางคน และทำให้นักข่าวรู้ว่าในสังคมออนไลน์
นั้นผู้คนสนใจเรื่องราวใดกันอยู่เพียงแต่นักข่าว
พึงระมัดระวังมากกว่าคนทั่วไปด้วยการตั้งค่า
ความเป็นส่วนตัว อีกรั้งระมัดระวัง

การแสดงให้ผู้อื่นเห็นว่านักข่าวติดต่อ
สื่อสารกับใครบ้างเป็นพิเศษ และที่สำคัญคือ ใน
ช่วงที่นักข่าวไม่ได้ทำงานควรปิดเฟซบุ๊กหรือ
บัญชีสื่อออนไลน์อื่นๆ เอาไว้เพื่อป้องกันการถูก
ล้วงดักขโมยข้อมูล

นักข่าวควรเอาตัวเองเข้าไปเกี่ยวในกระตุ สนกนาก็มีเนื้อหาสุ่มเสี่ยงหรือไม่?

บ่อยครั้งที่กระตุสนกน เว็บบล็อกต่างๆ
มีข้อเท็จจริงที่บิดเบือน ตกเถียง เลยกไปกระตุ
รุนแรง มีการกล่าวหานักข่าว ถูกเหยียดหยาม
ประณามหรือวิพากษ์วิจารณ์นักข่าวหรือชิ้นข่าว
ที่นักข่าวเป็น

คนรายงาน หรือมีคนตั้งคำถามกัข่าวนั้นๆ นักข่าวควรเข้าไปตอบ ต่อเติมให้ข้อมูลหรือ ไม่อย่างไร?

คำตอบคือ นักข่าวไม่ควรเข้าไปยุ่งเกี่ยว
หรือตอบคำถาม ต่อเถียง ทะเลาะ หรือแสดง
ความคิดเห็นเพิ่มเติมต่อการแสดงความคิดเห็น
บทสนทนาวิพากษ์วิจารณ์เหล่านั้นเพราะเหตุผล
คือนักข่าวอาจมีโอกาสนี้ที่จะเข้าไปขยาย
ความขัดแย้งให้มากขึ้น

หากต้องตอบ ให้ทำด้วย “ความกรุณา
และใจดี” (ควรขอบคุณ ยอมรับความคิดเห็น)
แต่อย่าพาดตัวเองจมลงไปในการแสร้งของความคิด
เห็นในกระดานสนทนาแล้วหันไปตรวจสอบ
ข้อเท็จจริงของรายงานข่าวให้มีความถูกต้อง
และน่าเชื่อถือมากขึ้นในรายงานชิ้นถัดไป

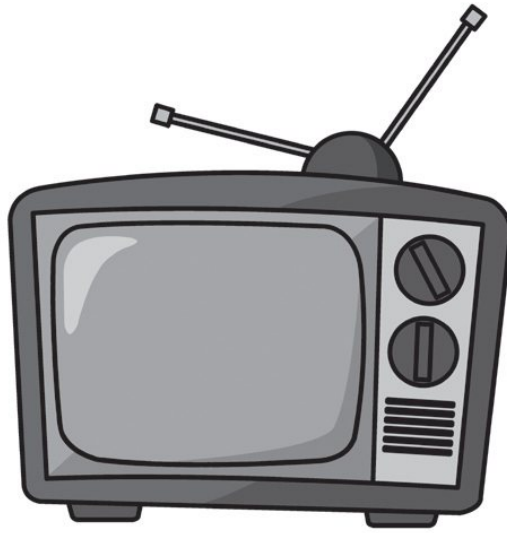
การกำเนิดขึ้นของเว็บไซต์มากมาย นักข่าว ย้งต้องตรวจสอบข้อมูลให้มากขึ้นหรือไม่?

ปัญหาจริยธรรมของอินเทอร์เน็ตคือ
การคัดลอกข้อมูลกันไปมาจนไม่สามารถจะรู้ได้
ว่าข้อมูลต้นตอ เริ่มแรก หรือที่ถูกดัดแปลงนั้นคืออะไร
ที่ไหน? การคัดลอก ทำซ้ำ ดัดแปลง ตัดต่อนั้น
ทำงานมากขึ้นกว่าเดิมแต่นักข่าว ด้วยการ
ใช้งานกูเกิ้ล เพื่อค้นหาข้อมูลนั้น จะต้องแตกต่าง
ไปจากคนอื่นๆ ด้วยกระบวนการตรวจสอบ
ความถูกต้องของข้อมูลก่อนนำมาใช้งาน กระทั่ง
ข้อมูลจากเว็บสารานุกรมออนไลน์วิกิพีเดีย
ที่ดูเหมือนจะน่าเชื่อถือ และมีข้อมูลมากมาย
ก็จำเป็นต้องตรวจสอบให้ถูกต้องและมีความ
ผิดพลาดของข้อมูลที่เฝ้ารอบด้านอยู่

พึงระมัดระวังรูปแบบการอ้างอิง (แบบ
บางส่วน ทั้งหมด) และการคัดลอกผลงาน
ที่อาจจะเมิดลิขสิทธิ์ ทั้งภาพ คลิปเสียง คลิปวิดีโอ
กระทั่งข้อมูลที่ดูเหมือนจะเป็นของฟรี ของ
สาธารณะ หรือข้อมูลที่อยู่ในเว็บเพจส่วนตัว
อย่างสื่อสังคมออนไลน์ ก็อาจมีลิขสิทธิ์เจ้าของ
มิได้หมายความว่าสามารถใช้งานได้ฟรี

M

modernity	= นวยุคภาพ
monarch	= พระราชา กษัตริย์
monarchical episcopate	= การปกครองพระศาสนจักรตามรูปแบบของพระราชา (มีประมุขเรียกว่า พระสังฆราช)
monarchy	= ราชาธิปไตย
monarchism	= ระบบการปกครองแบบมีกษัตริย์
monarchianism	= เอกสารัตถนิยม
monastery	= อาราม สำนักพรต
monastic	= อารามิกของอาราม เกี่ยวกับอาราม
monastic life	= ชีวิตนักพรตอารามิก
monastic order	= คณะนักพรตอารามิก
monasticism	= ชีวิตอารามวาสี อารามิกนิยม
monial	= นักพรตหญิง (ในอาราม)
monism	= เอกัตตนิยม
monk	= นักพรตชาย (ในอาราม)
monophysitE	= นักเอกธรรมชาตินิยม (เชื่อว่าในองค์พระคริสต์มีธรรมชาติพระเจ้าเท่านั้น)
monophysitism	= เอกธรรมชาตินิยม
monotheism	= เอกเทวนิยม
monotheletism (monothelitest)	= เอกเจตจำนงนิยม (เชื่อว่าในพระคริสต์มีเจตจำนงเดียวเท่านั้น)
Monsignor (อิตาเลียน - Mons.)	= มงซินญอร์ พระคุณเจ้า (Monseigneur - ฝรั่งเศส - Msgr.)
monstrance	= รัศมี (ตั้งศีลมหาสนิท)
Montanism	= ลัทธิมอนตานุส
morality	= 1) สภาวะศีลธรรม 2) ระดับศีลธรรม
morality play	= ละครจากพระคัมภีร์
moral theology	= เทววิทยาศีลธรรม

หนูอยากเป็น...

ครั้งหนึ่งคุณครูได้ให้นักเรียนของเธอเขียนเรียงความในหัวข้อ “ถ้าฉันเป็นเครื่องใช้ในบ้าน หนูอยากเป็นเครื่องใช้อะไร และทำไม?” เด็กที่น่ารักที่สุดในห้องเขียนเรียงความซึ่งน่าสนใจมาก เป็นต้น สำหรับผู้ที่ป็นพ่อเป็นแม่ ดังนี้

“หนูอยากจะเป็นทีวีมากที่สุด ทำไมนะหรือ ก็เพราะว่าถ้าหนูเป็นทีวี คุณพ่อคุณแม่ของหนูก็จะดูหนูบ่อยๆ พวกท่านจะเอาใจใส่หนูมากขึ้น พวกท่านจะฟังหนูด้วยความใส่ใจมากขึ้น พวกท่านจะสั่งให้คนอื่นเียบเวลาที่หนูพูด พวกท่านจะไม่สั่งให้หนูออกจากห้องหรือไปนอนเวลาที่หนูกำลังสนุก อยู่กับการเล่นเกม หรือขณะที่หนูกำลังทำบางสิ่งที่หนูชอบ เหมือนกับที่ท่านไม่เคยเข้านอนจนกว่ารายการทีวีรายการโปรดของท่านจะจบลง” ❀

ชวนคิดสะกิดใจ

ความรักเป็นหัวใจสำคัญที่ทำให้เด็กๆ และผู้ใหญ่เติบโตอย่างมีคุณภาพและมีความสุข จะมีความทุกข์ใดมากกว่าการไม่เห็นและตระหนักถึงคุณค่าความเป็นมนุษย์ของตน แม้ชีวิตจะแวดล้อมด้วยความสะดวกสบายฝ่ายร่างกายและวัตถุ ขอภาวนา ให้ความรัก ของ ทุกคน กวียิ่งขึ้น ท่านจะแยกได้ว่า สิ่งใด ดีเยี่ยม (เทียบ พป 1:9-10) ในการอบรม ดูแล และเลี้ยงดูเด็กๆ ในความดูแลของท่านด้วยความรักและเคารพถึงศักดิ์ศรีและคุณค่าของพวกเขา เพื่อพวกเขาจะเติบโตขึ้นโดยตระหนักถึงคุณค่าของตน และดำเนินชีวิตของตนอย่างมีคุณค่าต่อครอบครัวและสังคมด้วยเช่นกัน

กว่าจะเป็นนักบุญ

อันตรธาน

นักบุญอิซิโดร (St. Isidro)

ฉลอง 15 พฤษภาคม

อิซิโดร เกิดที่มาดริด (Madrid) ประเทศสเปน (ประมาณปี 1080) ท่านอิซิโดร เป็นคนยากจน หารายได้จากการรับจ้างทำนา ทำสวน ทำไร่ และงานกรรมกรต่างๆ ให้แก่ บรรดาเศรษฐีและผู้มีที่ดินทำกินทั้งหลาย ในกรุงมาดริด

อิซิโดรมีความศรัทธาที่มั่นคง ไปร่วมพิธี บูชาขอพระคุณทุกวัน เพื่อนร่วมงานมักฟ้อง ร้องต่อนายจ้าง และตั้งข้อกล่าวหาว่าท่านอิซิโดร บิดพลิ้ว หนีงาน และหลีกเลี่ยงงานบ่อยๆ เพื่อ ไปร่วมพิธีกรรมทางศาสนา

เมื่อนายจ้างได้ฟังเรื่องร้องเรียนบ่อยๆ จึงได้เรียกอิซิโดรเข้าไปพบ และก่อนจะจ่าย ค่าแรงรายวัน ได้ถามอิซิโดรว่า “ทุกวันนี้เจ้ารับใช้

ใคร?” อิซิโดรตอบนายจ้างว่า “ท่านขอรับ กระผม เป็นลูกจ้างของท่านก็จริงอยู่ แต่กระผมก็มีเจ้านาย สูงสุด คือ พระผู้เป็นเจ้า ซึ่งจะต้องรับใช้และ จงรักภักดีต่อพระองค์เสมอไป”...

ครั้งหนึ่ง นายจ้างได้เห็นทูตสวรรค์ของ พระผู้เป็นเจ้า มาช่วยงานไถหว่านของอิซิโดร จึงยอมรับนับถือในความศรัทธา ความเชื่อ และความซื่อสัตย์ของท่านต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า ท่านอิซิโดรสิ้นใจประมาณ ปี 1130

ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้า ขอให้ลูกกล้าที่จะ เลือกระองค์ก่อนสิ่งอื่นใดตามอย่างท่านนักบุญ อิซิโดร และขอทรงโปรดช่วยลูกให้รู้จักเอาชนะ ความเย่อหยิ่งจองหอง และรับใช้พระองค์ด้วยความสุภาพ - เชื้อฟั่งด้วยเทอญ อาแมน **ซั**

มุมมองเล็กๆ ของนักเดินทาง

คุณพ่อปติศักดิ์ พงศ์จิรพันธุ์

Ostia Antica เมืองโบราณ

สืบเนื่องมาจากความสนใจอย่างออกนอกหน้าที่เกิดขึ้นหลังจากชั่วโมงเรียนเรื่องจดหมายนักบุญเปาโลถึงชาวโรม เรื่องราวเกี่ยวกับชาวยิวในโรมที่หันมานับถือคริสตศาสนา ทำให้เพื่อนบางคนในกลุ่มของเราปรารถนาจะเดินทางมายังเมืองโบราณแห่งนี้ ร่องรอยการค้นพบศาลาธรรมชาวยิวในเมืองแห่งนี้ถือเป็นหลักฐานของการรวมกลุ่มกันของชาวยิวในกรุงโรมสมัยโบราณ โดยเฉพาะในสมัยแรกเริ่มของการเผยแผ่คริสตศาสนา เมื่อเราได้อ่านจดหมายของนักบุญเปาโลถึงชาวโรม ภาพหลาย ๆ ภาพของวิถีชีวิตชาวโรมในสมัยนั้นค่อย ๆ ประติดปะต่อก่อร่างกันขึ้นอย่างลาง ๆ ในความคิดของผม

จนต้องนั่งรถไฟมุ่งหน้ามาสู่เมืองโบราณแห่งนี้
Ostia Antica

Ostia เป็นเมืองท่าของกรุงโรมโบราณ ปัจจุบันส่วนที่หลงเหลืออยู่ของเมือง Ostia โบราณตั้งอยู่บนบริบททางภูมิศาสตร์ซึ่งมีความแตกต่างอย่างมากจากเมืองโบราณอื่น ๆ ในความเป็นจริง ในช่วงเวลาที่กรุงโรมเรืองอำนาจแม่น้ำไทเบอร์ลัดเลาะไปทางฝั่งเหนือของพื้นที่ชุมชน ในขณะที่ทุกวันนี้ มันแทบจะไม่มีส่วนใดติดต่อกับดินแดนฝั่งตะวันตกอีกเลยอันเกิดจากภัยพิบัติน้ำท่วมในปี 1557 นอกจากนี้ ชายฝั่งเมื่อแรกเริ่มยังติดกับชุมชนเมือง ในขณะที่เวลานี้ถอยห่างออกไปถึงสี่กิโลเมตร เพราะการลुकคืบ

ของแผ่นดินอันเนื่องจากเศษตะกอนที่ถูกพัดพามาทับถมกันเมื่อสองพันปีที่แล้ว Ostia เคยเป็นเมืองที่ถูกสร้างบนชายฝั่งทะเลและชายฝั่งแม่น้ำ ซึ่งถือเป็นตำแหน่งพิเศษทั้งเป็นจุดยุทธศาสตร์ทางการทหารและทางด้านเศรษฐกิจ ตามประเพณีโบราณ มันได้ถูกค้นพบในฐานะเป็นอาณานิคมของจักรพรรดิ Ancus Marcius จักรพรรดิองค์ที่สี่ของจักรวรรดิโรมัน ราว 620 ปีก่อนคริสตกาล เพื่อใช้ประโยชน์ในการสร้างเหมืองเกลือที่บริเวณปากแม่น้ำไทเบอร์ ด้วยเหตุนี้ ชื่อ Ostia ซึ่งได้รับมาจาก ostium ซึ่งหมายถึง “ปากน้ำ” แต่กระนั้น คือปราสาทที่สร้างด้วยหิน อย่างไรก็ตาม สิ่งก่อสร้างโบราณที่สุดที่ยังคงหลงเหลืออยู่ก็คือ บ่อน้ำประปาที่สร้างด้วยหินตะกอน (tufa) ในช่วงสมัยครึ่งหลังของศตวรรษที่สี่ก่อนคริสตกาล ก่อสร้างโดย

ผู้ตั้งถิ่นฐานชาวโรมันด้วยจุดประสงค์เพื่อความอุดมปากแม่น้ำไทเบอร์และชายฝั่งของ Latium (เมืองหนึ่งของอิตาลียุคโบราณ) ต่อมา โดยเฉพาะช่วงหลังศตวรรษที่สองก่อนคริสตกาล เมื่อจักรวรรดิโรมันมีอำนาจเหนือประเทศแถบทะเลเมดิเตอร์เรเนียนทั้งหมด หน้าที่ทางการทหารของเมือง Ostia ก็เริ่มลดลงและกลายสภาพเป็นศูนย์กลางทางธุรกิจหลักของโรมอย่างรวดเร็ว ด้วยเหตุผลนี้ ในระหว่างศตวรรษที่หนึ่งและสอง Ostia จึงได้ขยายตัวอย่างยิ่งใหญ่อด้วยการจัดสร้างสาธารณสถานสำคัญ ๆ รวมทั้งอาคารสถานที่ส่วนบุคคล นำเสียดายที่ในหลายศตวรรษต่อมา จักรวรรดิโรมันปฏิเสธที่จะส่งแม่ทัพมาดูแล เมืองจึงเผชิญหน้ากับความทรุดโทรมอย่างช้า ๆ และนำไปสู่การถูกทิ้งร้างภายหลังครึ่งศตวรรษที่ห้า

ก็ยังคงฉายชัดอยู่อย่างมากมาย
กำแพงโบราณยังตั้งเรียงกัน
เป็นแนวยาวพร้อมกับเสาโรมัน
ต้นใหญ่ยักษ์ที่เรียงรายไปตาม
ทางเดิน แอมฟิเธียเตอร์ที่ได้
รับการดูแลรักษาไว้ในสภาพดี
โรงอาบน้ำแบบโรมันที่ปูพื้นด้วย
กระเบื้องสีสดใสเป็นรูปเทพเจ้า
เนปจูนแห่งท้องทะเล ซากปรัก
ของบรรดารูปปั้นเทพเจ้ายังยืน

ซากปรักหักพังของเมือง Ostia ถูกเก็บ
รักษาไว้อย่างสวยงามห่างจากกรุงโรมเป็นระยะ
ทางยี่สิบไมล์ ในทุ่งหญ้าริมฝั่งแม่น้ำไทเบอร์
ในยุคสมัยโรมันโบราณ เมืองท่าของโรมแห่งนี้
ต้องเต็มไปด้วยสีสันและความสำคัญ เต็มไปด้วย
สินค้าและผู้คนเดินทางเข้าออกจากทั่วทั้ง
จักรวรรดิโรมัน เป็นช่วงเวลาสั้นในปลายวันหนึ่ง
ที่แสนพิเศษสำหรับผมที่ได้เดินทางมาที่นี่ ได้
เดินชมสถานที่ที่แผ่บริเวณออกไปถึงหนึ่งหมื่น
เอเคอร์รอบ ๆ ถนนสายหลักซึ่งมากกว่าระยะ
ทางหนึ่งไมล์ เมื่อได้มาชมสภาพของเมืองที่
หลงเหลืออยู่ในปัจจุบัน ก็ไม่จำเป็นต้องใช้
ความพยายามมากนักที่จะลองจินตนาการถึง
สภาพความเป็นอยู่ของชาวเมืองในสมัยนั้น เมื่อ
ย้อนกลับไปสู่วันวานเหล่านั้นของจักรวรรดิโรมัน

บริเวณชานเมืองโดยรอบยังคงสภาพ
เป็นชนบท มีพื้นที่ส่วนน้อยเท่านั้นที่แปรสภาพ
ให้ดูทันสมัยขึ้นจากกาลเวลา ในพื้นที่เมืองโบราณ
กว้างใหญ่วางตัวลึกเข้าไปจากถนนใหญ่ แม้สภาพ
เมืองที่หลงเหลืออยู่จะไม่ได้ดูอลังการเจกเช่น
เมืองปอมเปอี แต่เสน่ห์ของเมืองโรมันโบราณ

ตระหง่านประดับประดาอยู่ตามสิ่งก่อสร้างต่าง ๆ
ทั่วทั้งบริเวณ อาจารย์พระคัมภีร์แนะนำให้เรา
เดินหาป้ายหินที่หลงเหลืออยู่ของศาลาธรรม
ชาวยิวแต่ผมกลับหาไม่พบ คงเพราะมัวแต่ยก
กล้องถ่ายรูปขึ้นเก็บภาพงดงามแห่งร่องรอย
อารยธรรมโบราณที่อวดโฉมอย่างงดงามทั่วทั้ง
บริเวณ นักท่องเที่ยวตัวเล็กตัวน้อยเดินตาม
คุณครูเข้ามา บางส่วนก็เพิ่งเสร็จสิ้นการสำรวจ
ครั้งสำคัญในชีวิตของพวกเขา แต่สำหรับเรา ได้
เวลาเดินทางกลับแล้ว เราทิ้งความทรงจำแสน
งดงามไว้ที่นี่ นำกลับไปเพียงความรู้สึกอึดอัดใจ
เท่านั้น ในยุคแห่งการเริ่มต้นเผยแพร่คริสต์-
ศาสนา เข้าสู่ยุคของการเบียดเบียนคริสตชนที่
เกิดขึ้น ผมเชื่อและมั่นใจมากกว่าเมืองสำคัญอย่าง
Ostia ที่อยู่ห่างจากกรุงโรมเพียงแคื่อยี่สิบไมล์
ต้องมีประวัติศาสตร์ร่วมในเหตุการณ์สำคัญ
ครั้งนั้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เราเดินทางกลับสู่โรม
ด้วยพาหนะเดียวกันกับขามา รถไฟนำเราเข้าสู่
มหานครที่สวยงามและทันสมัย สถานที่ ที่ครั้งหนึ่ง
เลือดแห่งมรดกซีได้ประพรมลงบนผืนแผ่นดิน
นี้... ด้วยความสำนึกอย่างแท้จริง ๕

“ด้วยแรงอธิษฐาน”

เมื่อหลานยังเล็กๆ ดิฉันได้เสนอแนะให้พ่อแม่ของเขาส่งเด็กๆ ไปเรียนที่โรงเรียนนานาชาติแห่งหนึ่ง เพราะอยากให้หลานๆ เก่งภาษาต่างประเทศ แต่แล้วเมื่อเวลาผ่านไปหลานๆ กลับอ่อนในเรื่องของคุณธรรม - จริยธรรม ไม่เน้นเรื่องมารยาท เขาไม่สนใจคนรอบข้าง สนใจแต่ตนเอง ไม่มีมนุษยสัมพันธ์ให้เด็กๆ เรียนอย่างสบายๆ การบ้านไม่ค่อยมีพวกหลานๆ มีเวลาว่างมากเกินไป

เด็กๆ พอกลับถึงบ้านก็เล่นเกมส์และดูโทรทัศน์ ไม่สนใจใครๆ ในบ้าน มีอารมณ์รุนแรง โกรธง่ายและควบคุมอารมณ์ไม่ได้ เพราะได้อิทธิพลจากเกมส์และหนังการ์ตูนที่เด็กๆ ดู และฝังใจกับการเอาชนะ การต่อสู้ โดยไม่คิดถึงว่าอีกฝ่ายจะบาดเจ็บ พ่อแม่ของเด็กๆ และดิฉันเริ่มอบรมสั่งสอนพวกเขามากขึ้น เพราะสิ่งแวดล้อมชี้้นำให้เด็กมีวิถีชีวิตแบบก้าวร้าว

แม้แต่โรงเรียนนั่นเองก็เริ่มมีปัญหาภายใน ครูต่างคนต่างก็ทยอยลาออก เมื่อขาดครูผู้บริหารก็ไม่สามารถแก้ปัญหาได้ ปล่อยให้เด็กอยู่ในห้องโดยขาดครู หลานๆ กลับมาเล่าให้พ่อแม่ฟังทำให้เราทุกคนตัดสินใจทันทีให้เด็กๆ ลาออก และหาโรงเรียนที่เหมาะสม ก่อนที่ทุกอย่างจะสายเกินไป

เราตัดสินใจเลือกโรงเรียนคาทอลิก เพราะเราเชื่อว่า หลานๆ เด็กๆ จะได้เรียนคำสอนมีระเบียบวินัยมากขึ้น แต่ดูเหมือนการตัดสินใจของเรา ก็ค่อนข้างช้าไป เพราะทางโรงเรียนปิด

รับสมัครไปนานแล้ว... “ปัญหาเกิดขึ้นทันที!” แล้วเราจะทำอะไรดี หลานๆ จะมีโอกาสได้เรียนในโรงเรียนคาทอลิกหรือไหม? ดิฉันเริ่มกังวลและรีบสวดวอนขอต่อท่าน St. Jude ดิฉันเคารพรักและนับถือท่านเป็นเสมือนพี่ชายที่แสนดีของดิฉัน

ดิฉันสวดขอและเล่าถึงความจำเป็นที่จะต้องย้ายโรงเรียนของพวกหลานๆ ดิฉันเชื่อว่าท่านนักบุญยินดีรับฟังเรื่องราว ความเดือดร้อนและความต้องการของดิฉัน... แต่แล้วเราจะเริ่มต้นอย่างไรในเมื่อเราไม่รู้จักใครเลยที่โรงเรียนใหม่ แม้จะโทรศัพท์ไปถามไถ่เพื่อขอพบท่านอธิการ ก็ดูไม่ราบรื่นตั้งใจ แต่พวกเรายังมีความหวัง และเชื่อว่า ปาฏิหาริย์ย่อมมีจริง ถ้าเรามีความเชื่อและไว้วางใจในพระเจ้า

ดิฉันให้ลูกชายและลูกสะใภ้ช่วยกันสวดขอพระเจ้า เพราะเรารู้สึกว่ามันเป็นเรื่องยากสำหรับเราเสียแล้ว และโอกาสที่จะได้เข้าโรงเรียนคาทอลิกแห่งนี้แทบไม่มี แต่เราก็บอกกับตัวเองว่า พระเจ้าไม่ทอดทิ้งเรา แต่เราจะต้องดิ้นรนจนถึงที่สุด

เราทั้งสามคน (ดิฉัน และพ่อแม่ของเด็ก) ก็เดินทางไปที่โรงเรียนคาทอลิกแห่งนั้นด้วยความหวังที่ดูเหมือนริบหรี่ เราจะไปพบใครเล่า? เราจะพูดอย่างไรให้เขารับลูกหลานของเรา? ห้องผู้อำนวยการอยู่ที่ไหน? เหล่านี้เป็นปัญหาใหม่สำหรับดิฉัน และเพราะดิฉันเป็นผู้ที่เริ่มต้นแนะนำให้พาหลานๆ ไปเข้าเรียนที่โรงเรียน

แห่งแรกนั้น เพราะอยากให้หลานๆ เก่งภาษา แล้วเมื่อเกิดปัญหาขึ้น ดิฉันต้องพยายามสานต่อ และต้องทำให้สำเร็จตามเป้าหมาย

เราเดินมาถึงอาคารเรียนแต่ก็ไม่รู้ว่าจะไปทางไหนดี โรงเรียนกว้างใหญ่กว่าที่คิดเอาไว้ ตึกเรียนเรียงรายมากมาย มองซ้ายมองขวา แล้วบอกกับตัวเองว่า เราต้องไปที่ห้องธุรการก่อน ดิฉันเริ่มมองหาตัวช่วย เผอิญเห็นมีเด็กนักเรียนกลุ่มหนึ่งเดินลงมาทำธุระ ดิฉันจึงรีบเข้าไปหา นักเรียนหญิงคนหนึ่ง หน้าตาธรรมดาๆ แต่ดูเหมือนมีความรู้สึกบางอย่างว่า ต้องเป็นเด็กผู้หญิงคนนี้แหละ ที่น่าจะช่วยแนะนำอะไรๆ ที่เป็นประโยชน์ให้กับพวกเราได้

เด็กผู้หญิงคนนี้อาสาที่จะนำทางให้กับพวกเรา ซึ่งพวกเราเกรงใจเธอ และขอเพียงแค่ว่าเธอชี้บอกทางไปห้องธุรการเท่านั้นก็พอ แต่ด้วยความน่ารักและมีน้ำใจดีของเด็กผู้หญิงคนนี้เอง ที่มีจิตอาสาเธอได้พาเราไปถึงหน้าห้องธุรการเลย

ระหว่างทางที่เดินไปด้วยกันนั้น ดิฉันก็ได้พูดคุยกับเด็กนักเรียนหญิงคนนี้ถึงเรื่องต่างๆ ไป และเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเขา และเราได้ทราบว่าคุณตาของเด็กนักเรียนหญิงคนนี้เป็นคุณครูอาวุโสอยู่ที่โรงเรียนแห่งนี้ด้วย และตัวเด็กผู้หญิงคนนี้ก็ยังเป็นหลานของผู้บริหารด้วย โอ้! ช่างเป็นเรื่องที่น่าประหลาดใจเสียเหลือเกิน ทำไมหนอ... ทั้งๆ ที่มีเด็กนักเรียนจำนวนตั้งมากมายเป็นพันๆ คน ทำไมเราจึงได้พบกับเด็กนักเรียนผู้หญิงคนนี้ เขาเปรียบเสมือนเป็นกุญแจดอกสำคัญที่ทำให้เราได้พบได้คุยกับท่านผู้อำนวยการโรงเรียน และที่แน่นอนที่สุด นี่ไม่ใช่เรื่องบังเอิญเท่านั้น... เราทั้งสามคนมองหน้ากัน และพูดเป็นเสียงเดียวกันว่า “St. Jude ช่วยพวกเราอีกแล้ว”

นี่ไม่ใช่เรื่องบังเอิญ แต่นี่คือความช่วยเหลือจากพระเจ้า พระองค์ไม่ทอดทิ้งเรา พระองค์ทรงช่วยเราจริงๆ ที่นำพวกเราให้มาถูกทาง และได้พบคำตอบที่จะช่วยแก้ไขปัญหานั้นทั้งหมด

ในที่สุดพวกเราก็มีโอกาสได้พบทั้งคุณตา (ครูอาวุโส) และท่านผู้อำนวยการของโรงเรียน แล้วทุกอย่างก็ง่ายขึ้นกว่าที่เราคาดหวังไว้ พวกๆ หลานๆ ของครอบครัวเราได้เข้าเรียนในโรงเรียนคาทอลิกแล้ว สมหวังดังที่พวกเราต้องการ

ก่อนกลับพวกเราได้เดินดูรอบๆ บริเวณสถานที่ ซึ่งก็เป็นสถานที่ที่มีสิ่งแวดล้อมที่ดี เด็กนักเรียนทุกๆ ไปก็ดูดี มีระเบียบ มีวินัย และสิ่งสำคัญมากๆ ที่เรามั่นใจก็คือ แบบฉบับ และตัวอย่างที่ดีของครูบาอาจารย์ที่จะช่วยให้เด็กมีการซึมซับเข้าไปในจิตใจของบรรดาเด็กนักเรียน เพราะเด็กนักเรียนเหล่านี้ก็จะค่อยๆ เติบโตขึ้นเป็นเยาวชน และเป็นผู้ใหญ่ที่ดีของสังคมต่อไป

วอนขอท่านผู้อ่าน อุดมศานต์ ที่รักทุกท่าน โปรดใส่ใจ และให้เวลากับลูกๆ หลานๆ ของท่าน หากเห็นว่า พฤติกรรมของเด็กๆ เปลี่ยนไป ออกนอกกรอบ โยเย เริ่มไม่เคารพ หรือไม่เชื่อฟัง โปรดพิจารณาลึบรอบๆ ตัวเด็ก แล้วรีบแก้ไข ก่อนที่ทุกสิ่งทุกอย่างจะสายเกินไป อยากเชิญชวนให้ท่านได้นำพาลูกหลานของท่านไปสู่ทิศทางที่ถูกต้อง ให้เขาได้เรียนในโรงเรียนคาทอลิก ได้เรียนคำสอน ได้รับการอบรม บ่มนิสัย มีระเบียบวินัย มีความรู้คู่คุณธรรม เพื่อจะช่วยให้พวกเขาเติบโตเป็นเยาวชนน่ารัก และเป็นผู้ใหญ่ที่ดี ที่มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ต่อสังคม และประเทศชาติต่อไป ในอนาคตด้วย **✠**

เพียงแค...ล้อเล่น...ใยเป็นเรื่องได้

มีใครบ้างไหมเคยได้รับฉายาสมัยตอนเด็กๆ มีใครบ้างไหมเคยถูกเพื่อนล้อเลียนท่าทางการพูดจาหรือการกระทำบางอย่าง มีใครบ้างไหมเคยถูกเพื่อนล้อชื่อพ่อ ชื่อแม่ มีใครบ้างไหมที่เคยถูกเพื่อน ล้อจุดอ่อนของตัวเอง ไม่ว่าจะ เป็นด้านร่างกายหรือด้านจิตใจใดๆ

และในทางกลับกัน มีใครบ้างไหมที่เคยตั้งฉายาให้เพื่อนๆ มีใครบ้างไหมที่เคยล้อเลียนท่าทางการพูดจา หรือการกระทำบางอย่างของเพื่อน มีใครบ้างไหมที่เคยล้อชื่อพ่อ ชื่อแม่เพื่อน มีใครบ้างไหมที่เคย ล้อจุดอ่อนของเพื่อน ไม่ว่าจะ เป็นด้านร่างกายหรือด้านจิตใจใดๆ

เชื่อว่า หลายคน เคยผ่านการถูกล้อ และเคยล้อคนอื่นมาบ้าง ในช่วงวัยเด็กมาจนถึงวัยในปัจจุบันของเรา

ถ้าเล่น “ล้อ” เล่น “หยอก” แล้วอีกฝ่ายตอบกลับด้วยการหัวเราะ ยิ้มตอบ หรือโต้กลับเล่นด้วย จนกลายเป็นการหัวเราะที่เกิดขึ้นด้วยกันทั้งสองฝ่าย การหยอกล้อ หรือ ล้อเล่นนี้ สะท้อนให้เห็นถึงความสัมพันธ์ที่มีต่อกันได้ ดังคำกล่าวที่ว่า “รักหรือก จึงหยอกเล่น” ถ้าไม่สนิท ไม่รู้จัก เราจะไม่เล่นด้วย หรือหยอกด้วย ถ้าสนิทกันดี ถึงจะกล้าหยอก กล้าเล่น จึงเป็นการล้อหยอก หยอกเย้า

คนหยอกเย้า ทำเพื่อหยอกเล่น คนถูกเย้าก็เย้าหยอกกลับ ต่างฝ่ายต่างไม่คิดมาก ไม่จริงจัง เพราะรู้ว่า ที่ทำกันอยู่คือการ “เล่น”

แต่อาจจะมีบ้าง ที่เล่นไปเล่นมา เริ่มเกิดความเคียด จากเล่นกันเบาๆ แบบล้อหยอก จนกลายเป็นแสบหมัดน็อค กันขึ้นมา สังเกตได้จากเด็ก

เล็กๆ นั่งกันหลังรถ เล่นกันไปมา ลักพัก จะจบด้วยการร้องไห้ เพราะการเล่น จะหนักขึ้นเรื่อยๆ เราจึงมักได้ยินประโยคของผู้ใหญ่พูดกับเด็กเช่นนี้ อยู่เรื่อยๆ ว่า “เล่นกันเบาๆ น้อยๆ” “อย่าเล่นกันแรงๆ เดี่ยวจะมีเรื่องทะเลาะกันได้” “หยุดเล่นได้แล้ว นั่งดีๆ” “อย่าลาม พอเล่นด้วยแล้วเริ่มลามนะ” หรือถ้าเป็นในกลุ่มวัยรุ่นหรือคนทำงาน จะมีประโยคปรามในกลุ่มเพื่อนว่า “พอได้แล้ว ล้อเขาอยู่ได้” “เยอะไปแล้ว พอได้แล้ว” “หยุดเล่นได้แล้ว”

การป้องกันความเคียด ความมันเขี้ยว ความสนุกจนเกินพอดีของคนกลุ่มนี้ ทำได้โดยลดช่วงเวลาการเล่นลง การหยอกล้อ ทำเพียงเพื่ออุ้มเครื่องความสัมพันธ์ แล้วเข้าเรื่องเข้าราวเข้าประเด็นหลัก หรือ ให้แบ่งช่วงความสนุกออกเป็นช่วงๆ เพื่อไม่ให้กราฟของความสนุก พุ่งขึ้นรวดเร็ว เหมือนกับภาวะของตลาดหุ้น โดยการเปลี่ยนเรื่องคุย หรือ ชวนเล่าเรื่องอื่น เปลี่ยนกิจกรรมอื่นขึ้นมาสลับทำ

เพราะ...เมื่อใดก็ตาม คนเย้า เพื่อหยอกเล่น คนถูกเย้า เริ่มย่นย่อจนยอกย่อน ไม่ได้หยอกกลับเล่นๆ แต่เริ่มพูดกระแทกแตกตัน หรือ ตัดบทด้วยแล้ว นั้นหมายถึงพฤติกรรมที่ดำเนินอยู่นั้น “ไม่ใช่เล่น” แต่จะ “ถูกเล่น” เอาง่ายๆ

ยิ่งหากการหยอกล้อ เริ่มกลายเป็นการล้อเลียน จนผู้ถูกล้อเลียนเปลี่ยนสีหน้า จากบวกลบ จากอารมณ์ดีเป็นไม่ดีขึ้นมา จากจุดเริ่มที่คิด “สร้าง หรือ “สาน” สัมพันธ์ จะกลับกลายเป็น การ “สูญ” หรือ “สลาย” ความสัมพันธ์กันไปได้

เริ่มจาก “เล่น” ลามไป กลายเป็นเจอมีดเป็น “เล่น” แทนที่มันได้ง่ายๆ เพราะทำให้อีกฝั่งโกรธ อีกฝั่งฉุนแฉะ จุดชนวนไปสู่การทะเลาะกันจนรุนแรง จากไม่มีเรื่องใด เลยกลายเป็นเรื่องอะไรต่ออะไรตามมา ดังจะเห็นได้จากข่าวจากหนังสือพิมพ์อยู่เรื่อยๆ

เหตุแห่งการล้อแบบที่สอง คือ การต้องการแสดงว่าตนเองอยู่เหนือกว่า (Superiority) อีกฝ่ายหนึ่ง จึงมักจะใช้การล้อเล่นเป็นรูปแบบของการทำให้ตนเองรู้สึกดีกว่าคนอื่นอย่างไม่รู้ตัว หรือเป็นการกระทำอย่างตั้งใจ มักจะใช้ลักษณะของการ “ล้อเลียน” จุดอ่อนของอีกฝ่าย เพื่อเหยียดให้อีกฝ่ายเคือง ถ้าอีกฝ่ายหน้าเสียดเสียหน้า จนร้องไห้ ตีโพยตีพายออกมา ผู้ที่ล้อเลียน จนรู้สึกสนุก ระเบิดหัวเราะออกมา คล้ายกับการมีความสุข ภายใต้ความทุกข์ของผู้อื่น ซึ่งคำพูดที่คนกลุ่มนี้มักจะพูดกันเวลาเกิดปัญหาบานปลาย คือ “โธ่เอ๊ย แค่อ้อเล่นแค่นี้” “ฉันไม่ได้ทำอะไรผิด แค่อ้อเล่น อีกฝ่ายต่างหากที่คิดมากเลย แค่นี้ ก็ต้องร้องไห้ด้วย” “เรื่องแค่นี้ เล่นแค่นี้ ไม่คบก็ ไม่คบ ไม่สน”

คนที่อยู่ในกลุ่มการล้อเล่นแบบที่สองนี้ ไม่สนใจที่จะสร้างความสัมพันธ์จากการเล่น แต่ต้องการเพียงความสนุกสนานบุคคล หรือต้องการแบ่งแยกตัวเองออกจากอีกฝ่าย ต้องการแกล้งเพื่อความสะใจ อันเนื่องมาจากการมีอคติเป็นทุนเดิม หรือ ต้องการปลดปล่อยความเครียดของตนเองออกมาด้วยการแกล้งหยอกคนอื่น

การล้อแบบที่สาม คือ การล้อคนอื่นก่อนก่อนจะถูกล้อ อันเนื่องมาจากตนเองนั้น มี “ปม” จึงแก้ปมตนเองด้วยการไปล้อเลียนจุดอ่อนของคนอื่น หรือไปเปิดแผลคนอื่น จะได้รู้สึกว่ามันเองกับคนอื่นๆ นั้นเท่ากัน เช่น “ในเมื่อฉัน

ไม่ดี เธอจะดีกว่าฉันไปนั้นไม่ได้” เพราะไม่เช่นนั้นจะรู้สึกว่าตนเองจะไม่มี “ตัวตน” หรือมีพื้นที่ในการอยู่ในกลุ่ม ในสังคมได้ จึงใช้การปิด “ปม” ตนเอง ด้วยการเปิด “ปม” คนอื่นก่อน จึงจะเห็นวิธีการทักทายของคนกลุ่มนี้ ด้วยการพูดจาล้อเลียน “ปม” คนอื่นก่อน

การเปิดฉากด้วยการล้อเลียน หากผู้ที่ถูกล้อ มองเห็นจุดอ่อนที่มีอยู่ของผู้เริ่มล้อ จึงโต้กลับด้วยการล้อเลียน “จุดอ่อน” ของผู้เริ่มด้วยเช่นกัน จึงกลายเป็น ล้อ “ปม” กันไป ล้อ “ปม” กันมา เป็นไปในเชิง “ถ้าฉันมีปม เธอเองก็มีปมเหมือนกัน” อยู่มาข่มกันเสียให้ยาก

อีกมุมหนึ่งของเหตุแห่งการล้อ คือ ใช้การล้อเพราะอยากมีเพื่อน ด้วยความที่พร้อมทักษะสังคม ไม่รู้ว่าควรจะพูดจาพาทีอย่างไร เพื่อสร้างมิตร มองเห็นใครๆ ที่เขามีเพื่อนเลยรู้สึกอยากมีบ้าง มองเห็นเพื่อนที่เขาสนิทกันพูดหยอกกัน ก็เลยคิดว่า “อ้อ... ถ้าล้อ ถ้าหยอก ถ้าแกล้งคนอื่นแล้ว จะมีคนคุยด้วย” จึงใช้การพูดล้อ ทั้งล้อเลียน และล้อเล่นกับคนที่อยากรู้จัก ทั้งที่ยังไม่เคยรู้จัก ไม่สนิท ไม่คุ้นเคย สุดท้ายก็กลับไปยืนอยู่ที่จุดเดิม คือ ไม่มีใครอยากเป็นเพื่อน เพราะเพียงแค่นี้ไม่รู้จะทำอย่างไร พลาดโดยที่เจ้าตัวเองก็อาจไม่ทราบได้ว่าพลาดตรงไหนพลาดอย่างไร

ก่อนเริ่มเล่น เริ่มล้อ เริ่มหยอก ให้ดูให้ดีในเรื่องกาลเทศะ และบุคคลเขาพร้อมที่จะเล่นด้วยไหม อายุ และเพศของคนที่เราจะเล่นด้วยเป็นอย่างไร ระยะเวลาที่เล่น ควรเล่นมากน้อยเพียงใด สถานที่ไหน ที่ควรไม่ควรเล่น และควรเล่นกันอย่างไรให้ไต่ระดับที่พอดี.... จึงจะสนุกสนาน ได้จริงๆ

ล้อเล่น..... เล่นแล้ว สนุกทั้งสองฝ่าย ล้อเลียน... เล่นแล้วสนุกฝ่ายเดียว!!! ๕

ฟ.ฮีแลร์

ภาพยนตร์ชุดชุด ครูฝรั่งแต่งหนังสือเรียนภาษาไทย "ฟ.ฮีแลร์"
พร้อมที่จะให้ทุกคนเก็บเป็นที่ระลึกแล้วในรูปแบบ DVD Boxset
และ DVD

DVD Boxset ราคา 1,000 บาท ประกอบด้วย

- DVD ภาพยนตร์ "ฟ.ฮีแลร์"
- กระเป๋าผ้าสุดพรีเมียม
- สุนัขบัตรหนังสืออัสสัมชัญ

DVD ภาพยนตร์เรื่อง "ฟ.ฮีแลร์" ราคา 300 บาท

สนใจสามารถสั่งซื้อได้ที่

ฟิวส์สตาร์ สตอร์ <http://www.lazada.co.th/fivestar1/>

โรงเรียนอัสสัมชัญ โทรศัพท 02-630-7111-25

และ ร้านคริสตจักร (ภายในโรงพยาบาลเซ็นต์หลุยส์)

หรือสั่งซื้อที่ <http://fivestarproduction.co.th/pre-order-f-hilaire/>

วางจำหน่ายตั้งแต่ 15 ธันวาคมนี้เป็นต้นไป

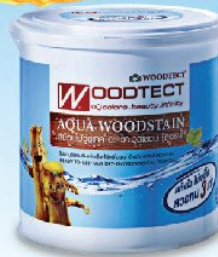
คุณสิ๊ก หึงฮู้!
หึง ปกป้อง!
ด้วย จุดเทค

สีย้อมไม้ จุดเทค

มีผล: **'ตัวจริง!'** ที่ผู้ใช้อย่างยินยอมนับใจ
สีย้อมไม้จุดเทค พัฒนาคุณสมบัติพิเศษของ
เม็ดสี **UV Block Double Nano** ในจุดเทคอะควา
เพิ่มพลังปกป้อง แดด ฝน ถึง **3** เท่า
ซึมลึกถึงเนื้อไม้ สวยกน ช่วยให้ไม้แตกลอก
พิสูจน์ความเป็น 'ตัวจริง!' ด้วยประสิทธิภาพ
ที่เหนือชั้น และความคุ้มค่าที่เหนือกว่า

woodtect.com

Chemglaze®

The ultimate wooden floor protection.

โพลียูรีเทนแท้ 100% ที่ดีที่สุด จาก

เคมเกลซ

- ✓ เนื้อฟิล์มสีใส เสริมความงามลายไม้ให้สวยเด่น
- ✓ แผ่นฟิล์มหนา แข็ง เหนียวและยึดหยุ่นเป็นพิเศษ ไม่เปราะแตก ไม้เป็นรอย ไม้หลุดล่อนโดยง่าย
- ✓ สวยกน งามงาน คุ้มค่า นาน//เสนาบน
- ✓ ทนต่อการขีดขีด กระทบ น้ำร้อน น้ำเย็น กรด ต่าง

สวยงาม คุ้มค่า

เข้าใจคนรักไม้

* เคมเกลซ Z065 ชนิดเงาภายใน ขายดีที่สุดในตระกูลเคมเกลซ

WOODTECT
colors..beauty..infinity

คุณสีก ทั้งสู้!
ทั้ง ปกป้อง!
ด้วย วัสดุเทค

สีวูดเทค อัลตรา ชิลด์

• ออล เวเธอร์ •

สีน้ำ-คริสติคแท้ 100% ชนิดกึ่งเงา สำหรับภายนอกและภายใน

TiO₂ Titanium Technology เทคโนโลยีไททาเนียม

LOTUS EFFECT

สีเส้นเหมือนใบบัวไม่เปียกน้ำ
ระลอกคราบสกปรก

ด้วย Ultra Silicone เทคโนโลยี Super Hydrophobic โมเลกุลสีมีขนาดเล็กมาก เรียงตัวกันอย่างหนาแน่น ทำให้น้ำไม่เกาะฟิล์มสี น้ำจึงรวมตัวเป็นหยด และระลอกคราบสกปรก เมื่อน้ำ และความชื้นไม่สะสม จึงทำให้ไม่เกิดเชื้อรา และตะไคร่น้ำ ป้องกันต่าง และคราบเกลือได้ดีโครงสร้างเหล็กด้ามไม้ไม่เกิดสนิม แต่ขณะเดียวกัน ยังคายความชื้นออกมา ป้องกันสีฟุ้งพอง ลอกคร่อน

มอก. 2321-2549
หนังสือมาตรฐาน

ทำความสะอาดด้วยน้ำ
เพียงล้างทำความสะอาด
30,000 ครั้ง

สีวูดเทค

แม็กซ์

สีน้ำ-คริสติค 100% สำหรับภายนอกและภายใน
เกรด มอก.

TiO₂ Titanium Technology เทคโนโลยีไททาเนียม

สีที่ 9' 9' อดัมทอนจักร์

มอก. 272-2549

ปกปิด พื้นผิวได้ดีเยี่ยม

Titanium MAX

สูตรเพิ่มสารไททาเนียมทำให้ **ปกปิด** พื้นผิวได้ดีเยี่ยม โมเลกุลของสีขนาดเล็กเพิ่มประสิทธิภาพแทรกซึมลึก ยึดเกาะเป็นเนื้อเดียวกับผนังปูนได้ดี

ปกป้อง พื้นผิวให้สวยงามนาน

Shield MAX

สูตรผสมผสานการ **ปกป้อง** พื้นผิวให้สวยงามนาน ปกป้องจากรังสียูวี ไม่สะสมความชื้นไว้ ทำให้สีไม่ลอกคร่อน ป้องกันเชื้อรา และคราบสกปรก

ประหยัด งบประมาณ

Saving MAX

สูตรเนื้อสีเข้มข้น เพิ่มพื้นที่ในการทา **ประหยัด** งบประมาณ เนื้อสีแน่น ปกปิดพื้นผิวได้ดีเร็ว ทาได้พื้นที่มากขึ้น ประหยัดเวลา และงบประมาณ

PRECISION ENGINEERING CO., LTD.

บริษัท ปรีซิชั่น เอนจิเนียริ่ง จำกัด

คุณเกษม - คุณนวลละออ ทรัพย์เจริญ

รับส่วนลดพิเศษสุด เพื่อช่วยเหลืองานคริสตจักรและคริสตชนทั่วประเทศ

คุณมือเป็ด สหรัฐ "แพทริค" แองเดซ โทร.02-613-8989 ต่อ 431 , 090-972-4950

บริษัท ปรีซิชั่น เอนจิเนียริ่ง จำกัด 153/13 ซอยรองเมือง 3 ถนนรองเมือง แขวงรองเมือง เขตปทุมวัน กทม. 10330

โทรสาร: 0-2217-0214 Website: www.woodtect.com, E-mail: mkt@woodtect.com

woodtect.com

“วันเวลา...มีไม่มาก”

....ได้เวลาผลแยกแตกใบอ่อน
ฤดูกาลผ่านไปในปี

....ช่างสวยงามตามธรรมชาติ
เป็นสีทองสุกสกาวดูวาววาม

....มองต้นไม้ผลัดใบชวนให้คิด
หวังอายุอยู่ยืนเป็นเหมือนปี

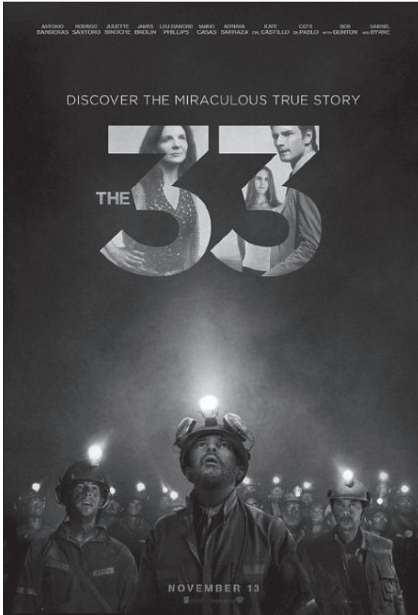
....มองโลกสวยงามตามที่คิด
อย่ามีวเพลินหลงทางอย่างเขามัน

เมื่อเดือนก่อนร้อนหล่นทิ้งต้นหนึ
ฝนแดดดีสืบทอดเป็นยอดงาม

ดูภาพวาดเคลื่อนต้นให้ลื่นหลาม
บ่งบอกความเปลี่ยนแปลงได้อย่างดี

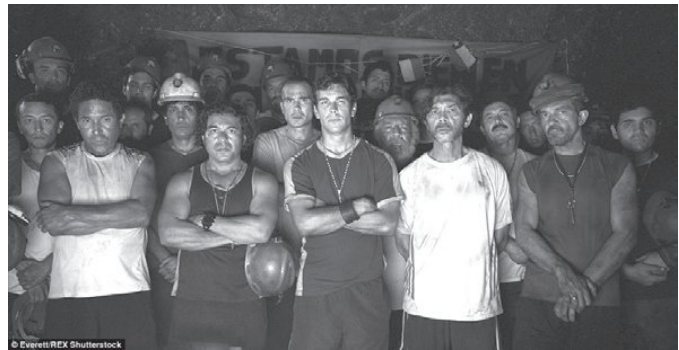
หลากชีวิตติดฝืนอันสุขี
วาดชีวิสวยงามใสไปวันวัน

เพราะยึดติดความสนุกด้วยสุขสันต์
คืนและวันผ่านไปไวเหลือเกิน

The 33 :

เมื่อมีลมหายใจ ชีวิตยังมีหวัง

The 33 หนังสือนิยายเรื่องง่ายๆ สร้างจากเหตุการณ์จริงที่คนงานเหมือง 33 คนในทะเลทรายอตาคามากลับกับเมืองโกเบียไปทางเหนือของประเทศชิลีประสบเหตุเหมืองซานโฮเซเก่าแก่อายุกว่า 100 ปีถล่มเมื่อวันที่ 5 เดือนสิงหาคม 2010 และพวกเขาต้องติดอยู่ใต้ดินที่วนลงไปเป็นชั้นๆ ลึกลงไปถึง 700 เมตรหรือเทียบเท่ากับความสูงของตึก 200 ชั้นเช่นชื่อไทยหนังเรื่องนี้ว่า “33 ใต้ทรก 200 ชั้น” โดยหนังดัดแปลงจากหนังสือที่ถ่ายทอดประสบการณ์ครั้งนั้นของชาวเหมืองชื่อ **Deep Down Dark** เขียนโดยเฮคเตอร์ โทบาร์

หนังกำกับโดยแพทริเซีย ริกเกิน ชาวเม็กซิกัน ขณะที่ทีมนักแสดงประกอบด้วยหลายเชื้อชาติได้แก่ สเปน, บราซิล, ฝรั่งเศส, เอิริช, อเมริกัน ฯลฯ รวมถึงชาวชิลีเอง หนังเปิดเรื่องหนึ่งวันก่อนที่จะเกิดเหตุร้ายในเมือง เพื่อแนะนำตัวละครสำคัญโดยเฉพาะคนที่ต้องติดอยู่ใต้เหมืองอยู่กว่าสองเดือนได้แก่ **มาริโอ เซพูลเวดา** (อันโตนิโอ แบนเดอรัส) ที่มีลูกสาวชอบเล่นฟุตบอล, **ดอน ลูโซ** (ลู โดมอนด์ ฟิลลิปส์) หัวหน้าคนงาน, **ดาร์โธ เซโกเวีย** (ฮวน พาโบล โรบา) ที่ฝังใจว่า **มาเรีย** (จูเลียต บิโนช) พี่สาวทิ้งเขาไปตั้งแต่เด็กจนไม่ยอมพูดด้วยแม้ที่จะทำดีกับเขามาก

เพียงใด, **อเล็กซ์** (มาริโอ กาสัส) ที่หนุ่มกว่าชาวเหมืองคนอื่นและภรรยากำลังตั้งครรภ์ส่วนพ่ออยากให้เขาทำงานอื่นที่ไม่ต้องมาเสี่ยงชีวิตเช่นนี้ ส่วนผู้อาวุโสที่สุดคือ**มาริโอ โกเมซ** (กุสตาโว แองการิตา) ที่ทำเหมืองมาแล้วถึง 46 ปี และกำลังเกษียณในอีกไม่กี่วัน นอกจากนี้ก็ยังมีชาวโบลิเวียมาร่วมทำงานด้วยหนึ่งคนชื่อ **คาร์ลอส มามานี** (เตนอช อัวร์ตา)

ส่วนตัวละครสำคัญในช่วงที่ชาวเหมืองติดอยู่ใต้ดินได้แก่รัฐมนตรีกระทรวงเหมืองแร่ **ลอเรนซ์ โกลบอร์น** (โรดริโก ซานโตโร) คนหนุ่มไฟแรงที่ให้ภาพของนักการเมืองน้ำดีซึ่งได้รับมอบหมายภารกิจให้มาช่วยชีวิตชาวเหมืองจากประธานาธิบดี **ปีญูรา** (บ็อบ กันตัน) แห่งชิลีและอีกคนที่เขาส่งมาช่วยแก้เหตุร้ายระดับชาติได้แก่วิศวกร **อังเดร ชูการ์เรต** (กาเบรียล เบิร์น) ที่เข้ามาคุมงานในการใช้หัวชุดเจาะหินที่มีความแข็งแรงและใหญ่เท่ากับตึกเอ็มไพร์สเตท 2 ตึกเพื่อให้ลงไปถึงบริเวณที่ชาวเหมืองทั้ง 33 คนติดอยู่และต้องทำงานแข่งกับเวลาเนื่องจากชาวเหมืองมีอาหารกินแค่ 3 วันเท่านั้น

The 33 เข้าฉายในสหรัฐเมื่อวันที่ 13 พฤศจิกายนปีที่ผ่านมาทำรายได้ไปไม่มากนักคือ 12.27 ล้านดอลลาร์สหรัฐส่วนตลาดนอกอเมริกา

ทำได้ใกล้เคียงกันอยู่ที่ 12.67 ล้านดอลลาร์สหรัฐ อาจเป็นหนังสือที่หลายคนมองข้ามไปเพราะคิดว่ารู้เรื่องราวในหนังสือดีแล้วเพราะตอนที่เกิดเหตุคนงานเหมืองติดอยู่ใต้ดิน สำนักข่าวทั่วโลกรายงานเกาะติดทุกวันและขี้อธิษฐานขอความช่วยเหลือจากทั่วโลกให้ส่งผู้เชี่ยวชาญมาช่วยโดยมีวิศวกรชาวไทยเข้าไปช่วยด้วย และเหตุการณ์ในหนังสือก็เพิ่งผ่านไปเพียงไม่กี่ปี ผมเองก็เป็นอีกคนหนึ่งที่พลาดชมหนังสือเรื่องนี้ในโรง แต่ได้ทราบข่าวจากกอง บ.ก. ว่าหนังสือนี้ **พระคุณเจ้าวิระ อภรณ์รัตน์** อยากให้ครูคำสอนใช้เป็นสื่อการสอนเมื่อหนังสือออกมาเป็นแผ่นดีวีดีก็ไม่วีรอที่จะหามาดู

เรื่องราวในหนังสือ The 33 นอกจากจะสะท้อนให้เห็นถึงความหวังท่ามกลางสถานการณ์ที่ความหวังมีเพียงริบหรี่ คุณภาพชีวิตของผู้ใช้แรงงานโดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนาที่ไร้ซึ่งความปลอดภัยและไม่มีการรองรับเหตุฉุกเฉินที่อาจจะเกิดขึ้นได้ทุกเมื่อ ทั้งที่ก่อนจะลงไปใต้ดินหัวหน้าคนงานได้แจ้งความวิตกกังวลว่าพบความผิดปกติที่อาจจะเกิดแผ่นดินไหวขึ้นกับผู้จัดการเหมืองแร่แล้ว ขณะที่ชีวิตของชาวเหมืองเองแม้จะมีความสุขสนุกรานรำเรียงชอบร้องรำทำเพลงเช่นชาวเหมืองที่แต่งตัวและร้องเพลงของเอลวิส เพรสลีย์ที่ชื่อ **เอดิสัน เปนา** (ยาค็อบ วาราส) หรืออย่างมาริโอเองที่ในวันนั้นแม้จะเป็นวันหยุดของเขาแต่ก็ขอร้องกับหัวหน้าคนงานว่าเขาอยากทำงานเพราะมีความจำเป็นต้องใช้เงิน

หนังสือสะท้อนให้เห็นความเชื่อ ความศรัทธาที่มีศาสนาเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ เช่นบริเวณทางเข้าเหมืองตั้งรูปปั้นแม่พระให้ชาวเหมืองสวดให้คุ้มครองก่อนลงไปปฏิบัติงาน และระหว่างเส้นทางลงไปในเมืองพวกเขาไม่ลืมเพื่อนร่วมงานที่เคยเสียชีวิตในเมืองแห่งนี้จึงมีแท่นตั้งรูปของผู้เสียชีวิตประดับด้วยรูปพระและจุดเทียนระลึกถึงผู้จากไป

และตลอดช่วงเวลา 69 วันที่ติดอยู่ใต้ดิน โดยเฉพาะในช่วงที่อาหารที่มีอยู่แบ่งสรรปันส่วนกันไปจนหมดแล้ว หลายคนต้องต่อสู้กับความคิดในจิตใจของตนเอง

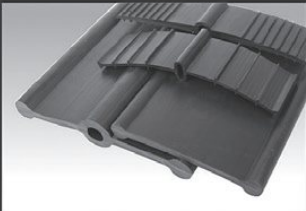
บางคนคิดจะฆ่าตัวตายให้จบเรื่องจบราวไป หรือแม้แต่มาริโอเองที่เป็นเสมือนผู้นำกลุ่มบางครั้งก็เสียสูญไปบ้างแต่พวกเขายังเฝ้ารอว่าคนที่อยู่ข้างบนจะไม่ทอดทิ้งให้พวกเขาค่อยๆ ตายไปทีละคน และด้วยความเชื่อว่าพระเจ้าประทับอยู่กับพวกเขาด้วยโดยเฉพาะคนงานเหมืองผู้หนึ่งที่ชาวเหมืองเรียกเขาว่า **"พาสเตอร์"** (มาริโอ เติวโน) เพราะเขาเป็นผู้นำในการสวดภาวนาทุกวันและคอยให้กำลังใจกับชาวเหมืองบางคนที่มีสภาพจิตใจย่ำแย่

แม้จะเป็นหนังสือที่เล่าเรื่องความทุกข์ยากของผู้ใช้แรงงานที่ต้องเผชิญกับช่วงเวลาที่ยืดไกลความตายแต่หนังสือก็นำเสนอด้วยสายตาของความหวังเช่นภาพวิวทิวทัศน์ของทะเลทราย มีทิวเขาเอื้องน้ำและฝูงนกโอบยบินประกอบดนตรีประกอบไฟเพราะฝีมือของ **เจมส์ ฮอร์เนอร์** ซึ่งเป็นหนังสือรองสุดท้ายที่เขาทำดนตรีประกอบที่เข้าฉายในโรงเพราะเขาเสียชีวิตจากอุบัติเหตุเครื่องบินตกเมื่อเดือนมิถุนายนปีที่ผ่านมา และภาพสุดท้ายในหนังสือที่เราได้เห็นคนงานเหมืองตัวจริงยืนกอดคอกันริมชายหาดทำให้เราตระหนักว่ามีมิตรภาพของพวกเขาที่ยังดำรงอยู่แม้จะเคยมีความขัดแย้งกันมาบ้าง แต่ความทุกข์ยากที่เผชิญร่วมกันมาช่วยหล่อหลอมให้พวกเขาเป็นหนึ่งเดียวกัน. **ศ**

**UNION
ASSOCIATES
THAI
CO.,LTD.**
Since 1969

ผู้ผลิตและจำหน่ายเคมีภัณฑ์ก่อสร้าง
พร้อมบริการติดตั้งงานระบบป้องกันการรั่วซึมทุกชนิดของอาคาร
งานเคลือบพื้นโรงงานอุตสาหกรรม
งานเสริมความแข็งแรงและซ่อมแซมโครงสร้างคอนกรีต
แก้ไขรอยแตกร้าวของอาคาร งานป้องกันสนิมโครงสร้าง
งานหยุดน้ำรั่วซึมที่ด้วยวัสดุที่มีคุณภาพและทันสมัย
โดยช่างที่มีความชำนาญ และประสบการณ์สูง
พร้อมการรับประกันผลงาน

- จำหน่ายเคมีภัณฑ์ก่อสร้าง น้ำยาผสมคอนกรีต
ซีเมนต์กันซึม วัสดุซ่อมแซม ฯลฯ
- รับเคลือบพื้น EPOXY, PU และส่วนต่างๆ
ของโรงงาน เพื่อทนทานต่อแรงกระแทก
ลดการสึกกร่อน จากแรงเสียดสีและจากสารเคมี
- รับเคลือบสารป้องกัน การกัดกร่อนจากสารเคมี
- รับติดตั้งระบบป้องกันการรั่วซึมอาคารทุกชนิด

- งานหยุดร่องรอยต่อถนน พื้นโรงงาน และ
โครงสร้างคอนกรีต ด้วยวัสดุผสมน้ำยารอยต่อหลายชนิด
- งานซ่อมแซมรอยรั่วซึม รอยแตกร้าวโครงสร้าง
คอนกรีตด้วยวิธี injection
- งานระบบสีกันความร้อน สะท้อนความร้อนจาก
แสง UV ได้มากกว่า 97%

บริษัทยูเนียน แอ็สโซซิเอทส์ (ไทย) จำกัด

20 ซอยประชาอุทิศ 59 แขวง 1 ถนนประชาอุทิศ
แขวงบางมด เขตทุ่งครุ กรุงเทพฯ 10140
โทรศัพท์ 02 4279380-1 แฟกซ์ 02 427 9492
email: sales@union-thai.com / www.union-thai.com

“5 เคล็ดลับค้นหาตัวเองให้พบ”

เรื่องหนึ่งที่มีคนถามผมมาเป็นอันมาก คือเรื่องการค้นหาตัวเอง มีคำถามมาว่า หาตัวเองไม่พบว่าทำงานอะไรดี? หรือมีงานที่มีเงินเดือนมากแต่ทำไมไม่มีความสุข? กับความสัมพันธ์ก็เหมือนกัน ไม่รู้ว่าตัวเองต้องการอะไรกันแน่? มีปัญหาความสัมพันธ์แล้วจะแก้ไข จะตัดสินใจอย่างไรดี? **อยากหาตัวเองให้พบ**

คำถามนี้เป็นคำถามที่สำคัญมากครับ มันเหมือนกับการถามว่า **ฉันเกิดมาทำไม? เป้าหมายชีวิตของฉันคืออะไร? หรือ พระเจ้าให้ฉันเกิดมาทำไม? เพราะอะไร? ...** เราเกิดคำถามนี้ได้ตั้งแต่เด็ก วัยรุ่น ผู้ใหญ่ เลยครับ ... และเป็นคำถามที่กลับมาหาเราได้เสมอ แม้เราจะคิดว่าเราค้นพบตัวเองแล้วก็ตาม

ถ้าเราตอบคำถามนี้ไม่ได้ จิตใจเราไม่สามารถจะมีความสุขได้อย่างเต็มที่ครับ สถาบันแห่งความสุขได้จัดให้**การค้นพบจุดประสงค์ของชีวิต เป็น 1 ใน 7 อันดับความสุขของมนุษย์**ครับ (นอกนั้นก็ยังมีเรื่องสุขภาพ การมองโลกในแง่ดี ความสัมพันธ์กับคนใกล้ชิด จุดแข็งของตนเอง และการเห็นคุณค่าชื่นชมกับชีวิตในปัจจุบันครับ)

ในพระคัมภีร์ได้พูดถึง สิ่งสำคัญในชีวิตว่า **ให้เราแสวงหาพระประสงค์พระเจ้าก่อนอื่นหมด แล้วพระองค์จะเพิ่มเติมสิ่งอื่นๆให้** (เทียบมัทธิว 6:33) ซึ่งขยายความเพิ่มเติมด้วยบัญญัติใหม่ว่า**ให้เรารักกันเหมือนพระเยซูเจ้าทรงรักเรา** (เทียบยอห์น 13:34)

ในการฝึกปฏิบัติจิตใจของนักบุญอิกญาซีโอแห่งโลโยลาทำให้ความสำคัญกับการค้นพบตนเอง โดยการฝึกให้เราเข้าถึง **“หลักการและพื้นฐาน”** หรือจุดมุ่งหมายในการเกิดมาเป็นมนุษย์ของเรา นั่นเอง

สิ่งที่น่าสนใจมากคือ เราจะสังเกตเห็นว่า **เมื่อเราค้นพบตัวเองแล้ว “เราจะไม่อยู่หนึ่งกับตนเองอีกต่อไป เรากลับมีพลังออกจากตัวเอง ไปหาคนอื่น ไปหาชีวิตอื่น”**

ในการฝึกปฏิบัติจิตใจครั้งแรกของผมตอนที่ผมเป็นนักศึกษาอยู่นั้น **คุณพ่อเลสเซนสกี, เอส. เจ.** ผู้นำการปฏิบัติจิตใจ ท่านให้ผมพิจารณาเรื่องจุดมุ่งหมายชีวิต ซึ่งผมรู้สึกสะอึกใจและชอบคำนี้มากเป็นพิเศษครับ ผมค้นพบและเขียนจุดมุ่งหมายชีวิตของผม 3 ข้อไว้แบบนี้ครับ

- 1) แสวงหาหน้าพระทัยของพระเจ้า
- 2) รัก & รับผิดชอบต่อมนุษย์
- 3) พัฒนาทักษะการเป็นวิทยากร & การให้คำปรึกษา ฯลฯ

ผ่านมาเกือบ 35 ปี วันนี้ผมย้อนกลับมาดูจุดมุ่งหมายชีวิตที่เขียนไว้อีกครั้ง ผมรู้สึกทั้งและอัศจรรย์ใจมากครับว่า จุดมุ่งหมายชีวิตทั้ง 3 ข้อนี้ ยังมีพลัง มีความหมาย มีชีวิตชีวา และส่งผลต่อชีวิต การงาน ความสัมพันธ์ การอุทิศตนของผมจนถึงทุกวันนี้ ซึ่งผมรู้สึกซาบซึ้งใจชอบคุณคุณพ่อเลสเซนสกี และชอบคุณพระเจ้าเป็นอย่างมากในเรื่องนี้ครับ

ผมจึงพัฒนาเป็น **5 เคล็ดลับค้นหาตนเองให้พบ** โดยมีพื้นฐานมาจากการฝึกปฏิบัติจิตใจของนักบุญอิกญาซีโอครับ

1) **อยู่ในความเงียบ และขอพระบิดา พระเยซู พระจิต และแม่พระช่วยนำทางเรา** ให้ความรักต่อพระเจ้า ความรักต่อเพื่อนมนุษย์เป็นหัวใจของการค้นหาตนเองในครั้งนี้

2) **เขียนสิ่งสำคัญที่สุดในชีวิตออกมา** อย่างเต็มที่ อย่างไม่มีเงื่อนไขครับว่าจะทำได้หรือไม่ เขียนออกมาก่อนครับเพื่อช่วยให้เราเกิดความชัดเจน เขียนออกมาได้ด้วยมือเรา มองเห็นได้ด้วยตาของเราครับ

3) **เงียบสงบสักครู่ สังเกตในร่างกาย และจิตใจของเรา** ถ้ามีสิ่งใหม่เกิดขึ้น ก็ให้เขียนเพิ่มเติมลงไป

4) ขอการยืนยันจากพระเจ้าให้เราเกิด
ความมั่นใจ ... ถ้ายังไม่ชัดเจน ก็ให้ทำอีกครั้ง
หนึ่งในวันต่อไป

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

5) ขอบพระคุณพระเจ้าและขอบพระคุณ
ให้เรา รู้ตัว ในความรักและการนำทางของพระองค์
ในทุกวันของชีวิต

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ด้วยวิธีการที่เรียบง่ายเช่นนี้ ช่วยให้ท่าน
ค้นพบสิ่งสำคัญในชีวิต ค้นพบตนเองได้อย่าง
แน่นอน และท่านจะมีพลัง มีแรงบันดาลใจที่
จะแบ่งปันสิ่งที่ท่านมีให้กับคนอื่น ให้กับชีวิตอื่น
มากยิ่งขึ้นครับ ...

การค้นพบตนเองด้วยความรักนี้ทำให้
เราออกจากตัวเองไปสู่ผู้อื่น เราขยายหัวใจของ
เราออกไป เปรียบเสมือนอาการดีใจที่ทำให้เรา
กระโดดโลดเต้นและออกไปหาคนอื่น แทนการ
นั่งหดหู่อยู่หนึ่งกับเก้าอี้ในห้องส่วนตัว

ขอให้ท่านผู้อ่านมีความสุขกับการนำสิ่ง
ดี ๆ ที่มีอยู่ในตัวท่านออกมาแบ่งปัน มอบให้กับ
ผู้คนรอบข้าง มอบให้กับชีวิตอื่นมากขึ้นๆ ทุกวัน
นะครับ ... พระเจ้าจะประทานความสุขสันติ
และความรักของพระองค์เต็มเต็มท่าน ท่านจะ
ให้ต่อไปได้อย่างไม่มีขอบเขตจำกัด ยิ่งให้ ยิ่งมี
อะไรเพิ่มขึ้นๆ... และให้ได้ไปอีกทุกเวลา นาที
ทุกวันของชีวิตครับ...

สนใจเข้าร่วมคอร์สมีประโยชน์ต่อตนเองและคน
รอบข้าง 7 **ศาสตร์ใหม่ “ฝึกสบาย บำบัดความเครียด”**
ขจัดความเครียด ความกังวลเพื่อชีวิตดีขึ้น อารมณ์ดีขึ้น
ความสัมพันธ์ดีขึ้น การงานดีขึ้น ภาวนาดีขึ้น วันเสาร์
ที่ 11 และ วันอาทิตย์ที่ 12 มิถุนายน 09.00-17.00 น.
มูลนิธิเซนต์คาเบรียล ทองหล่อ 25 สุขุมวิท วิทยากร :
นริศ มณีขาว และ ดร.ไพรินทร์ โชติสกุลรัตน์ **ดูรายละเอียดได้ที่ www.carefor.org/workshop** และ
ติดตามเรื่องราวเนื้อหาดีๆมีประโยชน์ได้ทุกวัน ตลอด
24 ชั่วโมงที่ **Facebook Fanpage “บ้านใส่ใจ carefor.org”** ๕

กนกพร มีนานนท์ เยาวชนวัดพระแม่มหาการุณย์ นนทบุรี

เปี่ยมสันติสุขที่มาควบคู่กับความกล้าๆ กลัวๆ หลังจากได้รับตำแหน่งรองประธานในคณะกรรมการที่วัด การมีส่วนร่วมในวัดเพิ่มขึ้นหลังจากนั้น ผ่านกิจกรรมหลากหลายและค่ายมากมาย ที่ละนิด ที่ละปี ปลายก็รู้สึกสนิทกับเพื่อนพี่น้องคริสตชน และพระเจ้าไปพร้อมๆ กัน

ถามว่าอะไรเป็นแรงบันดาลใจของเส้นทางการรับใช้ ปลายก็ตอบได้ด้วยความมั่นใจว่าเป็นเพราะการทรงนำและพระวาจาของพระเจ้าจริงๆ ที่คอยเสริมกำลังและให้กำลังใจตลอดทาง

“ลูกเอ๋ย ถ้าท่านปรารถนาจะรับใช้องค์พระผู้เป็นเจ้า ก็จงเตรียมตัวรับการทดลองเถิด จงมีใจเที่ยงตรงและมั่นคง อย่าตกใจเมื่อตกทุกข์ได้ยาก จงยึดพระองค์ไว้ อย่าพรากจากพระองค์ไปเลย เพื่อท่านจะได้รับเกียรติในวันสุดท้ายของท่าน จงยอมรับทุกสิ่งที่เกิดขึ้นกับท่าน จงพากเพียรเมื่อต้องเผชิญกับเคราะห์ร้าย เพราะทองคำต้องถูกทดลองในไฟฉันใด ผู้ที่พระเจ้าพอพระทัยก็ต้องรับการทดลอง ให้ตกต่ำประหนึ่งอยู่ในไฟฉันนั้น จงวางใจในพระเจ้า แล้วพระองค์จะทรงช่วยเหลือท่าน จงเดินตามทางตรง และมีความหวังในพระองค์เถิด” (บุตรสิรา 2:1-6)

ปัจจุบัน รับใช้ในฐานะอาสาสมัครร่วมกับศูนย์มาร์ติน เพื่อลงชุมชนตึกแดงและโคกเจ๊ก เพื่อจัดกิจกรรม และสอดแทรกแง่คิด เพื่อเสริมสร้างทัศนคติในเด็กและเยาวชน / ร่วมกิจกรรม และช่วยกิจกรรมของแผนกพัฒนาชุมชนของศูนย์นักบุญมาร์ตินในโครงการพัฒนาเด็กและเยาวชน

สวัสดีค่ะเพื่อน ๆ เยาวชนทุกท่าน ดิฉันกนกพร มีนานนท์ ชื่อเล่น “ปลา” อยู่บ้านเลขที่ 69/127 ซ.พระแม่ฯ 19 ถ.ติวานนท์ ม.1 อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี 11120 สังกัดวัดพระแม่มหาการุณย์ นนทบุรีค่ะ และเป็นหนึ่งในผู้แทนเยาวชนไทยเตรียมเข้าร่วมงานเยาวชนโลก ที่ประเทศโปแลนด์ ที่จะจัดขึ้นในอีกไม่กี่เดือนข้างหน้าค่ะ

แรงบันดาลใจและจุดเริ่มต้นของการเข้ามามีส่วนร่วมช่วยงานวัด กิจกรรมต่างๆ และงานเยาวชน

ทุกอย่างเริ่มต้นจากค่ายเล็กๆ ในวัดพระแม่มหาการุณย์ ตอนปลาอายุ 16 ปี เมื่อมาร่วมกิจกรรมและได้ใช้เวลากับเพื่อนพี่น้องคริสตชน ก็รู้สึกมีความผูกพันบางอย่างที่เกิดขึ้นในเวลาสั้นๆ ปลาจำได้ว่าจบค่ายมาด้วยความรู้สึก

ความคาดหวังต่อการเข้าร่วมงานเยาวชนโลก

ดิฉันได้มีโอกาสไปรับใช้ในประเทศต่างๆ ร่วมกับเรือประกาศพระวาจา (Logos Hope) เป็นเวลา 15 เดือน ในช่วงเวลานั้น รู้สึกมีกระแสเรียกในการรับใช้ในระยะเวลาเกี่ยวกับเด็กและสตรี โดยมีความสนใจเป็นพิเศษที่จะมีส่วนร่วมในการต่อต้านการค้ำมนุษย์ในระดับนานาชาติ

ประสบการณ์ในช่วงที่ผ่านมาได้สอนเป็นอย่างดีว่าการขับเคลื่อนอย่างเป็นหมู่คณะมีความสำคัญ โดยเฉพาะในระดับนานาชาติ เพราะจะสร้างพลังที่ส่งผลกระทบได้เข้มแข็งขึ้น

ดิฉันหวังเป็นอย่างยิ่งว่า การเข้าร่วมงานนี้จะมีโอกาสเจอเพื่อนใหม่หลายคน และใช้ความรักในพระคริสต์ที่เรามีร่วมกันต่อต้านการค้ำมนุษย์ หรืออย่างน้อยก็ร่วมกันสร้างสิ่งดีๆ ช่วยเหลือกันและพากันติดสนิทกับพระเจ้าผู้สร้างของเราไปด้วยกัน นอกจากนี้ ดิฉันหวังว่าในช่วงเวลานั้น จะได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์หลากหลายกับเพื่อนร่วมความเชื่อ

ในโอกาสปีศักดิ์สิทธิ์แห่งเมตตารวม ท่านคิดอย่างไรกับคำว่า “เมตตา”

“เมตตา” คือพระลักษณะอันหนึ่งของพระเจ้า โดยข้อยืนยันที่ยิ่งใหญ่ที่สุดก็คือการที่พระองค์ส่งพระบุตรพระองค์เดียวลงมาไถ่บาปให้เรามนุษย์ ที่ไม่เชื่อฟังตั้งแต่คู่แรกในสวนเอเดน โดยส่วนตัวฉันคิดว่ามันคือ “การมอบความรัก” กับคนที่อาจ “ไม่คู่ควรจะได้รับ” ดังที่พระเยซูได้ทำเป็นแบบอย่างไว้ เช่น

- ปกป้องหญิงโสเภณีจากการโดนเอาหินขว้าง สะท้อน “การช่วยเหลือ” คนที่ “ไม่ใช่ฐานะ”
- ช่วยคน “ต่ำต้อย” เช่น เมื่อพระเยซูรักษาคนโรคเรื้อน คนง่อย
- การทิวินชมบั้งและปลาเพื่อเลี้ยงคน 5,000 / 4,000 คน เพราะเห็นใจคนที่ติดตามมาฟังพระวาจาของพระองค์ ยังมีอีกมากมาย แต่ทุกเรื่องราวก็ล้วนสะท้อนความรักของพระเจ้าที่แสดงออกผ่านความเมตตา ทั้งนี้ เมื่อพระคัมภีร์บอกให้เราเลียนแบบพระเยซู ก็หมายความว่าเราควรเรียนรู้ที่จะ “เมตตา” ด้วยเช่นกัน **๕**

Dada Sound
www.dadasoundsystem.com

Professional Light & Sound Systems

We provide a variety of equipments that are suitable for all type of events; Grand Opening, Product Launches, Concert, Fashion Show, Wedding, Seminar, Conference, Party, Exhibition & Expo.

tel: +66(0)2-424-6150, +66(0)2-434-0912
contact: www.dadasoundsystem.com
facebook.com/dadasoundsystem
dadasoundsystem@yahoo.com
dada_sound@hotmail.com
IG: @dadasoundsystem

รับจัดระบบแสงสีเสียงและเครื่องดนตรี
สำหรับงานแต่งงานทั่วประเทศ

คุณสมโภชน์ - จินดา ศรีประยูร
บริษัท ดาดาซาวด์ จำกัด

63/3 ถนนบางขุนนนท์ แขวงบางขุนนนท์
เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร 10700

โทร./แฟกซ์: 0-2424-6150, 0-2434-0912

ราคาพิเศษสุด..สำหรับงานคริสตชน
ติดต่อ คุณสุภาดา 081-823-7860

พื้น STONHARD สำหรับงานอุตสาหกรรม

- รับแรงอัดได้ 11,000 psi
- ทนต่อสารเคมีกว่า 100 ชนิด
- ทนความร้อนได้ถึง 121 องศาเซลเซียส
- รองรับ Thermal Shock และ Thermal Cycling ได้
- เรียบไร้รอยต่อ บำรุงรักษาง่าย
ผ่านมาตรฐาน GMP และ HACCP
- มีระบบป้องกันไฟฟ้าสถิต
- สามารถเลือกผิวทึบหน้าทึบเพื่อกันลื่น

949 Supplies Co., Ltd.

184/7 Forum Tower 10th, Fl., Ratchadaphisek Rd., Huay Kwang, Bangkok 10320

Tel: 02 645 2599 Fax: 02 645 2744 E-mail: office@949supplies.com www.949supplies.com

ชวนน้องคุย

ชวนน้องคุย

“ยิ้ม ยิ้ม ยิ้ม 2016”

“รอยยิ้ม” ทำให้โลกสวย เสริมสร้างกำลังใจ ...ทุกครั้ง ที่น้องๆ มีภาพสวยๆ ยิ้มๆ ก็รีบส่งภาพ มาร่วมสนุกแบ่งปัน รอยยิ้ม กับโครงการ “ยิ้ม... ยิ้ม... ยิ้ม... 2016” กับ สโมสรอุดมศึกษานต์ ในคอลัมน์ “จูเนียร์โฟโต้” ขอแบบเป็น รอยยิ้มชัดๆ นะครับ

พี่ป้อง ขอขอบคุณบรรดาคุณพ่อ คุณแม่ ผู้ปกครอง และผู้ใหญ่ใจดีทุกๆ ท่าน ที่คอยสนับสนุนกิจกรรมนี้ ขอขอบคุณอีกครั้งสำหรับความกรุณาต่างๆ มา ณ โอกาสนี้ และในเวลาเดียวกันขอเชิญชวนให้ส่งภาพ “ยิ้ม ยิ้ม ยิ้ม” ของน้องๆ เด็กๆ เข้ามาร่วมสนุกกันเยอะ อ้อ! เมื่อส่งภาพ มาร่วมสนุก...อย่าลืมเขียนชื่อ ที่อยู่ และ “ตั้งชื่อภาพ” มาด้วยก็จะดีมากครับ

ส่งมาที่ พี่ป้อง สโมสรอุดมศึกษานต์ ชั้น 8 เลขที่ 122/11 ซ.นนทรี 14 ถ.นนทรี ยานนาวา กรุงเทพมหานคร 10120 หรือส่งทาง E-mail: udomsarn@gmail.com นะครับ

สวัสดีครับน้องๆ เด็กๆ ที่น่ารักทุกคน ช่วงเทศกาลสงกรานต์ที่ผ่านมา พี่ป้องมีโอกาสได้ พบกับญาติพี่น้องที่มาจากต่างจังหวัด หลายคน บอกว่า “อากาศร้อนมากๆ” และมีญาติอีกคน หนึ่งเขาบอกว่า “เดี๋ยวนี้รู้สึกได้เลยว่าอุณหภูมิ น้ำทะเลสูงขึ้นจริงๆ...” (ทะเลเดือด) ...น้องๆ เด็กๆ พวกเราทุกคนต้องช่วยกันปลูกต้นไม้ เยอะๆ ทุกวันนี้ได้ยื่นข่าวไฟไหม้ป่าอยู่บ่อยๆ... เราต้องช่วยกันปลูกต้นไม้ ปลูกป่าทดแทน จะรอช้าไม่ได้แล้ว...ลงมือปลูกเลย นะครับ...

สำหรับน้องๆ ที่สนใจ อยากจะสมัคร เป็นสมาชิกของสโมสรอุดมศึกษานต์ “สมัครฟรี” รีบกรอก “แบบฟอร์มใบสมัคร” แล้วส่งกลับมาหาพี่ป้องตามที่อยู่ของสโมสรฯ! “ยินดีต้อนรับ ทุกคน” คนนะครับ

รางวัลชมเชย

น้องห่มบุญ ทรงท่าไม้ น้องนิเวศน์ อุดมธรรม น้องธันวา เสนาจักร์ น้องจูเนียร์ ชัยวิเชียร และน้องสมชาย ทองกว้าง

ไม่โดดเดี่ยว

เธอชอบที่จะบินด้วยปีกของรู้งอรุณ หรือหนีไปให้ไกลที่สุดจนถึงทะเล ถ้าเธอชอบเมื่อเธอไปถึงไม่ว่าที่ใดก็ตามที่เธอกำลังไป จะมีคนหนึ่งอยู่ที่นั่น ที่รู้จักเธอเป็นอย่างดี เธอทราบหรือไม่ว่าเป็นใคร แน่แน่นอนว่าเธอทราบ เพลงสดุดีบทหนึ่งในหนังสือพระคัมภีร์กล่าวว่า ไม่ว่าเธอจะไปที่ไหน พระหัตถ์ของพระเจ้าจะทรงนำทางเธอและยึดเธอไว้อย่างรวดเร็ว : ในเพลงสดุดีกล่าวว่า

ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์ทรงตรวจสอบ และทรงรู้จักข้าพเจ้า พระองค์ทรงทราบว่าเมื่อใดข้าพเจ้านั่ง เมื่อใดข้าพเจ้าลุกขึ้น พระองค์ทรงเข้าใจความคิดของข้าพเจ้าแม้อยู่ห่างไกล พระองค์ทรงตรวจสอบเมื่อข้าพเจ้าเดินทาง

และหยุดพัก ทรงทราบหนทางทั้งหมดของข้าพเจ้า

ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า แม้ข้าพเจ้ายังไม่ทันพูดอะไร พระองค์ก็ทรงทราบแล้ว พระองค์ทรงโอบข้าพเจ้าไว้ทั้งด้านหน้าและด้านหลัง พระองค์ทรงวางพระหัตถ์ไว้เหนือข้าพเจ้า ความรู้ของพระองค์นำพิสงเกณกำลังข้าพเจ้า สูงส่งเกินกว่าที่ข้าพเจ้าจะเข้าใจได้

เป็นความมหัศจรรย์ไม่ใช่หรือ ที่ทราบว่าเธอไม่เคยอยู่คนเดียว หรืออยู่โดดเดี่ยว เพราะพระเจ้าทรงสถิตอยู่กับเธอ นื่องๆ เด็กๆ ควรอ่านพระคัมภีร์ในหนังสือ เพลงสดุดี 139:1-6 นะครับ

การ์ตูน...คนดี

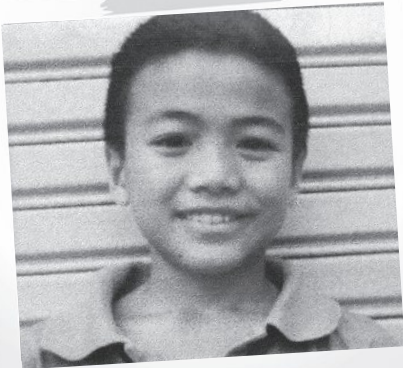
...คือผู้ขจัดปิดเป่า
ความเศร้าหมอง
(...blow away
gloom)

จากการ์ตูน Saints...are...ของไมค์
ถอดความโดย : ครุบ้านนอก

สมาชิกใหม่

สวัสดีครับ...มาถึงช่วงของ “สมาชิกใหม่” จุดประสงค์ของสโมสรฯ เพื่อให้เพื่อนๆ ได้รู้จัก “เพื่อนใหม่” สโมสรฯ แต่หากต้องการรู้จักกันมากขึ้น แลกเปลี่ยนความคิด แบ่งปันประสบการณ์ ก็ขอให้ติดต่อผ่านทางโรงเรียนหรือสถาบันที่เพื่อนใหม่สังกัด นะครับ

*น้องอำนาจ ปรุปรุ (เบน) *3252*

เกิด : 15 สิงหาคม 2545

การศึกษา : โรงเรียนดาราสุมทร ศรีราชา

วิชาที่ชอบ : ศิลปะ เพราะเป็นวิชาที่เข้าใจง่าย

อนาคตอยากเป็น : พระสงฆ์ เพราะการที่ได้เป็นพระสงฆ์ ทำให้ได้มีการฝึกตัวเอง อยู่ในกฎระเบียบ

เป็นคนมีนิสัย : ร่าเริง

สัตว์ที่ชอบ : หนูแฮมเตอร์

ชอบใช้เวลาว่าง : เล่นดนตรี เล่นกีฬา

กีฬาที่ชอบ : ฟุตบอล

อาหารที่ชอบ : ไข่ดาว

ความสามารถพิเศษ : ดนตรี - กีฬา

อื่นๆ : มีพี่น้อง 2 คน เป็นชาย 1 คน เป็นหญิง 1 คน เป็นคนที่ 2

*น้องเจนจิรา มาเยอะ (เจน) *3253*

เกิด : 2 กุมภาพันธ์ 2548

การศึกษา : โรงเรียนบ้านสันศรี

วิชาที่ชอบ : ภาษาไทย เพราะจะได้เก่งภาษาไทย

อนาคตอยากเป็น : ชีสเตอร์ เพราะชีสเตอร์ ใจดี รักพวกเรา

เป็นคนมีนิสัย : โม่โม่หายห่วง

สัตว์ที่ชอบ : กระต่าย กระรอก

ชอบใช้เวลาว่าง : อ่านหนังสือ

กีฬาที่ชอบ : ฟุตบอล

อาหารที่ชอบ : ส้มตำไทย

ความสามารถพิเศษ : วาดรูป ระบายสี เย็บผ้า

อื่นๆ : มีพี่น้อง 2 คน เป็นชาย 1 คน หญิง 1 คน เป็นคนที่ 2

“เรื่องง่าย ๆ”

สวัสดีคะน้องๆ ที่น่ารักทุกคน ฉบับนี้พ้ออมีนิทานมาฝากอีกเช่นเคย ชื่อเรื่องว่า “เรื่องง่าย ๆ” เรื่องมีอยู่ว่า

ครั้งหนึ่งมีชายคนหนึ่งอยู่ในเมืองใหญ่ เขามีญาติอยู่อีกเมืองหนึ่ง เนื่องจากเขาอยากไปเที่ยวพักผ่อน เขาจึงไปเยี่ยมญาติที่บ้าน และที่บ้านญาติของเขานั้นเป็นสวนผลไม้ และมีคลองอยู่ใกล้ๆ ญาติก็ชวนเขาไปนั่งเรือเพื่อชมสวน และเพื่อชมบ้านริมคลองละแวกแถวบ้าน

ขณะที่ล่องเรือไปเขาก็พบว่าเรือสามารถแล่นไปได้ง่ายมาก เมื่อต้องขยับไปทางซ้ายเรือก็เลี้ยวซ้าย เมื่อต้องขยับไปทางขวาเรือก็เลี้ยวขวา เขารู้สึกเป็นเรื่องง่ายๆ ที่จะพายเรือ

อีกวันเขาก็ไปสวนกับญาติ ญาติก็ป็นขึ้นไปเพื่อตัดผลไม้ลงมาจากต้น ไม่นานก็มีผลไม้เป็นแ่งๆ ให้ชนกลับไปกินกันที่บ้าน ชายคนนี้ก็รู้สึกว่าเป็นเรื่องง่ายๆ ไม่ต้องทำอะไรมากก็มีผลไม้ให้กินมากมาย

ต่อมาอีกวันพวกญาติๆ ก็เอาเปลือกผลไม้ที่รับประทานไปมาทำเป็นเชื้อเพลิงเพื่อใช้ในการหุงต้มอาหาร ชายคนนี้ก็คิดอีกว่าเป็นเรื่องง่ายมากที่จะมีเชื้อเพลิง ใช้จากสิ่งที่เหลือใช้หรือเปลือกของผลไม้ที่จะทิ้ง... ไม่ต้องทำอะไรมากมาย

เมื่อเขาพักอยู่กับญาติพี่น้องระยะหนึ่ง สุดท้ายก็ถึงเวลาที่เขาต้องกลับบ้านของตัวเอง เมื่อเขากลับไปถึงบ้านเขาก็คิดจะซื้อเรือเพื่อใช้พายในคลองสำหรับการเดินทางไปทำงาน เมื่อเขาซื้อเรือมาพายเองเพื่อจะไปทำงาน เขาก็พบว่ามันไม่ได้ง่ายอย่างที่คิด เนื่องจากเขาไม่รู้จักรูปวิธีพายเรืออย่างถูกวิธี เขาจึงวนไปวนมาอยู่แถวๆ นั้น ตรงที่เดิมนั่นแหละ เขาก็เริ่มถอดใจ ไม่ทำละ ไม่เห็นจะง่ายอย่างที่คิด

จากนั้นเขาก็ไปซื้อต้นไม้มาปลูก เพราะหวังว่าจะได้เก็บกินผลไม้จากต้น และจะนำส่วนที่เหลือมาใช้เป็นเชื้อเพลิง เขาปลูกไปได้ไม่ถึงเดือน เขาก็พบว่าต้นไม้ที่เติบโตขึ้นนั้นไม่งามเลย แอ้มสัตว์ต่างๆ ก็มาแทะกิ่งใบจนต้นไม้ไม่สามารถเติบโตได้ สุดท้ายเขาก็ไม่สามารถเก็บผลไม้กินได้ และไม่สามารถทำอะไรที่เหลือใช้มาทำเป็นเชื้อเพลิงได้เลย ความพยายามต่างๆ ของเขาช่างเปล่าประโยชน์จริงๆ

เขาโทรไปปรึกษาญาติว่า ทำไมตอนที่เขาอยู่กับญาติๆ ทุกอย่างช่างดูง่ายเหลือเกิน แต่ทำไมพอเขาทำเองถึงได้ยากแสนยาก พวกญาติๆ ก็ตอบว่า อะไรที่ดูง่าย ๆ ก็ไม่ได้ง่ายเสมอไป กว่าจะแต่ละคนจะพายเรือเป็น กว่าจะปลูกต้นไม้ได้งาม กว่าจะสามารถคิดค้นนำเศษไม้ต่างๆ มาทำเชื้อเพลิงได้ต้องอาศัยการฝึก ลองผิดลองถูก และทดลองทำหลายครั้งหลายหน ไม่ใช่จะสามารถทำได้ง่ายๆ หรือทำสำเร็จประสบความสำเร็จได้เพียงการลองทำแค่ครั้งเดียว แต่พอทำเป็นแล้ว และเมื่อคนอื่น ๆ มาเห็นก็อาจจะคิดว่าง่าย ๆ หรือสบาย ๆ ง่าย ๆ

ชายคนนี้ก็เข้าใจว่าสิ่งที่เขาเห็นอาจจะไม่เป็นอย่างที่เขาคิด หลังจากนั้นเขาทำอะไรเขาจะสอบถามคนอื่นโดยละเอียด และไตร่ตรองก่อนที่จะรีบสรุปว่า ทุกสิ่งเป็นเรื่องง่าย และเขาจะสามารถทำได้เหมือนคนอื่น ๆ โดยออกแรงนิดเดียว

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า เราไม่ควรมองอะไรแต่เพียงผ่านๆ ต้องดูให้ชัดเจน ให้เข้าใจ จึงจะสามารถนำมาปรับใช้กับตัวเราเองได้ ไม่มีอะไรที่จะได้มาง่ายๆ โดยไม่พยายามทำ และความพยายามจะต้องเป็นความพยายามที่ถูกวิธีด้วย... แล้วพบกันใหม่ฉบับหน้านะคะ **๕**

แบบฟอร์มสมัครสมาชิกใหม่ สโมสรอุดมคานต์

ชื่อเล่น.....
ชื่อ.....นามสกุล.....อายุ.....ปี
ที่อยู่.....

โทรศัพท์.....
เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ชื่อบิดา.....นามสกุล.....

ชื่อมารดา.....นามสกุล.....

มีพี่น้อง.....คน เป็นชาย.....คน เป็นหญิง.....คน เป็นคนที่.....

เรียนที่โรงเรียน.....ชั้น.....

วิชาที่ชอบ.....เพราะ.....

อนาคตอยากเป็น.....

เพราะ.....

เป็นคนมีนิสัย.....

สัตว์เลี้ยงที่ชอบ.....

ชอบใช้เวลาว่าง.....

กีฬาที่ชอบ.....

อาหารที่ชอบ.....

ความสามารถพิเศษ.....

อื่นๆ.....

หมายเหตุ : ขอบภาพถ่าย 2 ใบ จะเป็นภาพสีหรือขาว-ดำ ก็ได้
กรอกใบสมัครแล้วรีบส่งมาที่ **ฟิวเจอร์**

สโมสรอุดมคานต์

ชั้น 8 อาคารเลขที่ 122/11

ข.นาครสวรรค์ (หนทรี 14) ถ.หนทรี ซ่งหนทรี ยานนาวา กทม. 10120

ยินดีต้อนรับน้องๆ ทุกคน

สู่ สโมสรอุดมคานต์ ครับ

น้องๆ นักออม ต้องรู้จัก... การวางแผนการเงินและการออม

เมื่อเดือนที่แล้ว พี่บ๊องได้น้องมา “หลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง” มานำเสนอให้น้องๆ สามารถนำมาเป็นหลักปฏิบัติในการดำเนินชีวิต ... และสำหรับเดือนนี้ ขอแนะนำ เรื่อง การวางแผนการเงิน มาให้น้องได้พิจารณา ไตร่ตรอง และปรับใช้กับให้เหมาะกับตัวน้องๆ เองด้วย...

การวางแผนทางการเงิน นับเป็นจุดเริ่มต้นและเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้ทุกคนสามารถดำเนินชีวิตไปได้อย่างมีทิศทาง เมื่อทุกคนมีรายรับเข้ามา รายจ่ายต่างๆ ก็จะทยอยเกิดขึ้น **การใช้จ่าย จึงต้องมีความระมัดระวัง ใช้จ่ายตามความจำเป็น** ความมีเหตุผล เพื่อให้รายจ่ายไม่เกินรายรับ และมีเงินเก็บออม โดยเฉพาะจะต้องคำนึงถึงการออมเพื่อสำรองไว้ในยามฉุกเฉินและการออมสำหรับอนาคต เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการใช้ชีวิตแก่บุตรหลานและสังคม

จะมีเงินออมได้อย่างไร

สิ่งสำคัญเริ่มแรก

คือ การตัดสินใจที่จะลงมือเก็บออมทันที โดยไม่มีเงื่อนไข

สิ่งสำคัญต่อมา

คือ การจดบันทึกรายรับหรือการทำบัญชีรายรับ – รายจ่าย ของตนเอง วิธีนี้จะช่วยให้ได้รู้ว่า หมดเงินไปกับรายจ่ายประเภทไหน ช่วยให้ตัดสินใจ ลด ละ เลิก รายจ่ายนั้นๆ ได้ง่ายขึ้น

สำคัญสุดท้าย

คือ เตือนตัวเองอยู่เสมอว่า “ออมให้เป็น ได้เห็นเงินออม”

สูตรการออมแบบใหม่ ที่จะช่วยควบคุมปริมาณเงินออมของคุณให้มีปริมาณที่แน่นอนทุกเดือน อีกทั้งยังเป็นการสร้างวินัยทางการเงินให้คุณอีกทางหนึ่ง ...

อย่าลืมท่องคาถาประหยัดเงินอยู่เสมอ เช่น “**ถูกแค่ไหน ถ้าไม่ใช้ก็ไม่ซื้อ**” “**ไม่มีเงินสด ไม่มีสิทธิ์ซื้อ**” และ “**ส่วนลด ไม่ใช่ของฟรี**”...น้องๆ ท่องจำเอาไว้ให้ขึ้นใจเลยนะจ๊ะ **อ๊ะ**

ทำที่เล็กๆน้อยๆ สามารถ เปลี่ยนแปลงโลก

- “มาเร็ว...เร็ว เราพบพระองค์แล้ว”
ทำไมเด็กๆต้องวิ่งเข้าหาชายชรา
อายุเกือบ 80 ปีด้วยเล่า
ความศักดิ์สิทธิ์นี้แปลก มันรวมเอาความน่ารัก
ใจดี มีเมตตา สนุกสนาน และ ความหวัง
ให้แก่คนรุ่นหลังที่กำลังเติบโตขึ้นมาได้ด้วย
- ความศักดิ์สิทธิ์เช่นนี้หลอกลวงกันไม่ได้
มักไม่มาพร้อมเสื้อผ้าอาภรณ์ระยับที่ฉาบไว้
แต่ภายนอก ใบหน้าที่ต้องพยายามขมวดคิ้ว
พร้อมน้ำเสียงอ่านบทละครเวลาพูดความจริง
- “มาเร็ว...เร็ว เราจยพระองค์ไว้ได้แล้ว”
แม่ทารกที่เล็กที่สุดก็ยรู้ว่า
ความศักดิ์สิทธิ์มีอ้อมแขนที่อบอุ่น
น่าไว้วางใจ มีความรักมอบให้ ไม่ทำอันตราย
ทะนุถนอม หวังดี เกิดทุนชีวิต
ยอมให้พระพรในวัยเด็กเติบโตผลิบาน
- “ด้วยทำที่เล็กๆน้อยๆ สามารถเปลี่ยนแปลงโลก”
ได้ฉันใด...ก็เพราะทำที่เล็กน้อยเหล่านั้น
เป็นของผู้ศักดิ์สิทธิ์ที่ยอมให้พระเจ้า
ปรากฏองค์สัมผัสจิตใจผู้คนได้ฉันนั้น

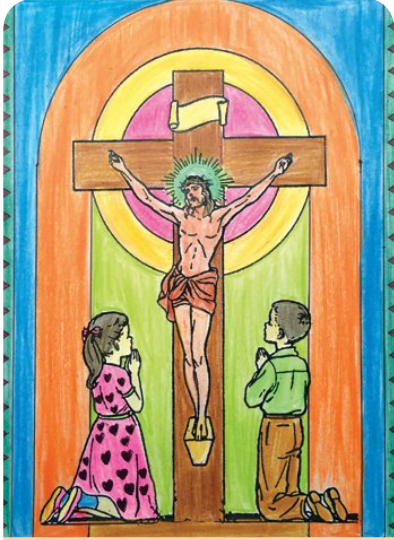
27 เมษายน 2016

พงศ์ ประมวล

สโมสรอุดมคานต์

พี่ป๊องและชาวคณะ

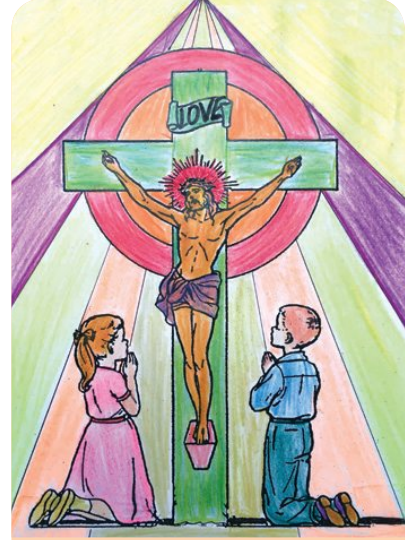
ผลการประกวดภาพวาดระบายสี

1 ด.ช.นิเวศน์ อุดมธรรม
โรงเรียนสมุทรปราการ

2 ด.ญ.กาวนา บัวสิงห์
โรงเรียนมนตาสรี

3 ด.ช.สินติสุข ทอแก้ว
โรงเรียนพราณีลวิชระ

จูเนียร์ โฟโต้

ชื่อภาพ : สาวน้อยหน้าใสกับซากุระเมืองไทย
ผู้ส่ง : คุณแม่อรวรรณ รัชวารี

ชื่อภาพ : บ้องเซซีลือา เดอฮอร์ ขวัญใจของทุกคน
ผู้ส่ง : คุณแม่เต็ล

พระคาร์ดินัลฟรังซิสเซเวียร์ เกรียงศักดิ์ โกวิทวาณิช พร้อมด้วยพระอัครสังฆราชพอล ชาง อิน-นัม พระสังฆราชยอห์น บอสโก ปิญญา กฤษเชษฐา พระสังฆราชยอแซฟ ชูศักดิ์ สิริสุทธิ์ พระสังฆราชฟรังซิสเซเวียร์ วีระ อาภรณ์รัตน์ พระสังฆราช ยอแซฟ พิบูลย์ วิสิฐนนทชัย พระสังฆราชยอแซฟ ลือชัย ธาตุวิสัย พระสังฆราชกิตติคุณยอแซฟ สังวาลย์ ศุระศรวงศ์ เป็นประธานพิธีบูชาขอบพระคุณฉลอง 25 ปี ชีวิตนักบวชของซิสเตอร์อันนา สุรีย์พร ระดมกิจ และซิสเตอร์มารีอา เยาวลักษณ์ รอดงาม คณะภคินีพระหฤทัยของพระเยซูเจ้าแห่งกรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 16 เมษายน 2016 ที่หอประชุม อาคารหนึ่งศตวรรษฯ โรงเรียนพระหฤทัยคอนแวนต์

Delivering

Satisfaction

Worldwide

บินตลอด 24 ชม.

ขณะที่คุณหลับ เครื่องบินของเรา
GLOBAL DISTRIBUTION ALLIANCE
กำลังทะยานสู่ท้องฟ้า

บริการส่งพัสดุภัณฑ์ทางอากาศ บริการประทับใจ ทั่วโลก

ไม่ว่าจะเป็นกลางวันหรือกลางคืน หรือความแตกต่างของเวลาแต่ละประเทศ
บนโลก ก็ไม่เป็นอุปสรรคต่อการทำงานของเรา GDA เพราะเราทำงานกัน
ตลอด 24 ชั่วโมง เพื่อนำส่งพัสดุภัณฑ์ของท่านสู่จุดหมายอย่างปลอดภัยและ
ตรงเวลา ครอบคลุมทั่วโลกยังไม่หยุดหมุน เรา GDA จะไม่หยุดทำงานให้แก่ท่าน
เช่นกัน

คุณจึงมั่นใจได้ว่า **"GDA...รอบรู้ทุกเส้นทางทั่วโลก"**

WWW.GDA.CO.TH
0-2713-5500

GLOBAL DISTRIBUTION ALLIANCE : Head Office 47 Soi Sukchai (Yak Ban Kluay Tai), Sukhumvit 42 Road, Prakanong, Bangkok 10110 Thailand.

มุมเด็กศิลป์คราวนี้ชื่อภาพ
“พระรักเราทุกคน”

ระบายสีเสร็จแล้วส่งมาร่วมสนุกชิงรางวัลกันนะครับ
(หมดเขตรับผลงานวันที่ 9 มิถุนายน 2016)

เพียงเธอห่วงใยใส่ใจวัยเยาว์

นุฉวราย

สวัสดีค่ะท่านผู้อ่านทุกท่าน เมื่อเดือนที่แล้วมีการอบรมเตรียมผู้แทนเยาวชนคนไทยเข้าร่วมงานเยาวชนโลก จัดเมื่อวันที่ 18 - 21 เมษายน 2016 โดยแบ่งการอบรมเตรียมออกเป็น 2 ช่วงด้วยกันคือ

ช่วงแรก เป็นการเสริมสร้างมิตรภาพ รู้จักซึ่งกันและกัน เพราะเรากำลังจะก้าวไปด้วยกัน ใช้ชีวิตร่วมกันถึง 18 วัน ทั้งสุขและลำบากด้วยกัน การรู้จักกันจึงสำคัญมาก ยิ่งเมื่อเราได้เป็นเพื่อนสนิทกันแล้ว **“เพื่อนไม่เคยทิ้งกัน ระวังกัน พร้อมก้าวไปด้วยกัน และที่สำคัญเพื่อนพร้อมจะให้อภัยกันเสมอ”**

อีกหนึ่งประเด็นที่ทำทนายเยาวชนคือ ไปงานเยาวชนโลกเพื่อแสวงหาอะไร...?

เนื้อหาต่าง ๆ ที่จำเป็นได้แก่ สารสันพระสันตะปาปาถึงเยาวชนทั่วโลก คราคุฟเมืองแห่งนักบุญ และพระเมตตา รวมถึงสิ่งที่คุณคนจะมีส่วนร่วมในงานเยาวชนโลกด้วย เขาต้องเตรียมตัวเตรียมอะไรไปบ้าง?

ช่วงที่ 2 นอกจากการเตรียมภายนอกแล้ว การเตรียมจาริกฝ่ายจิตก็เป็นหนึ่งที่สำคัญและขาดไม่ได้ คำถาม HOW TO จะต้องติดตรึงใจของผู้เข้าร่วมอยู่เสมอ เพื่อให้ทุกคนจาริกไปอย่างมีความหมาย มีท่าทีของผู้เดินทางแสวงบุญ แสวงหาพระเมตตาารักของพระเจ้า

เราจึงจำลองแบบการจาริกและคืนถิ่นเผ่างานเยาวชนโลก ในวันที่ 20-21 เมษายน 2016 โดยมีเพื่อน ๆ เยาวชนสังฆมณฑลจันทบุรีมาร่วมด้วยกว่า 60 คน ในช่วงเช้าเราเริ่มด้วยการให้ความหมายและทำทนาย และเดินจาริกระยะทาง 1.7 กิโลเมตร สู่วัดอัสสัมชัญ พัทยา

ในช่วงบ่ายกิจกรรม “เมตตากิจ” ร่วมกับเด็กกำพร้าในหมู่บ้านเด็กคุณพ่อเรย์ เพื่อให้เยาวชนได้แสดงออกถึงความเมตตาต่อผู้อื่นอย่างเป็นรูปธรรม

ช่วงค่ำพิธีคืนเผ่าศีลมหาสนิทและแก้บาป โดยมี**พระสังฆราชสิริพงษ์ จรัสศรี** ให้เกียรติเป็นประธาน อยู่ร่วมกับบรรดาลูก ๆ เยาวชน และให้ข้อคิดตอบคำถามที่ทำทนายเยาวชน รวมถึงฟังการแบ่งปันประสบการณ์จากเพื่อนเยาวชน และจบด้วยการไตร่ตรองประสบการณ์ 2 วันที่ผ่านมา

สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสทรงเชิญชวนเยาวชนทั่วโลก “จงถือโคมไฟแห่งความรักเมตตาของพระคริสตเจ้าไปกับตัว จงอย่ากลัวเลย! พระเจ้ากำลังรอเธออยู่! พระเจ้าทรงเป็นบิดาและกำลังรอคอยเธออยู่เสมอ ช่างน่าอัศจรรย์ใจจริง ๆ ที่รู้สึกถึงการสวมกอดอันทรงเมตตาของพระบิดาในศีลแห่งการคืนดี และได้พบว่าที่ฟังแก้บาปคือสถานที่แห่งความเมตตา อีกทั้งยังเป็นสถานที่ที่ยอมให้เราได้สัมผัสความรักเมตตาของพระเจ้าผู้ทรงให้อภัยเราเสมอ เยาวชนชายหญิงที่รัก เธอเคยรู้สึกถึงการจ้องมองเธอด้วยความรักนรีนทร์ จ้องมองข้ามบาปทั้งหมด มองข้ามข้อจำกัดความผิดพลาดของเธอ เชื้อมันในตัวเธอสม่าเสมอ”

ดังนั้นชีวิตคริสตชนแคร์รัก เมตตา คงไม่เพียงพอ... แต่เหนือกว่านั้นคือ การให้อภัย มองข้ามความผิด และเชื่อมั่นสม่าเสมอ... ๕

เกมสโมสรรอดมสานต์

พื๋อ

ชาวอิสราเอลเห็นกองทัพอียิปต์ไล่ตามมาจึงต่อว่าโมเสส... แต่โมเสสบอกกับพวกเขาว่า “อย่ากลัวไปเลย จงยืนหยัดมั่นคงในองค์พระผู้เป็นเจ้า เพราะพระองค์จะทรงช่วยท่านให้รอดพ้น...ในวันนี้” (เทียบ อพยพ 14 :13)

สำหรับเกมฯ ครั้งนี้อีกให้น้องๆ ช่วยกันค้นหาจุดต่างที่มีอยู่ใน 2 ภาพนี้ รวม 10 แห่ง ใครค้นพบครบแล้ว รีบส่งมาร่วมสนุกชิงรางวัลกันนะครับ

(A.)

(B.)

คนมั่นคง

เมื่อช่วงวันหยุดในโอกาสเทศกาลสงกรานต์ที่ผ่านมา ผมได้มีโอกาสเข้าร่วมมิสซาเช้าวันอาทิตย์รอบ 10 โมงเช้าที่วัดแม่พระลูกประคำ (กาลหว่าร์) ปกติแล้วผมจะเข้ามิสซาวันอาทิตย์รอบค่ำเป็นประจำ เพราะติดภารกิจในช่วงเช้าวันอาทิตย์เสมอ เมื่อมีโอกาสผมจึงไม่เคยพลาดมิสซาเช้าวันอาทิตย์ในรอบ 10 โมงนี้

มิสซารอบนี้มีลักษณะพิเศษอย่างหนึ่งคือ เป็นมิสซาภาษาจีน บทพระวรสาร บทตอบรับ พระสงฆ์ บทเทศน์ บทเพลงในพิธีและนักขับร้องทุกอย่างล้วนเป็นภาษาจีนทั้งสิ้น สิ่งที่น่าประทับใจในมิสซารอบนี้คือ สัตบุรุษที่มาร่วมมิสซาเกินกว่าครึ่งเป็นผู้สูงอายุ ส่วนที่เหลือนั้นก็มักจะเป็นลูกหลานที่มาพร้อมกันเป็นครอบครัวเล็กใหญ่ต่างกันไป ผู้สูงอายุกลุ่มนี้จึงเปรียบเสมือน “คนมั่นคง” ที่มาวัดอย่างสม่ำเสมอไม่ได้ขาด

เสน่ห์ของมิสซารอบนี้อยู่ตรงที่ บางครั้งก็ จะเห็นหลานชายวัยรุ่นขับรถพาอากงมาวัดและมานั่งข้างๆ ร่วมมิสซาด้วย ถ้าผู้อ่านได้มีโอกาสไปร่วมมิสซารอบนี้ ลองสังเกตดูเด็กช่วยมิสซาขาประจำ 2 คน ครั้งหนึ่งพวกเขาเคยเป็นเด็กน้อย ที่จะมีอากงขับรถพามาวัด มาช่วยมิสซากันทุกวันอาทิตย์ไม่เคยขาด ตั้งแต่วัยประถม แต่ ณ วันนี้พวกเขาได้กลายเป็นวัยรุ่นสูงใหญ่ที่เป็นฝ่ายขับรถพาอากงมาร่วมมิสซาแทน แต่ตัวพวกเขาเองก็ยังทำหน้าที่ช่วยมิสซาเหมือนเดิม

ผมเคยลองสังเกตจำนวนสัตบุรุษที่มาร่วมมิสซาแต่ละครั้งตามวัดต่างๆที่ผมไป และจากการสอบถามเพื่อนๆที่อยู่ตามวัดอื่นๆ ในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑลก็ได้ข้อมูลว่า จำนวนสัตบุรุษที่เข้าร่วมมิสซาแต่ละครั้งสามารถสรุปได้เป็นอัตราส่วน (โดย

ประมาณ) ดังนี้ สัตบุรุษที่มีอายุมากกว่า 60 ปี มีจำนวน 28% ของสัตบุรุษที่เข้ามิสซาทั้งหมด สัตบุรุษที่มีอายุอยู่ในช่วง 60 - 40 ปีมีจำนวน 30% ช่วงอายุ 40 - 25 ปีมีจำนวน 22% ช่วงอายุ 25 - 15 ปีมีจำนวน 13% และเด็กๆที่อยู่ในวัยแรกเกิด - 15 ปีมีจำนวน 7%

ตัวเลขเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงอะไร? ถ้าผู้อ่านลองสังเกตดูจะพบว่าจำนวนสัตบุรุษที่เข้ามิสซามากที่สุดจะอยู่ในช่วงอายุ 60 - 40 ปี และจำนวนที่น้อยที่สุดคือเด็ก ๆ และเยาวชน แม้ว่าจำนวนประชากรแยกรายอายุของไทยจะมีจำนวนเด็กและเยาวชนน้อยกว่าจำนวนประชากรผู้ใหญ่ก็ตาม แต่ข้อมูลจำนวนเด็กและเยาวชนที่มาวัดก็ยิ่งถือว่าน้อยอยู่ดี

ผมจะไม่พูดว่า “เราจะทำอย่างไรให้เด็กและเยาวชนเข้าวัดกันมากกว่านี้” หรือ “สิ่งนี้เป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของใคร” แต่ผมอยากรู้เหลือเกินว่า “อะไรที่ทำให้ผู้สูงอายุหรือ ‘คนมั่นคง’ ไปวัดกันสม่ำเสมอ” “เขาไปวัดกันทำไม...”

“เราเป็นเถาองุ่น ท่านทั้งหลายเป็นกิ่งก้าน ผู้ที่ดำรงอยู่ในเรา และเราดำรงอยู่ในเขา ก็ย่อมเกิดผลมาก เพราะว่าถ้าไม่มีเรา ท่านก็ทำอะไรไม่ได้เลย” (ยอห์น 15:5) อัครสาวกสิบสองคนเข้าใจพระวาจาใน

ตอนนี้เป็นอย่างดี เขาจึงเรียกบรรดาศิษย์มาประชุม และกล่าวว่า “ไม่สมควรที่เราจะละทิ้งการประกาศ พระวาจาของพระเจ้าเพื่อไปแจกอาหาร ให้เราแต่งตั้งศิษย์จำนวนหนึ่งทำหน้าที่นี้แทน ส่วนเราจะอุทิศตนอธิษฐานภาวนาและประกาศพระวาจา” (เทียบกิจการ 6:1-4)

นักบุญคุณแม่เทเรซา แห่งกัลกัตตาที่เข้าใจเรื่องนี้อย่างดี คุณแม่เล่าว่า “ในขณะของเรา เราเคยมีการนมัสการศีลมหาสนิท 1 ชั่วโมงอาทิตย์ละครั้ง แล้วในปี 1973 เราก็ตกลงให้มีพิธีนมัสการศีลมหาสนิท 1 ชั่วโมงทุกๆ วัน เรามีนานทำมากมาย บ้านสำหรับคนป่วย และคนที่กำลังจะตายทุกแห่งของเรานั้นมีคนเต็มไปหมด และนับแต่ที่เรามีพิธีนมัสการศีลมหาสนิททุกวันเป็นต้นมา ความรักของเราต่อพระเยซูก็ยิ่งแน่นแฟ้นยิ่งขึ้น ความรักของเราต่อคนยากจนก็มีมากขึ้น แล้วเราก็กลับมีกระแสเรียกทวีขึ้นเป็นสองเท่าด้วย พระเจ้าทรงอวยพรเราให้มีกระแสเรียกนำพิศวงมากมาย” (บทภาวนาและบทรำพึงประจำวันตลอดปีจากคุณแม่เทเรซา แห่งกัลกัตตา เดือนที่หก วันที่ 27) แล้ว “เรา” ในฐานะคริสตชนที่ดำเนินชีวิตอยู่ในศตวรรษที่ 21 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้อย่างไร?

เราขยันเรียนเพื่อสอบเข้าโรงเรียนหรือมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียง เราทำงานอย่างหนักจนบางครั้งทำให้เราล้มคนในครอบครัวไป เราทำงานสะสมทรัพย์สินสมบัติมากมายไว้ใช้ในยามชรา แต่ที่สุดพระกัลปเรียกเราไปก่อนที่เราจะได้ใช้มัน สิ่งเหล่านี้หรือเปล่าที่เข้ามาคั่นกลางระหว่างเรากับพระเจ้า มันทำให้ความสนิทสัมพันธ์ของเรากับพระลดน้อยลงไปหรือเปล่า

ผมยังจำข้อรำพึงที่ผมได้อ่านจากไบเบิลไดอารี่ตอนหนึ่งได้ดีว่า “หากเราให้ความสนใจกับความสำเร็จในหน้าที่การงานมากเกินไปจนลืมพระ สิ่งนี้ก็เปรียบเสมือนกิ่งก้านของเถาองุ่นที่ออกผลมากมายจนกิ่งโน้มเอียงลงมา และหักไปในที่สุด เพราะกิ่งไม่แข็งแรงและบอบบางเกินกว่าจะรับน้ำหนักผลงุ่นมากมายได้ไหว”

การไปเข้าวัดร่วมมิสซาวันอาทิตย์จึงไม่ใช่แค่การทำตามหน้าที่คริสตชนเท่านั้น แต่การไปวัดกลับทำให้จิตวิญญาณของเราสนิทสัมพันธ์กับพระเจ้ามากยิ่งขึ้น หากเราไปถามเด็ก ๆ ถึงเหตุผลที่เข้าร่วมมิสซาทุกวันอาทิตย์ก็จะได้คำตอบว่า “เข้าวัดเพราะพ่อแม่พามา” หากเราถามวัยรุ่นก็อาจจะได้รับคำตอบว่า “มาวัดเพราะต้องการขอพรสำหรับเรื่องการเรียน” สำหรับวัยรุ่นใหญ่อาจตอบว่า “อยากขอพรพรสำหรับการทำงานและครอบครัว” แต่ถ้าเราไปถามผู้สูงอายุ เรามักจะได้รับคำตอบว่า “อยากให้พระประทานพละกำลังในการดำเนินชีวิตและอวยพรเขาให้มีสุขภาพแข็งแรง” ในขณะเดียวกันที่หลาย ๆ คนไม่รู้เลยว่าที่เขาไปวัดทุกอาทิตย์นั้นเพื่ออะไร สิ่งที่เขารู้มีเพียงความทรงจำของเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตของเขา หลายครั้งเขาพบว่าชีวิตได้เดินมาถึงทางตันไปต่อไม่ได้ แต่แล้วเขาก็มีทางออกปรากฏขึ้นเป็นทางออกที่ตัวเองก็คาดไม่ถึง ทำให้เขาดำเนินชีวิตไปต่อได้

“คนมันคง” ไม่ใช่เพราะเขามันคงในการมาวัด แต่เพราะเขามาวัดสม่ำเสมอ จิตวิญญาณของเขาก็จึงมันคง ไม่มีสมบัติใดล้ำค่าไปกว่า “ความเชื่อ” เพราะความเชื่อทำให้เรารู้ว่าบ้านที่แท้จริงของเราไม่ได้อยู่ในโลกนี้ “ความเชื่อ” ทำให้เราเข้าใจเรื่องราวของโลกทรัพย์สินสมบัติ เกียรติยศที่เป็นของโลกแต่เป็นสิ่งที่ไร้ค่าในเมืองสวรรค์ ความเชื่อจึงเป็นสมบัติที่สำคัญที่จะสามารถนำพาเรารอดไปสวรรค์ได้

นี่เองคงเป็นเหตุผลที่แม่ของผมมักเล่าให้ฟังเสมอว่า “สมัยที่อากยังมีชีวิตอยู่ อากมักจะบอกรับลูกๆ ทุกคนว่า ‘ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้นกับชีวิตเราจะรวยหรือจน คำสองคำที่เราไม่ควรลืมคือ ‘ที่จู้’ (天主 แปลว่า ‘พระเจ้า’) เพราะเมื่อเรามีพระเจ้า... เราก็มจะมีทุกสิ่ง”

“ถ้าท่านทั้งหลายดำรงอยู่ในเรา และวาจาของเราดำรงอยู่ในท่าน ท่านอยากได้สิ่งใด ก็จงขอเถิดและท่านจะได้รับ” (ยอห์น 15:7) ๕

PACOM III

ข้าแต่พระเจ้า เป็นเจ้า ลูกขอเริ่มต้นบทสวดนี้ ด้วยการเป็นพยานในพระวาจาบทนี้ พระเจ้าข้า

“สำหรับมนุษย์เป็นไปไม่ได้ แต่สำหรับพระเจ้า เป็นเช่นนั้นได้ เพราะพระองค์ทรงทำได้ทุกสิ่ง” (มาระโก 10:27)

ลูกเพิ่งกลับจากการไปพูดแบ่งปันเป็นพยาน ในงานพระเมตตาในระดับชาติของประเทศฟิลิปปินส์ PACOM III ที่เมือง Bacolod นับเป็นครั้งที่ 5 ที่ ลูกได้รับเชิญให้ไปพูดที่ต่างประเทศ และเป็นครั้งที่ 6 ตั้งแต่ลูกได้รับเชิญไปพูดที่งาน AACOM II ที่ ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพในเดือนตุลาคม 2012

เมื่อเดือนตุลาคม 2015 หลังจากลูกได้ กลับจากการไปพูดที่งาน AACOM III ที่ประเทศ อินโดนีเซีย ซึ่งได้เป็นเจ้าภาพนั้นเพียงวันเดียว ลูก ก็ได้รับอีเมลล์จากผู้จัดงาน PACOM III เขาเชิญ ให้ลูกไปเป็นพยานอีกครั้งในเดือนมีนาคม 2016 ซึ่ง ลูกตกใจและไม่กล้าตอบรับหรือปฏิเสธ เพราะลูก เป็นห่วงว่าผู้ฟังคงจะเบื่อที่จะฟังลูกพูดแล้ว เพราะ ได้พูดในงานพระเมตตาตลอด 3 ปีที่ผ่านมา แต่เมื่อ คุณพ่อที่ลูกเคารพรักได้เตือนสติลูกด้วยประโยค ที่ว่า “คุณจะทำปฎิเสธพระเจ้าหรือ?” ลูกจึงตอบรับ ผู้เชิญไปว่า “ลูกเป็นห่วงว่าคนในประเทศของเขาจะ เบื่อฟังลูก” เขาตอบกลับมาทันทีว่า “สิ่งที่เกิดขึ้นกับลูก นั้น ควรประกาศให้ทั้งโลกทราบไม่ใช่เพียงแค่นคนใน ประเทศของเขาเท่านั้น” อีกอย่างหนึ่ง PACOM II และ PACOM III ก็จัดกันคนละเกาะและคนละ สังคมชนชาติ และเพื่อให้ลูกสบายใจ จดหมายเชิญก็ ลงนามโดยคุณพ่อเลขาธิการพระเมตตาโลก WACOM เมื่อเป็นเช่นนั้น ลูกจึงตอบกลับไปว่า “In this case I humbly accept.” ในช่วงเวลาขณะนั้น ลูกกำลัง

เตรียมตัวไปพูดที่งาน 51st IEC ที่เมืองเซบู ลูกจึง เก็บการเตรียมตัวไป PACOM III ไว้ในใจก่อน

กลับจากงาน 51st IEC ต้นเดือนกุมภาพันธ์ ลูก มีเวลาเตรียมตัวเดือนเศษ กำหนดวันแบ่งปันของลูก คือวันที่ 10 มีนาคม 2016 แม้ว่าเรื่องราวชีวิตของลูกที่ เกิดขึ้นเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงไม่ได้เพราะมันในอดีตไปแล้ว แต่ลูกก็ยังต้องเปลี่ยนแปลงปรับปรุงวิธีการแบ่งปัน เพราะมีพระสงฆ์ตลอดจนฆราวาสบางท่านที่จะฟังลูก เป็นครั้งที่ 6 แล้ว

ข้าแต่พระเจ้า จิตเจ้าข้า...

ก่อนออกเดินทางราว 2 สัปดาห์ ลูกได้รับแจ้ง ว่าคราวนี้จะมีครอบครัวที่เขาขอเชิญลูกและลูกสาวให้ ไปอยู่ด้วยตลอดระยะเวลาที่เราที่กำหนดอยู่ที่เมือง Bacolod ครอบครัวนี้เป็นคาทอลิกที่ใจศรัทธาและ รอต้อนรับเราแม่ลูกด้วยความยินดี

ลูกเริ่มตื่นเต้น ขอบคุณพระองค์ที่จะประทาน โอกาสให้เราแม่ลูกได้สัมผัสกับครอบครัวคาทอลิก ที่ใจศรัทธา บรรยากาศของครอบครัวเช่นนี้จะ เป็นเช่นไรหนอ?

เราแม่ลูกถึงเมือง Bacolod ดึกมาก เครื่องบิน ช้ากว่ากำหนดเช่นเคย เราไปถึงบ้านของเจ้าภาพ เกือบ 5 ทุ่ม เมื่อเอากระเป๋าสัมภาระลงเสร็จ คณะที่ ไปรับเราซึ่งมีพระสงฆ์ด้วยเขาก็พาเราทั้งสองแม่ลูกไป ยังอีกครอบครัวหนึ่งที่เตรียมอาหารค่ำไว้ต้อนรับเราแม่ ในนิยามวิกาลเช่นนี้ เขาจัดเตรียมอาหารเอาไว้เยอะมาก นับเป็นน้ำใจที่เราจะไม่ลืม กว่าจะกลับถึงบ้านเจ้าภาพ ก็เลยเที่ยงคืนไปแล้ว ปรากฏว่า เขาจัดโปรแกรมให้ลูก ไปร่วมออกรายการโทรทัศน์ในเช้าวันรุ่งขึ้นเวลา 06.00 น. เช้า โดยจะมารับลูก 05:30 น. สรุป ลูกได้นอนราว 3 ชั่วโมงเศษในคืนนั้น

เมื่อเสร็จจากรายการโทรทัศน์ เจ้าภาพได้พาเราทั้งสองไปเยี่ยมคำนับคุณแม่อธิการิณีของคุณะซิสเตอร์คาร์แมล และลูกเพิ่งทราบว่า คุณแม่อธิการิณีท่านนี้เป็นคนขอให้คุณพ่อที่ไปรับลูกที่สนามบินได้ติดต่อเจ้าภาพท่านนี้ให้รับเราไปอยู่ที่บ้านของเขามีซิสเตอร์จากอารามไปร่วมงาน 51st IEC และได้นำเรื่องราวของลูกไปรายงานคุณแม่อธิการิณี เมื่อท่านทราบว่าลูกจะไปพูดที่ PACOM III ท่านจึงได้ปรารถนาว่าจะเป็นพระพรหากมีโอกาสเชิญลูกไปเยี่ยมอารามของท่าน

การณ์ก็กลับกลายเป็นว่า นี่เป็นพระพรอย่างสูงสำหรับลูกและลูกสาวต่างหาก ที่มีโอกาสเข้าไปรับประทานอาหารเช้าที่อารามร่วมกับพระสังฆราช ตลอดจนได้รับพร การสวมกอด และการสนทนาจากซิสเตอร์ทั้งคณะ ที่คุณแม่อธิการิณีได้กรุณาเรียกออกมาพบลูกและลูกสาว นี่เป็นพระพรที่นำความชุ่มฉ่ำมาสู่หัวใจของลูกทั้งสองก่อนถึงวันพูดแบ่งปันเลยทีเดียว

งาน PACOM III จัดที่ Convention Hall ของห้างที่ใหญ่ที่สุดในเมือง Bacolod มีผู้ลงทะเบียนมาร่วมงานราว 4 พันคนเศษ เมื่อลูกพูดเสร็จ ทุกคนในฮอลล์ลุกขึ้นโดยพร้อมเพรียงกัน ประนมมือให้กับลูกเป็นเวลานานเช่นเดียวกับงาน 51st IEC ที่เมืองเซบู แต่คราวนี้มีสิ่งพิเศษที่ลูกไม่ได้คาดคิดว่าจะได้รับเกิดขึ้น ทันทีที่ลูกพูดเสร็จ และท่ามกลางเสียงปรบมือของผู้ฟังอยู่นั้น ท่านผู้จัดงานและผู้ช่วยได้เดินขึ้นมาบนเวทีพร้อมกับมอบช่อดอกไม้ช่อใหญ่ พร้อมสวมหมวกปีกกว้างและกระเป๋าสตริสีส้มเช่นเดียวกับหมวกที่สวมให้กับลูก วินาทีนั้น ลูกตะลึง โอ้โฮ! ลูกคิดว่า นั่นคือการแสดงความขอบคุณและความรักแก่ลูกเป็นพิเศษจากพวกเขาในเชิงสัญลักษณ์ ในฐานะที่ลูกเป็นผู้แบ่งปันจากต่างประเทศคนเดียว มากกว่าการมอบภาพพระเมตตาเวอร์ชันใหม่ขนาด 80 x 150 เซนติเมตร ที่มีการมอบให้แก่ผู้บรรยายทุกคน

เมื่อลงจากเวที ลูกยังคงใช้เวลาอีกประมาณ 2 ชั่วโมงเศษในการได้รับความรักจากพระองค์ผ่านพี่น้องคริสตชนที่มาขอถ่ายภาพด้วย บ้างก็มาหอมแก้มมาแสดงความยินดี มาให้กำลังใจ และในระหว่างนั้นเองมีซิสเตอร์คนหนึ่งได้เซ็นหญิงสาวคนหนึ่ง ที่ดูอายุไม่น่าเกิน 30 ปี เธอนั่งรถเข็นเข้ามาขอถ่ายภาพกับลูก ซิสเตอร์ขอให้ลูกได้คุยกับเธอ เนื่องจากหญิงสาวคนนี้เป็นนางพยาบาล ได้ล้มป่วยเมื่อเร็วๆ นี้ และขณะนี้เธอเดินไม่ได้

ลูกได้พูดกับหญิงสาวบนรถเข็นคนนั้นว่า “Don't lose hope. Most importantly don't lose faith. Pray hard. I'll pray for you.” แล้วลูกก็มอบช่อดอกไม้ช่อใหญ่ให้นั้นให้กับเธอ “This is God's love for you.” พร้อมกับสวมกอดเธอ ทุกคนที่อยู่ที่นี่รวมทั้งลูกและเธอต่างก็ร้องไห้ น้ำตาคลอ

ประสบการณ์ครั้งนี้เป็นพระพรครั้งยิ่งใหญ่อีกครั้งหนึ่งสำหรับลูกและลูกสาว เราได้อยู่กับสตรีใจศรัทธาที่ไปวัดทุกๆ เช้า เวลา 06.30 น. เพื่อก่อสร้างสวดสายประคำ และมีบ้านที่เต็มไปด้วยแอนติค และโอ่งไหในสไตล์ที่ลูกชอบมาก ได้พบกับคุณแม่อธิการิณีและคณะซิสเตอร์คาร์แมลที่เปิดอารามต้อนรับลูกทั้งสอง ฯลฯ... และที่ล้ำค่าที่สุด ได้รับใช้พระองค์ตามน้ำพระทัยของพระองค์อีกครั้งหนึ่ง

ขอพระองค์ทรงใช้ลูกเทอญ ใช้ตามน้ำพระทัยของพระองค์ยิ่งๆ ขึ้นไปเทอญ

“พระองค์ประทานชีวิตและความรักมั่นคงแก่ข้าพเจ้า ความเอาพระทัยใส่ของพระองค์ดูแลจิตใจของข้าพเจ้าไว้ พระองค์ยังทรงซ่อนแผนการของพระองค์ไว้ในพระทัย ข้าพเจ้ารู้ว่าพระองค์ทรงประสงค์เช่นนั้น” (โยบ 10:12-13)

อาแมน
ลูกของพระองค์คนหนึ่ง

ความเชื่อ-ความหวัง-ความรัก

ในนามของ “ความเชื่อ”
ขออย่าจางเจือเชื่อในพระ
แม้การณียากเกินจะเกณฑ์กะ
อย่าละ, เลิกร้างความวางใจ

ในนามของ “ความหวัง”
ขอเธอจงยังยืนหยัดได้
หลายหลากมากสิ่งแม่สูญไป
อย่าให้ความหวังต้องพังกิ้นท์

ในนามของ “ความรัก”
ขอเธอตระหนักประจักษ์สิ้น
อบอุ่นกรุ่นไอนในชีวิต
เพราะพระมิผินพระพักตร์เมิน.

ภัสร์

24 เมษายน 2016

บริษัท นานดีอินเตอร์เทรด จำกัด
NANDEE INTER-TRADE CO., LTD.

TEL. 0-2675-8230 - 44 # 141 - 146 <http://www.nandeestationery.com>

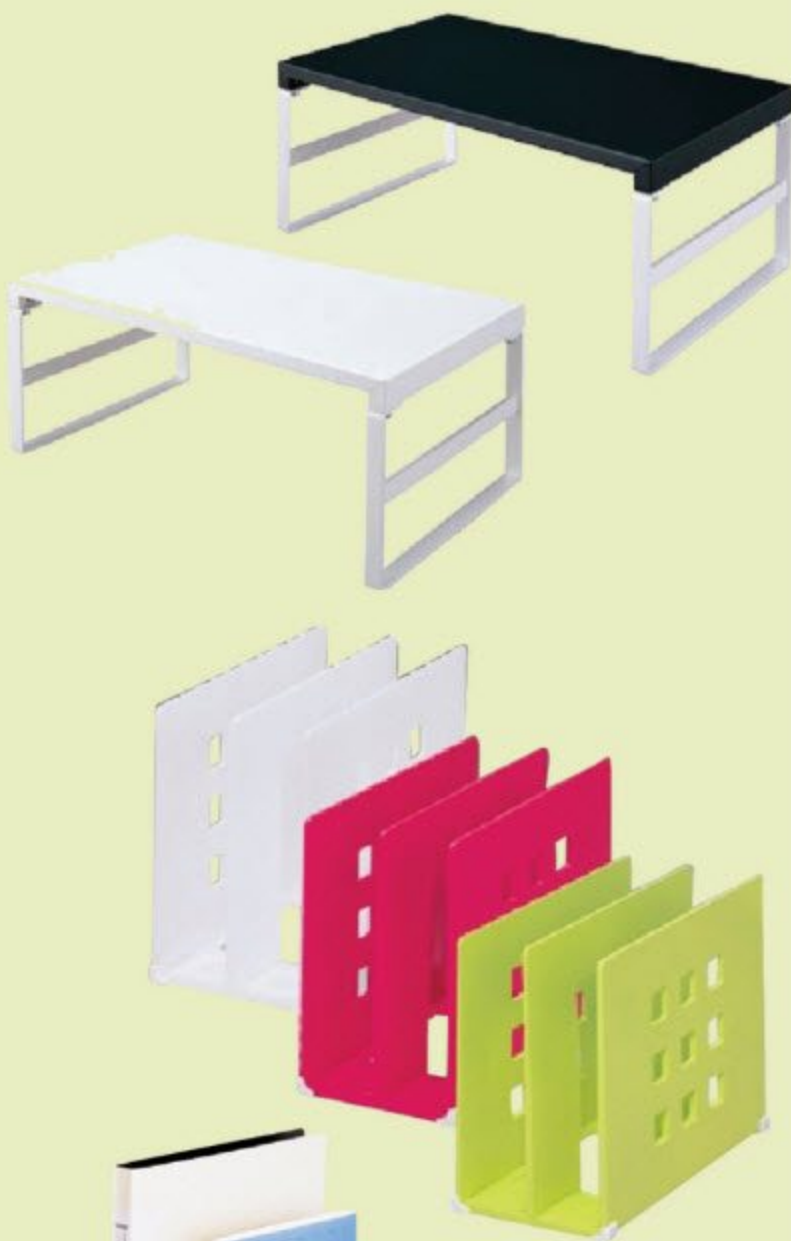
LIHIT LAB.

DESKTOP STAND

TEFFA
DESKTOP STAND

& SHIKIRI RACK

เชื่อว่าทุกๆ ท่านเคยประสบปัญหา โต๊ะทำงานไม่เป็นระเบียบ ของใช้วางกระจัดกระจายเต็มโต๊ะ ท่านทราบหรือไม่ว่าความยุ่งเหยิงวุ่นวายบนโต๊ะทำงานอาจทำให้ชีวิตของเรายุ่งเหยิงตามไปด้วย วันนี้เรามีตัวช่วย "LIHIT Desktop stand & Shikiri rack" จากประเทศญี่ปุ่น ที่จะทำให้อุปกรณ์ต่างๆ บนโต๊ะทำงานของคุณสามารถวางได้อย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย โดยการแบ่งพื้นที่วางของให้เป็นสัดส่วนชัดเจนและสามารถหยิบใช้ได้ง่าย รวมถึงสามารถเพิ่มพื้นที่ให้กับผู้ที่มีโต๊ะทำงานแคบหรือมีพื้นที่จำกัด ส่งผลให้การทำงานสะดวกรวดเร็ว มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น มีให้เลือกหลายขนาด หลากสี สันให้เหมาะกับโต๊ะทำงานของคุณ

Boasting Bangkok's most impressive location, the Arnoma Grand is situated in the heart of the thriving Siam area. With Central World, the largest Shopping Mall in Asia, at its doorstep the BTS just a few steps away and just a short walk from the famous Erawan shrine, Arnoma is the perfect city lover's escape.

Address : 99 Ratchadamri Road, Pathumwan, Bangkok 10330, Thailand Telephone : +66 0 2655 5555

E-mail : reservations@arnoma.com www.arnoma.com

Experience the new Arnoma Grand

Felix River Kwai Resort Kanchanaburi being the only 5 stars property in Kanchanaburi is built on a 130-rai plot of pristine riverfront land adjacent to the world famous Bridge on The River Kwai. Each of 255 rooms luxuriously appointed residences offers spacious interiors with warm wood finishing and private balconies that open out to spectacular gardens or magnificent view of the River Kwai.

In addition to the full amenities and an uncompromising standard of service, there is also a complete range of facilities which included two large swimming pools, spa, saunas, a health and massage center, a fitness center, tennis courts and jogging track along the riverside and outstanding food and beverage outlets.

Address : 9/1 Moo 3 Thamakham Aphur Muang, Kanachanaburi 71000 Tel : +66(0) 3455-1000, Fax +66(0) 3455-1033 Email : felix@felixriverkwai.co.th

Bangkok Sales & Reservations Center 9th Floor, PASO Tower, 88 Silom Road, Suriyawong Bangkok 10500, Thailand
Tel : +662 634-4111 Fax : +662 634-4595-7 Email : sales@felixriverkwai.co.th www.felixriverkwai.co.th